د حضرت حزقی‌ایل نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

د خُدائ پاک د طرف نه د حزقی‌ایل دپاره وړومبۍ رویا

١ (١) په دېرشم کال د څلورمې مياشتې په پينځمه ورځ، کله چې زهٔ حزقی‌ایل د جلاوطنو سره د کبار د سيند په غاړه ولاړ
وم، نو ما آسمان کولاو وليدو او خُدائ پاک ما ته روياګانې وښودلې. (٢) د مياشتې په پينځم تاريخ دا د يهوياکين بادشاه د
جلاوطنۍ پينځم کال وو. (٣) د مالِک خُدائ کلام په حزقی‌ایل اِمام، د بوزی په زوئ باندې د کبار د سيند په غاړه د بابل په
مُلک کښې نازل شو او د مالِک خُدائ لاس په هغهٔ وو. (٤) کله چې ما بره وکتل، نو ما يو لوئ طوفان د شمال د خوا نه په
راتلو وليدلو چې لويه وريځ ترې مخکښې وه چې د برېښنا پرقېدل او ګېرچاپېره ترې نه تېزه رڼا خوره وه. د وريځو په مينځ
کښې اور وو او د اور په مينځ کښې يو د پيتلو په شان څيز ځلېدلو. (٥) او د وريځو د مينځ نه څلور ژوندی مخلوقات
راووتل چې په ليدو کښې د انسان په شان ښکارېدل، (٦) خو د هغوئ هر يو څلور مخونه او څلور وزرونه وُو. (٧) د هغوئ
پښې نېغې وې، او په پښو کښې يې لکه د سخی په شان نوکونه وُو او هغه لکه د پالش شوی پيتلو په شان ځلېدل. (٨) او د
هغوئ د څلورو وزرونو لاندې څلورو طرفونو ته د انسان په شان لاسونه وُو او د هر يو مخلوق څلور مخونه او څلور وزرونه
وُو، (٩) او د هغوئ وزرونه د يو بل سره لګېدلی وُو. او هر يو نېغ روان شو، نو د تلو په وخت کښې به تاوېدل راتاوېدل نه.
(١٠) د هر يو څلور مخونه وُو چې په مخامخ د هر يو شکل د انسان وو، او په ښي طرف هغوئ د زمری په شکل وو، ګس
طرف ته يې د غوائی شکل وو، او شاته لکه د باز په شان وو. (١١) د هر يو مخلوق وزرې بره طرف ته خورې وې، د هر يو
دوه وزرې ګس او ښی طرف ته د نور مخلوق وزرو سره لګېدلې وې او په نورو دوو وزرو يې خپل بدن پټ کړے وو. (١٢)
هر يو نېغ مخکښې لاړو، کومې خوا ته چې به د روح خوښه وه نو هغې خوا ته به بغېر د راتاوېدلو نه نېغ تلل. (١٣) دا ژوندے
مخلوق داسې ښکارېدو لکه چې بَل سکارهٔ يا د اور مشعلونه د هغوئ دننه بل شوی وی. دا اور د هغه مخلوق په مينځ کښې
وړاندې وروستو کېدو، او دا ځلېدونکی وُو، او شُغلې به ترې نه راختلې. (١٤) هغه مخلوق به لکه د برېښنا د پړق په شان په
منډه وړاندې او وروستو کېدلو. (١٥) کله چې ما دې ژوندی مخلوق ته وکتل، نو ما د هغوئ هر يو سره په زمکه باندې يوه
پايه لګېدلې وليدله. (١٦) د هغه پايو شکل او ښکاره کېدل څهٔ داسې وو، هغه لکه د ايکوامرين کاڼو په شان ځلېدلې، او څلور
واړه پايې يو شان ښکارېدلې، او داسې جوړې شوې وې چې په هره پايه کښې يوه بله پايه دننه بل خوا ته تاوېدله. (١٧) کله
چې به هغوئ تلل نو دې ژوندی مخلوق به په څلورو اړخونو کښې چې کوم طرف ته هم مخه کړه نو هغې خوا ته به بغېر د
مخ اړولو نه تللے شُو. (١٨) د څلور واړو پايو ريمونه لوړ او يرووونکی وُو، او په هغه څلورو واړو ريمونو باندې ګېرچاپېره
سترګې وې. (١٩) کله به چې دا مخلوق ګرځېدل نو دا پايې به هم ورسره ګرځېدلې، او کله به چې دا مخلوق د زمکې نه
راپاڅېدل نو دا پايې به هم ورسره اوچتې شوې. (٢٠) چرته به چې روح تللو نو هغوئ به هم هلته تلل، دا پايې به هم ورسره
راوچتېدلې، ځکه چې د ژوندی مخلوق روح په هغه پايو کښې وو. (٢١) نو کله چې به دا مخلوق روان شو نو دا پايې به هم
روانې شوې، کله به چې دا مخلوق ودرېدو نو پايې به هم ودرېدې، کله به چې دا مخلوق بره الوتلو نو دا پايې به ورسره تلې،
ځکه چې د دې ژوندی مخلوق روح په پايو کښې وو. (٢٢) د دې مخلوق د سر دپاسه داسې ګنبد خور شوے وو چې د صفا
او روښانه بلور کاڼی په شان ځلېدو او ډېر حېرانونکے وو. (٢٣) د هغه ګنبد د لاندې هغوئ به خپلې وزرې غوړولې او وزرې
به يې يو بل پورې غزولې، او هر يو به په خپلو نورو دوو وزرو خپل بدن پټولو. (٢٤) کله چې دا مخلوق روانېدلو، نو ما د
هغوئ د وزرونو آواز واورېدو لکه د تېزو اوبو د شور په شان، لکه د قادر خُدائ د آواز په شان، لکه د فوجيانو شور. او کله
چې هغوئ ودرېدل نو وزرونه يې ښکته کړل. (٢٥) نو بيا د ګنبد دپاسه د هغوئ په سر يو آواز راغلو. کله چې هغوئ ودرېدل

نو وزرونه يې ښکته کړل. ۲۶ د هغوئ د سرونو دپاسه په گنبد باندې د نيلم کانی د تخت په شان يو څيز ښکارېدو، او د هغه
تخت دپاسه د انسان په شان يو شکل او صورت ښکارېدو. ۲۷ دا کوم شکل چې ښکارېدو د ملا نه بره لکه گرم شوې
اوسپنې په شان چې د اور نه ډکه وی، او ملا نه لاندې لکه د اور په شان ښکارېدو، او گېرچاپېره ترې صفا رڼا وه. ۲۸ لکه
څنگه چې په باران کښې د بوډۍ ټال په وريځ کښې په مختلفو رنگونو کښې وی دغه شان رڼاگانې د هغهٔ نه هم راوچتېدلې. نو
دا منظر د مالِک خُدائ د جلال په شان ښکاره کېدلو. کله چې ما دا هر څهٔ وليدل، نو زهٔ په زمکه پړمخې پرېوتلم او ما يو
آواز واورېدو چې ما ته يې خبرې وکړې.

حزقی‌ایل ته د پېغمبرۍ دعوت

۲ ۱ هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه پاڅه په خپلو پښو ودرېږه، زهٔ تا سره خبرې کول غواړم.“ ۲ کله چې هغهٔ
ما ته خبرې کولې، د خُدائ پاک روح په ما کښې راننوتو او زهٔ يې په خپلو پښو ودرولم، نو ما د هغهٔ خبرې واورېدلې چې ما
ته يې کولې. ۳ هغهٔ ما ته وفرمائيل، ”اے بنی آدمه، زهٔ تا بنی اِسرائيلو له لېږم، يو سرکشه قوم له چا چې زما خلاف
سرکشی کړې ده. د اول نه تر نن ورځې پورې دوئ په خپله او د دوئ پلار نيکهٔ زما نافرمانی کړې ده. ۴ کومو خلقو ته
چې زهٔ تا استوم هغوئ ضديان او سخت طبيعته دی. هغوئ ته ووايه چې مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. ۵ کهٔ دا
سرکشه قوم ستا خبرو ته غوږ نيسی او کهٔ نهٔ نيسی خو په دې به پوهه وی چې زمونږ په مينځ کښې يو پېغمبر موجود دے.
۶ خو تهٔ، اے بنی آدمه، د هغوئ نه او د هغوئ د خبرو نه مهٔ يرېږه. کهٔ د هغوئ دهمکی تا د ازغو او يا د لړمانو په شان
راگېر هم کړی. مهٔ د هغوئ خبرو نه يرېږه، مهٔ د هغوئ د نېغو کتلو نه يرېږه، ځکه چې دا قوم سرکشه دے. ۷ تهٔ زما کلام
هغوئ ته ووايه، کهٔ هغوئ ورته غوږ نيسی او کهٔ نهٔ نيسی، ځکه چې هغوئ بلکل سرکشه دی. ۸ خو تهٔ، اے بنی آدمه، هغه
څهٔ ته غوږ ونيسه څهٔ چې زهٔ تا ته وايم. د دغه سرکشه قوم په شان مهٔ جوړېږه، تهٔ دې خپله خولهٔ کولاو کړه او هر هغه څهٔ
وخوره څهٔ چې زهٔ درکوم.“ ۹ نو ما بيا وليدل چې يو لاس زما طرف ته راغزېدلے دے او د هغهٔ سره يو طومار وو. ۱۰
کوم طومار چې هغهٔ زما په وړاندې کولاو کړو، د هغې په دواړو خواو کښې د ماتم، غم او افسوس خبرې ليکلې وې.

۳ ۱ او هغهٔ ما ته وفرمائيل، ”اے بنی آدمه، دا څهٔ چې ستا په وړاندې دی دا وخوره، دا طومار وخوره، نو بيا لاړ شه او
بنی اِسرائيلو ته يې بيان کړه.“ ۲ نو بيا ما خپله خولهٔ کولاو کړه او هغهٔ ما له هغه طومار راکړو چې وې خورم. ۳ نو بيا
هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه، زهٔ چې کوم طومار تا له درکوم دا وخوره او خپله خېټه پرې مړه کړه.“ نو بيا ما
هغه وخوړو، او هغې زما په خولهٔ کښې لکه د شاتو په شان خوږ خوند کولو. ۴ نو بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل، ”اے بنی آدمه،
اوس بنی اِسرائيلو له ورشه او زما کلام هغوئ ته واوروه. ۵ زهٔ تا داسې خلقو ته نهٔ استوم چې د هغوئ ژبه ستا دپاره نا
آشنا او سخته وی خو تا زهٔ بنی اِسرائيلو ته استوم. ۶ زهٔ تا هغه ډېرو خلقو ته نهٔ استوم چې د چا په ژبه به پوهېدل تا ته
گران وی او د هغې الفاظ به مختلف وی او تهٔ به پرې نهٔ پوهېږې. خو کهٔ چرې تهٔ ما هغوئ ته لېږلے وے، نو هغوئ به بيا تا
ته غوږ نيولے وے. ۷ خو د بنی اِسرائيلو قوم نهٔ غواړی چې تا ته غوږ ونيسی ځکه چې هغوئ نهٔ غواړی چې ما ته غوږ
ونيسی، ځکه د بنی اِسرائيلو ټول قوم ضدی او په زړهٔ سخت دے. ۸ خو گوره، زهٔ به تا هم د هغوئ په شان ضدی او په
زړهٔ سخت کړم لکه څنگه چې هغوئ دی. ۹ او زهٔ به ستا تندے لکه د سخت او کلک گټ په شان کړم، او د هيرې نه به
يې هم سخت کړم. تهٔ د هغوئ نه مهٔ يرېږه او مهٔ ترې نه په دهشت کښې پرېوځه کهٔ څهٔ هم چې دا قوم سرکشه دے.“ ۱۰ او
هغهٔ راته وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه، ما ته غوږ ونيسه ټول کلام چې زهٔ درته وايم هغه په غور سره واوره او په خپل زړهٔ

کښې يې واچوه. ۱۱ نو اوس د خپل قوم خلقو له ورشه څوک چې جلاوطن شوی دی او هغوئ سره خبرې وکړه. هغوئ ته
ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، دا چې هغوئ ستا خبرو ته غوږ نيسی او کۀ نه.“ ۱۲ نو بيا د خُدائ پاک روح
زۀ اوچت کړم او ما شاته يو دروند آواز واورېدو چې فرمائيل يې، ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت او جلال دې د هغۀ په ځائ
کښې وی.“ ۱۳ دا د هغه ژوندی مخلوق د وزرو آوازونه او شور وو چې يو بل سره لګېدل او په خوا کښې يې د هغه پايو
آوازونه هم وُو، يو اوچت او دروند شور وو. ۱۴ نو بيا زۀ روح اوچت کړم او د هغه ځائ نه يې ځان سره بوتلم، زۀ ورسره
په تريخ مزاج او غصې سره لاړم، خو د مالِک خُدائ زوروَر لاس په ما باندې وو. ۱۵ نو زۀ هغه جلاوطنو له راغلم څوک
چې په تل ابيب کښې د کبار سيند سره نزدې اوسېدل. زۀ د هغوئ په مينځ کښې د اوو ورځو دپاره چپ کښېناستم.

د بنی اِسرائيلو دپاره د مالِک خُدائ حزقیايل محافظ مقررول

۱۶ د هغه اووۀ ورځو په آخر کښې د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۷ او راته يې وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه، ما تۀ
د بنی اِسرائيلو دپاره محافظ مقرر کړې، نو هغه کلام واوره کوم چې زۀ تا ته وايم او زما د خوا نه هغوئ ته خبردارے
ورکړه. ۱۸ کۀ چرې زۀ يو بدکاره انسان له خبردارے ورکړم چې تۀ به يقين سره مړ شې، او تۀ هغه د دې نه خبر نۀ کړې
او يا ورسره خبرې ونۀ کړې او يا يې د خپلو غلطو لارو نه منع نۀ کړې ترڅو چې د هغۀ ژوند بچ کړې، نو دغه بدکاره به د
خپلو ګناهونو په وجه مړ شی، خو تۀ به د هغۀ د مرګ ذمه وار يې. ۱۹ کۀ تۀ يو بدکاره انسان له خبردارے ورکړې او هغه
د خپل شرارت او خرابو لارو نه منع نۀ شی هغه به د خپلو ګناهونو په وجه مړ شی، خو تۀ به خپل ځان بچ کړې. ۲۰ او بيا
دا هم کۀ چرې يو صادق انسان د خپلو ښو لارو نه واوړی او بد چال چلن شروع کړی، نو زۀ به هغه په امتحان کښې
واچوم او هغه به مړ شی. ځکه چې تا هغۀ له خبردارے نۀ دے ورکړے نو هغه به د خپلو ګناهونو په وجه مړ شی او کوم د
صداقت کارونه چې هغۀ کړی دی نو هغه به ورته پاتې نۀ شی، او د هغۀ خون به ستا په غاړه وی. ۲۱ خو کۀ تۀ صادق
انسان ته خبردارے ورکړې چې ګناه مۀ کوه او هغه ستا خبره ومنی او ګناه کول پرېږدی، نو هغه به په يقين سره ژوندے
پاتې شی ځکه چې هغۀ ستا خبردارے قبول کړو او تا په دې خپل ژوند بچ کړو.“

د حزقیايل خاموشه کېدل

۲۲ نو بيا د مالِک خُدائ لاس په ما وو او هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”پاڅه او وادۍ ته لاړ شه، او زۀ به هلته تا سره خبرې
وکړم.“ ۲۳ نو زۀ بيا پاڅېدم او مېدان ته لاړم. او د مالِک خُدائ جلال هلته ولاړ وو، هغه شان لکه کوم جلال چې ما د
کبار د سيند سره ليدلے وو نو زۀ په زمکه پړمخې پرېوتلم. ۲۴ خو د مالِک خُدائ روح ما له راغے او زۀ يې په خپلو پښو
ودرولم. هغۀ ما سره خبرې وکړې او وې فرمائيل چې، ”لاړ شه او خپل ځان دې په خپل کور کښې بند کړه. ۲۵ او اے بنی
آدمه، تۀ به په پړو باندې وتړلے شې، تۀ به بند کړے شې د دې دپاره چې تۀ بهر د خلقو مينځ ته ونۀ وځې. ۲۶ زۀ به ستا
ژبه تالو پورې ونښلوم چې تۀ خاموشه پاتې شې او هغوئ ونۀ رټلے شی ځکه چې هغوئ سرکشه قوم دے. ۲۷ خو کله چې
زۀ تا سره خبرې وکړم، زۀ به ستا خوله کولاو کړم نو تۀ به هغوئ ته دا ووائې چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی.
هر څوک چې اورېدل غواړی هغوئ دې واوری او چې څوک اورېدل نۀ غواړی نو نۀ دې اوری، ځکه چې دا يو سرکشه قوم
دے.“

د حزقی‌ایل د یروشلم د محاصرې نقشه جوړول

۴ ۱ ”نو اوس، اے بنی آدمه، یوه کچه ښخته راواخله، او په خپل مخکښې یې کېږده او پرې د یروشلم د ښار نقشه جوړ
کړه. ۲ نو بیا د ښار محاصره کېدل په کښې جوړ کړه، ګېرچاپېره ترې نه دېوال جوړ کړه چې یو کس ترې نه نۀ شی
تښتېدلے. د دشمن د فوجیانو کېمپ جوړ کړه او دېوال ته د خاورو ډیرۍ او د قلعې د ماتولو مشینونه تیار کړه. ۳ بیا د
اوسپنې یو ځادر راواخله، دا ستا او د ښار په مینځ کښې د اوسپنې دېوال په شان ولګوه او خپل مخ د ښار طرف ته
راوګرځوه. دا به د محاصرې لاندې وی، او تۀ به دا ښار محاصره کوې. دا به د بنی اِسرائیلو دپاره یوه نښه وی. ۴ نو بیا
په ګس اړخ څمله او د بنی اِسرائیلو ګناهونه په خپل ځان باندې انبار کړه. نو څومره ورځې چې هغوئ ګناه کړې وی د هم
هغه ورځو په اندازه په یو اړخ باندې څمله. ۵ نو ما بیا تۀ د هم هغه ورځو په اندازه د سزا تېرولو دپاره مقرر کړې څومره
کالونه چې هغوئ ګناه کړې ده. نو تۀ به لس کم څلور سوه ورځو پورې د بنی اِسرائیلو د ګناهونو سزا زغمې. ۶ د دې
سزا تېرولو نه وروستو بیا دوباره په ښی اړخ د یهوداه د ګناهونو د سزا تېرولو دپاره څمله. نو ما تۀ د څلوېښتو ورځو دپاره
مقرر کړې، د یو کال دپاره مې یوه ورځ مقرر کړه. ۷ نو بیا خپل مخ د یروشلم د محاصرې طرف ته راوګرځوه او په
بربنډو لاسونو د هغې خلاف پېشګوئې وکړه. ۸ زۀ به تا په پړو وتړم نو تۀ به د یو اړخ نه بل اړخ ته نۀ شې اوړېدلے ترڅو
چې تا خپلې د محاصرې ورځې پوره کړې نۀ وی. ۹ غنم او اوربشې، لوبیا او دال، غوښت او جمدر واخله. او هغه په
چاټۍ کښې واچوه او ځان دپاره ترې نه روټۍ جوړوه. دا چې تۀ د لس کم څلورو سوو ورځو دپاره په یو اړخ پروت یې نو په
دې دوران کښې د خوراک دپاره استعمالوه. ۱۰-۱۱ تا ته په ورځ کښې صرف د یو پاؤ روټۍ خوړلو او د دوو ګلاسو اوبو
څښلو اجازت شته. دا څیزونه په احتیاط په ناپ او په مقرر وخت سره خوړلے او څښلے شې. ۱۲ تۀ دا روټۍ لکه د
اوربشو د روټۍ په شان پخوه. کله چې دا روټۍ پخوې نو د خلقو په مخامخ یې د انسان په اوچو غُلو پخه کړه.“ ۱۳ مالِک
خُدائ وفرمائیل چې، ”نو په دې طریقې سره به اِسرائیلیان ناپاکه روټۍ د هغه قومونو په مینځ کښې وخوری چرته چې زۀ
دوئ شړم.“ ۱۴ خو ما ورته وفرمائیل، ”داسې دې نۀ وی، مالِک قادر مطلق خُدایه، ما کله هم خپل ځان نۀ دے ناپاکه
کړے. زما د ځوانۍ نه تر اوسه پورې ما هیڅ داسې څیز نۀ دے خوړلے چې هغه مردار شوے وی او یا ځناورو څیرلے
وی. هیڅ قسمه حرامه غوښه زما د خولې دننه شوې نۀ ده.“ ۱۵ ”ډېر ښۀ،“ هغۀ وفرمائیل، ”ښه نو د انسان د غُلو په ځائ
خپله روټۍ د غواګانو په سپیاکو پخه کړه.“ ۱۶ نو بیا هغۀ ما ته وفرمائیل، ”اے بنی آدمه، زۀ به په یروشلم روټۍ بنده کړم.
هغوئ چې کومه روټۍ خوری نو په ناپ تول او پرېشانۍ سره به یې خوری او کومې اوبۀ چې څښی نو د شمېر په څاڅکو به
یې څښی. ۱۷ ځکه چې خوراک او اوبۀ به په کمېدو وی او هغوئ به د یو بل د شکل نه یرېږی، او د خپلې ګناه د سزا د
لاندې به د لوږې نه مانده شی.“

د یروشلم خلاف تُوره

۵ ۱ ”اے بنی آدمه، یوه تیره تُوره راواخله او هغه لکه د نائی د چړې په شان د خپل سر او ږیرې د وېښتو خرئیلو دپاره
استعمال کړه. او بیا هغه وېښتۀ د یوې تلې په ذریعه په دریو برخو تقسیم کړه. ۲ نو کله چې ستا د محاصرې ورځې په
ختمېدو شی، د وېښتو دریمه حِصه په ښار کښې دننه وسوزوه. او بله حِصه یې د ښار نه ګېرچاپېره په تُوره ووهه او ذره
ذره یې کړه. او بله حِصه په هوا کښې وشینده، ځکه چې زۀ به تُوره دوئ پسې راوکاږم. ۳ خو د وېښتو یو څو تارونه دې
د ځادر په پلو کښې ونغاړه او ځان سره یې وساته. ۴ بیا د دې نه یو څو وېښتۀ راواخله او په اور کښې یې واچوه او وې

سوزوه. د هغې نه به اور ټولو بنی اِسرائيلو ته خور شی. (۵) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې دا يو مثال دے چې
په آئنده کښې به د يروشلم سره څۀ کيږی. يروشلم ما د ټولو قومونو په مينځ کښې پيدا کړے دے او ټول مُلکونه ترې نه
ګېرچاپېره پراتۀ دی. (۶) خو په خپل شرارت کښې هغۀ زما د قانون او حکمونو نه سرکشی وکړه د هغه مُلکونو نه هم زيات
کوم چې د هغۀ نه ګېرچاپېره پراتۀ دی. هغۀ زما قانون رد کړو او زما د حکمونو تابعداری يې ونۀ کړه. (۷) نو په دې وجه
مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، تۀ د نورو قومونو په نسبت زيات سرکشه يې او تا زما په تعليماتو او شريعت
عمل ونۀ کړو. خو تا د نورو قومونو د رِواج او اصُولو په مطابق ژوند تېر کړو. (۸) نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائی چې زۀ په خپله ستا خلاف شوے يم، اے يروشلمه، زۀ به تا له د نورو قومونو په وړاندې سزا درکړم. (۹)
څکه زۀ به ستا د هغه ټولو حرام کارو معبودانو په وجه تا سره هغه سلوک وکړم چې ما د دې نه وړاندې کله هم بل چا سره
نۀ وی کړے او نۀ به يې بيا چا سره وکړم. (۱۰) نو په دې وجه به په تا کښې مور پلار خپل بچی وخوری او بچی به خپل مور
پلار وخوری. زۀ به تاسو له سزا درکړم او څوک چې ژوندی پاتې شی هغوئ به تس نس کړم. (۱۱) مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائی چې، زما دې په خپل ذات قسم وی، څکه چې تاسو د خپلو حرامو کارونو او کرکژن تصويرونو په عبادت
کولو سره زما مقدس کور پليت کړو، زۀ به په خپله نۀ په تاسو رحم وکړم، او نۀ به زۀ تاسو ته د رحم په سترګه وګورم او نۀ
به تاسو بچ کړم. (۱۲) ستا د خلقو يوه حِصه به په ويا او قحط په تا کښې دننه مړۀ شی، او دويمه حِصه خلق به دې د ښار د
دېوالونو نه بهر په تُوره باندې قتل کړے شی، او دريمه حِصه به زۀ په هوا کښې خوارۀ کړم او په خپله تُوره به يې راګېر
کړم. (۱۳) نو زما غصه به بيا سړه شی او زما غضب به په آرام شی کله چې زۀ خپل غضب په دوئ نازل کړم، نو هغوئ به
په دې پوهه شی چې ما مالِک خُدائ د خپل غيرت د وجې داسې وکړل. (۱۴) نو د دې نه علاوه به زۀ تا په کنډراتو بدل کړم
او کله چې د نورو قومونو خلق ستا په خوا کښې تېرېږی نو هغوئ به توبې وباسی. (۱۵) تۀ به نورو خلقو او قومونو ته د
مسخرو او پيغورونو، لعنت او يرې يو مثال يې کله چې زۀ خپله سزا او غضب او قهر او سخته رټنه په تا نازله کړم. دا ما
مالِک خُدائ فرمائيلی دی. (۱۶) هرکله چې زۀ په تاسو د قحط د مرګونی او تباه کوونکی غشی ګزار وکړم، زۀ به په تا داسې
ګزار وکړم چې تا به تباه کړم. زۀ به په تا بيا بيا قحط راولم او ستا د خوراک ذريعه به بنده کړم. (۱۷) زۀ به ستا خلاف قحط
او ځنګلی ځناور درولېږم، هغوئ به تاسو بې‌اولاده پرېږدی. وينه توېول او وباګانې به تاسو ته راورسيږی، او زۀ به جنګ
ستاسو خلاف راولېږم. مالِک خُدائ په خپله داسې وفرمائيل.“

په بنی اِسرائيلو کښې د بُت پرستۍ خلاف عدالت

۶ (۱) د مالِک خُدائ کلام بيا په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، خپل مخ دې د بنی اِسرائيلو د غرونو طرف ته واړوه او
د هغوئ خلاف پېشګوئې وکړه. (۳) او داسې ووايه، اے د بنی اِسرائيل غرونو، د مالِک قادر مطلق خُدائ کلام واورئ.
مالِک قادر مطلق خُدائ تاسو غرونو او غونډو، ګړنګونو او درو ته داسې فرمائی، زۀ به اوس ستاسو خلاف تُوره
استعمالوم، او زۀ به ستاسو هغه علاقائی عبادتخانې تباه کړم چرته چې تاسو د بُتانو عبادت کوئ. (۴) ستاسو قربان‌ګاه به
راوغورزولے شی او ستاسو د خوشبوئی قربان‌ګاه به ټوټه ټوټه کړے شی. او زۀ به ستاسو خلق ستاسو د معبودانو په
وړاندې حلال کړم. (۵) زۀ به د بنی اِسرائيلو لاشونه د هغوئ د معبودانو په وړاندې وغورزوم. او زۀ به ستاسو هډوکی
ستاسو د قربان‌ګاه سره خوارۀ وارۀ کړم. (۶) نو چرته چې تاسو اوسېږئ نو هغه ځائ او ښارونه به کنډر شی او هغه
علاقائی عبادتخانې به تباه شی، ستاسو قربان‌ګاه به خرابې او تباه شی، ستاسو معبودان به ټوټه ټوټه او تباه کړے شی، او
ستاسو د خوشبوئی قربان‌ګاه به راوغورزولے شی، او څۀ چې تاسو جوړ کړی دی هغه به جارُو کړے شی. (۷) ستا خلق

به په تا کښې ووژلے شی، نو تهٔ به په دې پوهه شې چې زهٔ مالِک خُدائ یم. ۸ خو زهٔ به ځينې خلق بچ کړم، او په تاسو
کښې به څهٔ خلق د تُورې د مرګ نه وتښتی او په نورو قومونو او مُلکونو کښې به خوارهٔ شی. ۹ نو کله چې هغوئ په نورو
مُلکونو او قومونو کښې په جلاوطنئ کښې اوسيږی، نو هغوئ به هلته ما راياد کړی، او په دې به پوهه شی چې هغوئ زهٔ په
خپلو زناکارو زړونو سره څومره دردولے يم، کوم چې زما نه اوړيدلی دی، او په خپلو سترګو سره به يې د هغه معبودانو
سره زنا کوله. د هغه حرام کارونو او د معبودانو د عبادت په وجه کوم چې دوئ کړی دی هغوئ به د خپل ځان نه نفرت
وکړی. ۱۰ نو دوئ به په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم او زما خبردارے هسې تشې خبرې نه خو په رښتيا سره مې
په دوئ عذاب راوستو.“ ۱۱ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ”د غم نه خپل لاسونه وپړقوئ او خپلې پښې په
زمکه ودربوئ او د افسوس چغې ووهئ، د بنی اِسرائيلو د هغه ټولو حرامو کارونو په وجه، نو هغوئ به په جنګ او قحط او
ويا سره مړهٔ کړے شی. ۱۲ هغه څوک چې لرې دی نو هغوئ به په ويا سره مړهٔ شی، او هغه څوک چې نزدې دی هغوئ
به په جنګ کښې قتل کړے شی، او هغوئ څوک چې بچ پاتې شی نو په قحط سره به مړهٔ شی. زهٔ به خپل ټول قهر و غضب
په هغوئ نازل کړم. ۱۳ نو هغوئ به په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم. کله چې د هغوئ خلق د دوئ د معبودانو او د
دوئ د قربانګاه سره مړهٔ پراته وی، په هره اوچته غونډۍ او اوچت غر دپاسه او د هرې شنې ونې لاندې او د څېړۍ د ونې
لاندې به د دوئ لاشونه پراتهٔ وی په هغه ځايونو کښې چرته چې هغوئ خپلو ټولو معبودانو ته د خوشبوئ نذرانې پېش کولې.
۱۴ او زهٔ به خپل لاس د هغوئ په خلاف وراوږد کړم او د هغوئ مُلک به د بيابان نه واخله تر دبله پورې خراب او خاموشه
کړم چرته چې هغوئ اوسيږی. نو بيا به هغوئ په دې باندې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“

د بنی اِسرائيلو خاتمه

۷ ۱ نو د مالِک خُدائ کلام بيا په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، مالِک قادر مطلق خُدائ بنی اِسرائيلو ته داسې
فرمائی، تباهی دې په سر راغلی ده، ستا په مُلک کښې به هر طرف ته تباهی وی. ۳ نو اوس ستاسو آخری وخت
رارسېدلے دے او زهٔ به خپل قهر و غضب په تاسو نازل کړم. زهٔ به ستاسو د چال چلن په مطابق ستاسو عدالت وکړم او
ستاسو د بدو اعمالو په مطابق به تاسو له پوره سزا درکړم. ۴ نهٔ به تهٔ زما نه بچ شې او نهٔ به زهٔ په تا رحم وکړم بلکې ستا
د چال چلن او بدو اعمالو سزا به تا له درکړم. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ يم. ۵ مالِک قادر
مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د يو افت دپاسه به بل افت په تاسو راځی. ۶ ستاسو اَنجام، ستاسو اَنجام نزدې دے،
آخری وخت مو نزدې دے، وګورئ ستاسو په وړاندې دے. ۷ تاسو څوک چې په دې مُلک کښې اوسېږئ ستاسو د
شخېدو ورځ رارسېدلې ده. وخت رارسېدلے دے، هغه ورځ رانزدې شوې ده، دلته کښې د غرونو دپاسه صرف چغې سورې
دی، او هيڅ قسمه د خوشحالۍ آوازونه نشته. ۸ زهٔ به زر خپل قهر په تا نازل کړم، زهٔ به تا ته ستا د چال چلن او د بدو
اعمالو په مطابق سزا درکړم. ۹ نهٔ به تهٔ زما نه بچ شې او نهٔ به زهٔ په تا رحم وکړم بلکې ستا د چال چلن او بدو اعمالو
سزا به تا له درکړم. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ يم څوک چې تاسو وهی. ۱۰ ستاسو اَنجام، ستاسو
اَنجام نزدې دے. تباهی مو په سر رارسېدلې ده. ظلم انتها ته رسېدلے دے، او خلق بې‌حده مغروره شوی دی. ۱۱ د هغوئ
د ظلم په وجه د خلقو شرارت زيات شوے دے، يو کس به ترې نه هم پاتې نهٔ شی، نهٔ د هغوئ خلق، نهٔ دولت، او نهٔ د هغوئ
اهميت. ۱۲ هغه وخت راغلے دے، هغه ورځ رارسېدلې ده. اخستونکی دې خوشحالی نهٔ کوی او نهٔ دې خرڅوونکی
خفګان کوی، ځکه چې غضب په ټوله ګڼه باندې راتلونکے دے. ۱۳ سوداګر به هغه زمکه دوباره وانهٔ خلی کومه زمکه چې
هغوئ خرڅه کړې ده کهٔ چرې دوئ ژوندی هم وی، ځکه چې د مالِک خُدائ فيصله د ټولو دپاره ده او نهٔ بدلېدونکې ده.

ځکه د خپلو ګناهونو په وجه به يو کس هم خپل ژوند بچ نۀ کړے شي. ۱۴ کۀ څۀ هم کۀ هغوئ بيګل وغږوى او هر څۀ تيار
کړى، هيڅوک به جنګ دپاره لاړ نۀ شى، ځکه چې زما غضب په ګڼو خلقو باندې دے.“

د بنى اِسرائيلو د ګناه سزا

۱۵ ”د ښار نه بهر جنګونه او په ښار کښې دننه قحط او وباګانې روانې دى، څوک چې د ښار د دېوالونو نه بهر دى هغوئ به
د دشمن په تُورو باندې مړۀ شى. او هغه څوک چې د ښار دننه دى د قحط او د وباګانو په وجه به مړۀ شى. ۱۶ څوک چې
ژوندى پاتې شى هغوئ ټول به غرونو ته پناه اخستلو له لاړ شى، او هر يو به لکه د ګوګوشتکو په شان د خپلې ګناه په وجه
زبيرګى کوى. ۱۷ د هغوئ په لاسونو کښې به دم نۀ وى، او پښې به يې ريږدى. ۱۸ هغوئ به د ټاټ جامې واغوندى او ټول
به يرې اخستى وى. د هغوئ په مخونو به شرم راخور وى او سرونه به يې خرئيلې وى. ۱۹ هغوئ به خپل سپين زر لارو
کوڅو ته وغورزوى، او د هغوئ سرۀ زر به يو ناپاکه څيز وګڼلے شى. د مالِک خُدائ د غضب په ورځ به د هغوئ سرۀ زر
او سپين زر به هغوئ نۀ شى بچ کولے. هغوئ به په دې باندې نۀ خپله لوږه ختمولے شى او نۀ به ورباندې خپله ګېډه
مړولے شى. ځکه چې د هم دې څيزونو په وجه هغوئ تير وتل. ۲۰ هغوئ په خپلو ښکلو زيوراتو باندې فخر کولو چې د
هغوئ نه به يې خراب بُتان او مکروه تصويرونه جوړول. نو په دې وجه به زۀ دا څيزونه د هغوئ دپاره پليت او ناپاکه
وګرځوم. ۲۱ زۀ به دا هر څۀ غېرو ته د غنيمت په شکل حواله کړم او د زمکې شريرانو باندې به يې لوټ کړم، او هغوئ به
يې پليت کړى. ۲۲ زۀ به خپل مخ د دوئ نه واړوم او هغوئ به زما د مقدسو خزانو بېحرمتى وکړى، غلۀ به دې ته ننوځى
او ناپاکه به يې کړى. ۲۳ زنځيرونه تيار کړه، ځکه چې ټول مُلک د قتل و غارت نه ډک دے او ټول ښار د شر و فساد نه
ډک دے. ۲۴ زۀ به د دُنيا د ټولو نه زيات ظالم قومونه راولم چې د دوئ نه د دوئ کورونه په زور قبضه کړى، او زۀ به د
دوئ د زورَورو کسانو فخر ختم کړم، او د هغوئ د مقدس ځايونو بېحرمتى به وشى. ۲۵ کله چې دهشت راشى، نو هغوئ
به د امن او سکون لټون وکړى، خو هيڅ قسم امن به ورته مِلاو نۀ شى. ۲۶ د يو افت دپاسه به بل افت راشى، او د افواه
دپاسه به بله افواه خوريږى. هغوئ به په دې کوشش کښې وى چې د نبى رويا واورى، د شريعت تعليم به د اِمام نه ختم
شى، او هم داسې د مشرانو مشورې به هم ختمې شى. ۲۷ بادشاه به ماتم کوى، شهزاده به د خفګان جامې اغوستې وى، د
مُلک د خلقو لاسونه به ريږدى. زۀ به د هغوئ سره د دوئ د چال چلن په مطابق سلوک کوم، او د هغوئ په خپل معيار او
اصُول به د دوئ عدالت وکړم. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شى چې زۀ مالِک خُدائ يم.“

د خُدائ په کور کښې حرامکارى کول

۸ ۱ د جلاوطنۍ په شپږم کال، د شپږمې مياشتې په پينځمه ورځ، کله چې زۀ په خپل کور کښې د يهوداه د مشرانو سره
ناست وم چې هلته د مالِک قادر مطلق خُدائ لاس په ما باندې راغلو. ۲ ما وليدل، او يو شکل مې وليدو چې د انسان په
شان ښکارېدو، د ملا نه لاندې هغه د اور په شان ښکارېدو او بره هغه لکه د يوې ځلېدونکې اوسپنې په شان ښکارېدو. ۳
هغۀ يو څيز راوغزولو چې د لاس په شان ښکارېدو او زۀ يې د سر وېښتو نه راونيولم. روح زۀ د آسمان او زمکې مينځ ته
پورته کړم او د خُدائ پاک په رويا کښې يې زۀ يروشلم ته بوتلم، د دننه دربار شمال خوا دروازې ته، چرته چې هغه بُت ولاړ
وو کوم چې د خُدائ پاک غيرت راپارولو. ۴ او د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک جلال زما په وړاندې هلته راښکاره شو، لکه
څنګه چې ما په رويا کښې د دې نه وړاندې په مېدان کښې ليدلے وو. ۵ نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”اے بنى
آدمه، د شمال خوا ته وګوره،“ نو بيا ما وکتل، د شمال خوا ته د قربان‌ګاه د داخلېدو دروازه کښې ما هغه بُت وليدو د چا

خلاف چې د خُدائ پاک غیرت راپارېدلے وو. (۶) او هغهٔ ما ته وفرمائیل چې، "اے بنی آدمه، تهٔ هغه څهٔ وینې چې دوئ يې
کوی هغه حرام کارونه چې دوئ يې دلته کوی، نو دا حرام کارونه ما د خپل مقدس کور نه لرې کوی خو تهٔ به داسې کارونه
وګورې چې د دې نه به زیات خراب وی." (۷) هغهٔ زهٔ د دربار دروازې ته راوستلم. ما وکتل، ما په دېوال کښې یو سورے
ولیدو. (۸) هغهٔ ما ته وفرمائیل چې، "اے بنی آدمه، نو اوس په دېوال کښې دا سورے غټ کړه." نو ما بیا په دېوال کښې
سورے وکړو او هلته مې یوه پټه دروازه ولیدله. (۹) او هغهٔ ما ته وفرمائیل چې، "دننه لاړ شه او هغه شرارت او حرام
کارونه وګوره کوم چې هغوئ دلته کوی." (۱۰) نو بیا زهٔ دننه لاړم او ومې لیدل چې، په دېوالونو باندې د هر قسمه مارانو او
چینجو او پلیتو ځناورو تصویرونه جوړ شوی وُو. او ما د بنی اِسرائیلو ټول بُتان ولیدل چې هغوئ يې عبادت کولو. (۱۱) د
بنی اِسرائیل د قوم اویا مشران هلته ولاړ وُو، او د هغوئ په مینځ کښې یازنیاه د سافن زوئ هم ولاړ وو. او د هر یو مشر په
لاس کښې د خوشبو سوزولو مجمر وو او ترې نه د خوشبو د لوګو لوخړې ختلې. (۱۲) نو بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل
چې، "اے بنی آدمه، تا هغه څهٔ ولیدل کوم چې د اِسرائیلو مشرانو په تیارهٔ کوټه کښې هر یو د خپل معبود د زیارت دپاره
کول؟ هغوئ دا وائی چې، مالِک خُدائ مونږ نهٔ وینی، مالِک خُدائ دا مُلک پرېښے دے." (۱۳) هغهٔ بیا وفرمائیل چې، "تهٔ به
هغوئ د دې نه هم په ډېرو خرابو حرامو کارونو کولو باندې وګورې." (۱۴) نو بیا زهٔ هغهٔ د مالِک خُدائ کور ته د ننوتلو د
شمال خوا دروازې ته راوستلم، ما هلته ښځې ولیدلې چې ناستې وې او د تموز معبود ژړا او ماتم يې کولو. (۱۵) هغهٔ ما ته
وفرمائیل چې، "اے بنی آدمه، تهٔ دا وینې؟ نو تهٔ به نور داسې حرام کارونه وګورې کوم چې به د دې نه هم ډېر پلیت او
خراب وی." (۱۶) هغهٔ بیا زهٔ د مالِک خُدائ د کور دننه دربار ته راوستلم، او هلته د مالِک خُدائ د کور د داخلېدلو په لار او
د برنډې او د قربان‌ګاه په مینځ کښې پینځویشت کسان وُو. چې شا يې د مالِک خُدائ کور ته وه او د هغوئ مخ د نمرخاتهٔ
خوا ته وو، هغوئ د مشرق خوا ته نمر ته سجده کوله. (۱۷) هغهٔ ما ته وفرمائیل چې، "اے بنی آدمه تا دا ولیدل؟ ولې دا د
یهوداه خلقو ته مناسبه ده چې هغوئ دې داسې پلیت او حرام کارونه دلته وکړی؟ دا ضروری ده چې دوئ دُنیا هم د شرارت
نه ډکه کړی او په مسلسله توګه زما قهر و غضب راوپاروی؟ هغوئ ته وګوره چې خپله پوزه چونی او ما ته سپک نظر
کوی. (۱۸) نو په دې وجه زهٔ به په هغوئ باندې خپل غضب نازل کړم، نهٔ به هغوئ زما نه بچ شی او نهٔ به زهٔ په هغوئ رحم
وکړم. کهٔ څهٔ هم چې هغوئ زما په غوږ کښې چغې ووهی زهٔ به هغوئ ته غوږ نهٔ نیسم."

د بُت پرستانو قتلول

۹ (۱) نو بیا مالِک خُدائ په اوچت آواز سره وفرمائیل، "هغه کسان راولئ کوم چې د ښار د سزا ورکولو دپاره مقرر
شوی دی نو هغوئ ته ووایه چې هر یو د خپلو تباه کوونکو وسلو په لاس راشی." (۲) نو بیا شپږ کسان د شمال بره طرف
دروازې نه راښکاره شُو، د هر یو په لاس کښې وژونکې وسله وه. د هغوئ سره یو کس وو چې د کتان جامې يې وې، چا
سره چې د خط و کتابت سامان په څنګ کښې وو. هغوئ ټول د مالِک خُدائ د کور دربار ته لاړل او د زېړو د قربان‌ګاه په
خوا کښې ودرېدل. (۳) بیا د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک جلال د وزرو والا مخلوق دپاسه راوچت شو، په کوم ځائ کښې
چې هغه وو، نو بیا د خُدائ د کور درشل ته لاړو. نو بیا مالِک خُدائ هغه کس ته آواز وکړو چې د کتان جامې يې اچولې وې
د چا سره چې د خط و کتابت سامان وو. (۴) او هغهٔ ته يې وفرمائیل چې، "د یروشلم په ټول ښار کښې وګرځه او د هر هغه
چا په تندی باندې نښه ولګوه څوک چې ویر او ماتم کوی په هغه ټولو حرامو کارونو باندې چې په دې کښې وشی." (۵) نو
چې ما غوږ ونیولو، هغهٔ هغه نورو ته وفرمائیل، "په ښار کښې هغهٔ پسې ځئ او خلق مړهٔ کړئ، په چا زړهٔ مهٔ سوزوئ او مهٔ
په چا رحم کوئ. (۶) بوډاګان، ځوانان، پېغلې، ښځې، او ماشومان، حلال کړئ، خو هغوئ ته لاس مهٔ وروړئ د چا په تندی

باندې چې نښه لګېدلې وى. زما د مقدس ځائ نه شروع وکړئ.“ نو بيا هغوئ دا کار د هغه مشرانو نه شروع کړو چې د
خُدائ د کور په مخکښې ولاړ وُو. (۷) نو بيا هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل، ”زما کور پليت او زما دربار د مړو د لاشونو نه ډک
کړئ. ځئ لاړ شئ.“ نو هغوئ بهر لاړل او په ټول ښار کښې يې په مرګ شروع وکړه. (۸) نو کله چې هغوئ خلق وژل او زهٔ
يواځې پاتې شوم، نو زهٔ پړمخې پرېوتم او چغې مې کړې، ”اے مالِک قادر مطلق خُدايه، په يروشلم باندې د خپل غضب په
نازلېدو سره ولې تهٔ د بنى اِسرائيلو دا بچ پاتې شوى خلق به هم تباه کوې؟“ (۹) نو بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”د اِسرائيل
او د يهوداه د خلقو ګناهونه ډېر بې‌حده غټ دى، مُلک د قتل و غارت نه ډک دے او ښار د بې‌اِنصافئ نه ډک دے. هغوئ
وائى، مالِک خُدائ دا مُلک پرېښے دے، مالِک خُدائ دا نهٔ وينى. (۱۰) نو زهٔ به هغوئ ته د رحم په سترګه نهٔ ګورم او نهٔ به
هغوئ بچ کړم، خو زهٔ به هم د دوئ په سرونو هغه څهٔ راولم څهٔ چې هغوئ کړى دى.“ (۱۱) بيا هغه سړى چې د کتان جامې
يې اچولې وې او د خط و کتابت سامان ورسره وو هغهٔ دا خبر راوړو، او وې وئيل، ”ما هغه څهٔ وکړل څنګه چې تا حکم
کړے وو.“

د مالِک خُدائ جلال د يروشلم نه تلل

۱۰ (۱) کله چې ما بره وکتل، د وزرو والا د مخلوق د سر دپاسه په آسمان کښې ما نيلم کاڼے وليدو چې لکه د تخت په
شان ښکارېدو. (۲) مالِک خُدائ هغه سړى ته چا چې د کتان جامې اچولې وې وفرمائيل، ”د وزرو والا مخلوق د پايو د
لاندې په مينځ کښې تېر شه. خپل لاسونه د سکروټو نه ډک کړه او په ښار يې وشينده.“ او چې ما وليدل هغه هم هغه شان
دننه لاړو. (۳) اوس د وزرو والا مخلوق د خُدائ د کور د جنوبى دروازې سره ولاړ وو کله چې هغه سړے دننه لاړو، نو
وريځې دننه دربار ډک کړو. (۴) نو بيا د مالِک خُدائ جلال د وزرو والا مخلوق دپاسه راوچت شو او د خُدائ د کور درشل
ته لاړو. وريځو د خُدائ کور ډک کړو، او د هغهٔ دربار د مالِک خُدائ د جلال د شغلو نه ډک وو. (۵) د وزرو والا مخلوق د
وزرو آواز د لرې پورې اورېدلے شو تر بهرنى درباره پورې، هغه داسې ښکارېدو لکه د قادر خُدائ د آواز په شان کله چې
هغه خبرې کوى. (۶) کله چې مالِک خُدائ هغه سړى له حُکم وکړو چا چې د کتان جامې اغوستې وې، ”د وزرو والا
مخلوق د لاندې لاړ شه او د پايو د مينځ نه اور راواخله،“ هغه سړے لاندې ورغلو او د يوې پايې په خوا کښې ودرېدو. (۷)
نو بيا د وزرو والا په مخلوق کښې يو خپل لاس هغه اور ته وراوږد کړو کوم چې د هغوئ په مينځ کښې بلېدلو. هغهٔ د هغه
اور نه لږ راوچت کړو او د هغه سړى په لاس کښې يې واچولو چې د کتان جامې يې اغوستې وې، نو بيا هغه سړى اور
واخستو او بهر لاړو. (۸) نو ما بيا وکتل چې هر يو د څلورو وزرو والا مخلوق د وزرونو لاندې يو څيز ليدل کېدو چې د
انسان د لاس په شان ښکارېدو. (۹) ما وکتل چې، د هر يو څلور وزرو والا مخلوق سره په خوا کښې يوه پايه وه، او هغه
پايې لکه د ايکوامرين کاڼو په شان ځلېدلې. (۱۰) څلور واړه پايې يو شان ښکارېدې او يو رنګ جوړې شوې وې، او په هره
يوه پايه کښې يوه بله پايه چورلېدله. (۱۱) د وزرو والا مخلوق په څلورو واړو طرفونو حرکت کولے شو، چې هر اړخ ته به
يې مخ وو نو بغير د تاوېدو نه به تلے شول. هغوئ به بغير د تاوېدو را تاوېدو نه هغه اړخ ته تلل کوم خوا به يې چې مخ وُو.
(۱۲) د هغوئ ټول بدن، د هغوئ د شاګانو په شمول، د هغوئ لاسونه او د هغوئ وزرونه په مکمل توګه د سترګو نه ډک وُو،
لکه څنګه چې د هغوئ څلور پايې وې. (۱۳) ما واورېدل چې پايو ته يې د ”چورلېدونکو پايو“ نامه ورکړه. (۱۴) د هر يو وزرو
والا مخلوق څلور مخونه وُو، اول مخ لکه د غوائى په شان وو، او دوېم مخ يې د انسان په شان وو، درېم مخ يې لکه د ازمرى
په شان وو، او څلورم مخ لکه د باز په شان وو. (۱۵) نو بيا دا وزرو والا مخلوق مخ په بره اوچت شو. دا هغه ژوندے
مخلوق وو کوم چې ما د کبار د سيند په غاړه ليدلے وو. (۱۶) کله چې به دې مخلوق حرکت کولو نو د هغوئ په خوا کښې

پایو به هم ورسره حرکت کولو او کله چې به دې مخلوق خپلې وزرې خورې کړې چې د زمکې نه والوځی، نو پایو د هغوئ
خوا نۀ پرېښودله. ١٧ هرکله چې به د وزرو والا مخلوق په آرام ودرېدل، نو پایې به هم ورسره ودرېدې، او کله چې به د
وزرو والا مخلوق والوتلو نو پایې به هم ورسره والوتلې، ځکه چې د وزرو والا مخلوق روح په هغې کښې وو. ١٨ نو بیا د
مالِک خُدائ جلال د خُدائ د کور درشل نه لاړو او د وزرو والا مخلوق دپاسه ودرېدو. ١٩ نو کله چې ما وکتل نو هغه
مخلوق خپل وزرونه خوارۀ کړل او د زمکې نه اوچت شول، نو کله چې دوئ لاړل، هغه پایې د هغوئ سره لاړې. هغوئ د
خُدائ د کور په درشل کښې نمرخاتۀ طرف ته ودرېدل، او د بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ جلال د هغوئ د سر دپاسه وو. ٢٠
دا هغه ژوندے مخلوق وو کوم چې ما د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک د تخت د لاندې د کبار د سیند په غاړه لیدلے وو، نو زۀ
په دې پوهه شوم چې دا هم هغه شان ژوندے مخلوق دے. ٢١ د هر یو څلور مخونه او څلور وزرونه وُو، او داسې یو څیز
یې د وزرو لاندې وو چې په لیدلو کښې لکه د انسان د لاسونو په شان ښکارېدو. ٢٢ د هغوئ مخونه بلکل هم هغه شان
ښکارېدل کوم چې ما د کبار د سیند په غاړه لیدلی وُو. هر یو په تلو کښې نېغ تلو.

د بنی اِسرائیلو د مشرانو سزا

١١ ١ نو بیا زۀ د خُدائ روح اوچت کړم او د مالِک خُدائ د کور دروازې ته یې راوستلم کومه چې مشرق طرف ته
وه. هلته د دروازې په درشل کښې پینځویشت سړی وُو، او ما په هغوئ کښې یازنیاه د عزور زوئ او فلطیاه د بنایاه زوئ، د
خلقو مشران ولیدل. ٢ هغۀ ما ته وفرمائیل چې، ”اے بنی آدمه، دا هغه کسان دی څوک چې بدې منصوبې جوړوی او
خلقو ته په ښار کښې د شرارت مشورې ورکوی. ٣ هغوئ وائی چې، آیا دا ښۀ وخت نۀ دے چې کورونه جوړ کړُو؟ دا
ښار لکه د اوسپنې د دېګ په شان دے او مونږ په کښې لکه د غوښې په شان محفوظ یُو. ٤ نو په دې وجه اے بنی آدمه، د
هغوئ خلاف په اوچت آواز سره پېشګوئي وکړه.“ ٥ نو بیا د مالِک خُدائ روح په ما نازل شو او هغۀ ما ته وفرمائیل چې
داسې ووایه، ”مالِک خُدائ فرمائی، اے د بنی اِسرائیلو قومه، ستاسو په سوچونو کښې چې څۀ دی زۀ په هغې پوهېږم. ٦
تاسو په دې ښار کښې ډېر خلق وژلی دی او د دې لارې کوڅې مو په مړو ډکې کړې دی. ٧ نو په دې وجه مالِک قادر
مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، تاسو چې د مړو کوم لاشونه په دې ښار کښې وغورزول هغوئ هم هغه غوښه ده چې په دې
دېګ کښې محفوظه ده، خو زۀ به تاسو د دې نه وباسم. ٨ تاسو د تُورې نه یرېږئ، او هم دا تُوره به زۀ په تاسو باندې
ستاسو خلاف نازله کړم، دا د مالِک قادر مطلق خُدائ فرمان دے. ٩ زۀ به تاسو د ښار نه وشړم او پردو خلقو ته به مو
حواله کړم او تاسو له به سزا درکړم. ١٠ تاسو به په تُوره باندې ووژلے شئ، او زۀ به د اِسرائیل په مُلک کښې دننه په تاسو
خپله فېصله واوروم. نو بیا به تاسو پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ یم. ١١ دا ښار به ستاسو دپاره یو د اوسپنې دېګ نۀ وی،
او نۀ به تاسو په دې کښې د غوښې په شان یئ، زۀ به د اِسرائیل په مُلک کښې دننه تاسو له سزا درکړم. ١٢ نو تاسو به په
دې پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ یم، نۀ تاسو زما د شریعت پیروی وکړه او نۀ مو زما په اصُولو او شریعت عمل وکړو خو
د دې په ځائ د خوا او شا مُلکونو رِواجونو پسې لاړئ.“ ١٣ نو کله چې ما پېشګوئي کوله نو فلطیاه د بنایاه زوئ ناګهانه
مړ شو. نو بیا زۀ پړمخې پرېوتلم او په زوره مې چغې کړې، ”اے مالِک قادر مطلق خُدایه، ولې تاسو په اِسرائیل کښې په
پوره توګه ژوندی پاتې شوی خلق تباه کوئ؟“

د جلاوطنو بنی اِسرائیلو سره د مالِک خُدائ وعده

١٤ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ١٥ ”اے بنی آدمه، کوم خلق چې تر اوسه په یروشلم کښې پاتې شوی دی ستا او

ستا د خپلوانو او د اِسرائيل قوم په حقله چې په جلاوطنۍ کښې دی ورپسې خبرې کوی. هغوئ دا وائی چې څوک چې
جلاوطن شوی دی نو هغوئ د مالِک خُدائ نه لرې شوی دی، ځکه اوس هغۀ د هغوئ زمکه مونږ له په ميراث کښې راکړې
دہ. ۱۶ نو په دې وجه ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، کۀ څۀ هم چې ما هغوئ نورو لرې قومونو ته
ولېږل او په نورو مُلکونو کښې مې تس نس کړل، خو اوس د لږ وخت دپاره زۀ د هغوئ دپاره په هغه مُلکونو کښې مقدس
پناه ګاه يم کومو ته چې تللی دی. ۱۷ نو بيا داسې ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زۀ به تاسو د ټولو
مُلکونو نه راغونډ کړم او د هغه مُلکونو نه به تاسو واپس راولم کومو ته چې ما خوارۀ کړی وئ او زۀ به بيا تاسو له د
اِسرائيل مُلک درکړم. ۱۸ کله چې دوئ دې ته واپس راشی نو د دې نه به هغه ټول بُتان او حرام تصويرونه لرې کړی. ۱۹
زۀ به هغوئ ته يو زړۀ ورکړم او نوے روح به په کښې واچوم، زۀ به د هغوئ نه د کانړی په شان سخت زړونه اخوا کړم او
نرم زړونه به ورکړم. ۲۰ نو بيا به هغوئ زما د اصُولو پيروی کوی او په احتياط سره به زما په شريعت عمل کوی. نو بيا
به هغوئ زما خلق وی او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک يم. ۲۱ خو د هغه چا چې زړونه پليتو تصويرونو او حرام کاره
معبودانو ته وقف شوی وی، زۀ به د هغوئ په سر هغه څۀ راولم کوم چې دوئ کړی دی. دا د مالِک قادر مطلق خُدائ
فرمان دے.“

د مالِک خُدائ د جلال د يروشلم نه تلل

۲۲ نو بيا د وزرو والا مخلوق، چې په خوا کښې يې پايې وې خپل وزرونه خوارۀ کړل، او د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک
جلال د هغوئ دپاسه وو. ۲۳ نو د مالِک خُدائ جلال د ښار نه روان شو او د دې نمرخاتۀ طرف ته په غر ودرېدو. ۲۴ نو
بيا د خُدائ پاک روح زۀ په رويا کښې اوچت کړم او واپس يې په بابل کښې جلاوطنو ته بوتلم. بيا کومه رويا چې ما ليدلې
وه ما نه بره لاړه، ۲۵ او ما هغه جلاوطنو خلقو ته هر هغه څۀ ووئيل چې مالِک خُدائ ما ته ښودلی وُو.

د جلاوطنۍ نښې

۱۲ ۱ بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، تۀ د سرکشه قوم په مينځ کښې اوسېږې. هغوئ د
کتلو دپاره سترګې لری خو نۀ وينی او د اورېدو دپاره غوږونه لری خو اوری نه، ځکه چې هغوئ سرکشه خلق دی. ۳ نو
په دې وجه اے بنی آدمه، خپل سامان داسې راغونډ کړه لکه چې تۀ په جلاوطنۍ روان يې. د ورځې په رڼا کښې د هغوئ په
وړاندې روان شه او بل ځائ ته لاړ شه. شايد چې هغوئ په دې پوهه شی چې هغوئ به هم يوه ورځ جلاوطن شی، اګر چې
هغوئ سرکشه قوم دے. ۴ د ورځې په رڼا کښې د هغوئ په وړاندې خپل مال حال داسې راوباسه لکه چې د جلاوطنۍ
دپاره دې راغونډ کړے وی. بيا په ماښام کښې د هغوئ په وړاندې داسې روان شه لکه چې څوک جلاوطن کړے شوے
وی. ۵ د هغوئ په وړاندې دېوال سورے کړه او خپل مال حال په هغه سوری کښې بهر کړه. ۶ د هغوئ په وړاندې خپل
مال حال اوږو ته اوچت کړه او هغه په تيارۀ کښې بهر يوسه. خپل مخ داسې پټ کړه چې وطن درته نۀ ښکاری، ما ځکه په
تا دا هر څۀ وکړل چې تا د بنی اِسرائيلو قوم دپاره يو خبردارے کړم.“ ۷ نو څنګه چې ما ته حکم شوے وو هم هغه شان
ما وکړل. په ورځ کښې ما خپل سامان تړلے لکه د جلاوطنۍ دپاره راوويستلو. نو په ماښام کښې ما په خپلو لاسونو په
دېوال کښې سورے وکړو. ما خپل سامان په توره تيارۀ کښې بهر کړو، په خپلو اوږو مې د هغوئ د سترګو د وړاندې اوچت
کړو. ۸ نو په سحر کښې د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۹ ”اے بنی آدمه، ولې د بنی اِسرائيلو دې سرکشه قوم
ستا نه تپوس ونۀ کړو چې، تۀ څۀ کوې؟ ۱۰ نو هغوئ ته ووايه چې، زۀ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمايم چې دا پېغام

د یروشلم د شهزاده او د هغه ټولو خلقو دپاره دے څوک چې په کښې اوسېږی. ۱۱ هغوئ ته ووایه چې، زۀ ستاسو دپاره
نمونه یم. څنګه عمل چې ما وکړو نو هم هغه شان به د یروشلم د خلقو سره وشی، هغوئ به جلاوطن او قېدیان کړے شی.
۱۲ د هغوئ په مینځ کښې شهزاده به هم په تیارۀ کښې خپل سامان په خپله اوږه اوچت کړی او لاړ به شی، او هغه به دېوال
سورے کړی چې په هغې ووځی. هغه به خپل مخ پټ کړی چې هغه وطن ورته نۀ ښکاری د کوم نه چې هغه روان دے. ۱۳
نو زۀ به خپل جال هغۀ ته خور کړم، او هغه به زما په جال کښې راګېر شی، زۀ به هغه بابل ته د کلدانیانو مُلک ته راولم، خو
هغه به یې ونۀ وینی، او هلته به هغه مړ شی. ۱۴ زۀ به د هغۀ نه ګېرچاپېره د هغۀ ټول نوکران او فوجیان خوارۀ وارۀ کړم او
هغوئ پسې به تُوره راوکاږم. ۱۵ نو هغوئ به په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ یم، کله چې زۀ دوئ په نورو قومونو او
مُلکونو کښې خوارۀ وارۀ کړم. ۱۶ خو زۀ به د هغوئ نه څۀ کسان د تُورې، قحط او د وبا د مرګ نه بچ کړم، نو چې کومو
قومونو ته دوئ ځی نو دوئ به د خپلو ټولو بدو اعمالو اقرار وکړی. نو بیا به هغوئ په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ یم.“

یو بله نښه، د حزقی‌ایل نبی یرېدل

۱۷ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۸ ”اے بنی آدمه، کله چې خوراک کوې نو رېږده، او کله چې اوبۀ څښې نو د
یرې نه لړزېږه. ۱۹ خلقو ته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی د هغه خلقو په حقله څوک چې په یروشلم کښې
او د اِسرائیل په مُلک کښې اوسېږی، هغوئ به خپل خوراک په رېږدېدو سره کوی او اوبۀ به په مایوسئ سره څښی، ځکه
چې د دوئ د زمکې نه به هر څۀ چې په کښې دی لوټ شی د هغوئ ټولو د قتل و غارت زیاتی په وجه څوک چې په کښې
اوسېږی. ۲۰ د خلقو آباد ښارونه به برباد او زمکې به ویجاړې شی. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ
یم.“

د مالِک خُدائ خبره به زر پوره شی

۲۱ د مالِک خُدائ کلام په ما بیا نازل شو، ۲۲ ”اے بنی آدمه، دا کوم متل دے چې تاسو یې د بنی اِسرائیلو په زمکه باندې
کوئ یعنې، ورځې روانې دی او هره یوه پېشګوئی نۀ پوره کېږی؟ ۲۳ هغوئ ته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی
چې، زۀ دا متل ختموم، او دوئ به هیڅکله بیا په اِسرائیل کښې دا ونۀ وائی. هغوئ ته ووایه، هغه ورځې رانزدې دی چې هره
یوه پېشګوئی به پوره شی. ۲۴ ځکه چې په اِسرائیل کښې به نور نۀ د دروغو رویاګانې او نۀ به د چاپلوسئ پال لیدلے شی.
۲۵ ځکه چې زۀ مالِک خُدائ یم او زۀ چې څۀ ووایم هغه به پوره شی، او هغه به نور ایسار نۀ شی، اے سرکشه بنی
اِسرائیله، بېشکه زۀ به ستاسو په ژوند کښې خپله خبره وکړم او هغه به پوره هم کړم. ما، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
وفرمائیل.“ ۲۶ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲۷ ”اے بنی آدمه، د بنی اِسرائیلو خلق داسې وائی چې،
حزقی‌ایل د ډېر لرې وخت په حقله خبرې کوی. د هغۀ رویا به ډېر وخت اخلی او زر به پوره نۀ شی. ۲۸ نو په دې وجه تۀ
هغوئ ته ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، نور وخت به نۀ لګی، زۀ به اوس هغه هر څۀ پوره کړم کوم چې
ما وفرمائیل. ما، مالِک قادر مطلق خُدائ وفرمائیل.“

د دروغژنو نبیانو مذمت

۱۳ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، د اِسرائیلو د هغه دروغژنو نبیانو خلاف پېشګوئی وکړه
څوک چې اوس پېشګوئی کوی. نو هغوئ ته دا ووایه څوک چې د خپلو خیالونو د پېشګویئ دعوٰی کوی او داسې وائی چې

تاسو د مالِک خُدائ کلام واورئ. ۳ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، افسوس دې وی په هغه کم عقلو نبیانو
باندې چا چې څۀ کتلی نۀ وی او د خپل تصور په ټال کښې ځانګی. ۴ اے بنی اِسرائیلو، ستاسو نبیان داسې دی لکه چې
ګیدړان په کنډراتو کښې ګرځی. ۵ تاسو د دېوال چاؤدونو ته ورنۀ غلئ او نۀ مو د دې مرمت وکړو چې د بنی اِسرائیلو قوم
د مالِک خُدائ په ورځ په جنګ کښې قائم پاتې شی. ۶ د هغوئ رویاګانې دوکه ده او د هغوئ پالونه نیول دروغ دی. هغوئ
وائی چې، مالِک خُدائ دا فرمائی، خو په حقیقت کښې مالِک خُدائ دوئ نۀ دی رالیږلی، بیا هم هغوئ په دې اُمید دی چې د
هغوئ خبرې به پوره شی. ۷ آیا تاسو د دروغو رویاګانې لیدلې نۀ دی او غلط پال مو نیولے نۀ دے او بیا هم وایئ چې، دا
د مالِک خُدائ فرمان دے، حالانکه ما څۀ نۀ وی فرمائیلی؟ ۸ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې،
ستاسو د دروغژنو خبرو او رویاګانو په وجه، زۀ ستاسو خلاف یم. ۹ زما لاس به د هغه نبیانو په خلاف وی څوک چې د
دروغو رویاګانې ګوری او د دروغو پالونه نیسی. هغوئ به زما د خلقو په ټولګی کښې شریک نۀ شی او نۀ به د بنی اِسرائیلو
د قوم په فهرستونو کښې درج شی، او نۀ به هغوئ د اِسرائیل په مُلک کښې داخل شی. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زۀ
مالِک قادر مطلق خُدائ یم. ۱۰ ځکه چې هغوئ زما خلق ګمراهۍ خوا ته بوتلل، او وائی چې امن دے خو په حقیقت کښې
امن نۀ وی. دا د هغه چا په شان دے لکه څوک چې کچه دېوال ووهی او بیا هغه نبیان ورته چونه ورکړی. ۱۱ نو په دې
وجه هغه نبیانو ته ووایه څوک چې دا دېوالونه چونه کوی چې دا به راغورزیږی. زۀ به تېز باران او غټه ږلۍ راولیږم، او تېز
باد به په دې رانازل کړم. ۱۲ کله چې دېوال راوغورزیږی، ولې خلق به ستاسو نه دا تپوس ونۀ کړی چې هغه سپینه چونه
څۀ شوه چې تاسو دېوال ته ورکړې وه؟ ۱۳ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، په خپل قهر سره به زۀ
یو وحشتناک طوفان راولیږم، او په خپل قهر سره به ږلۍ او د باران طوفان راولیږم. ۱۴ زۀ به هغه دېوال راوغورزوم کوم
چې تاسو چونه کړے دے او هغه به زۀ د زمکې سره هوار کړم او د هغۀ بنیاد به څرګند کړم. کله چې هغه راغورزیږی نو
تاسو به هم په کښې تباه شئ، نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ یم. ۱۵ نو زۀ به خپل غضب په دېوال او
په هغوئ سوړ کړم چا چې دېوال چونه کړے وو. نو زۀ به تاسو ته وایم چې، دېوال او هغه کسان دواړه فنا شو چا چې
چونه کړے وو. ۱۶ د اِسرائیل نبیانو ته چا چې د یروشلم په حقله پېشګوئې وکړه او د هغې په حقله یې د امن رویاګانې
لیدلې حال دا چې په رښتیا به امن نۀ وو، ما، مالِک خُدائ وفرمائیل.“

د دروغژنو پېغمبرانو ملامتول

۱۷ ”اوس اے بنی آدمه، خپل مخ دې د دې ښځو په خلاف راواړوه څوک چې د خپلې خېټې نه نبوت کوی. د هغوئ خلاف
نبوت وکړه. ۱۸ او هغوئ ته ووایه چې مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، افسوس دې وی په هغه ښځو څوک چې
په خپلو لاسونو سره د جادو او کوډو تعویذونه ګندی او په خپل مړوند کښې یې راځوړندوی او د کوډو څادر جوړوی او چې
خلق په خپل جال کښې ګرفتار کړی. آیا تاسو به زما د خلقو دپاره جال خور کړئ او خپل ژوند به بچ کړئ څۀ؟ ۱۹ تاسو
زما د خلقو په مینځ کښې د لرو اوربشو او د یو څو ټوکړو روټۍ دپاره زما بې‌حرمتی وکړه. تاسو زما غوره شوی خلقو ته
دروغ ووئیل او هغوئ هم په تاسو باور وکړو او دغه شان تاسو هغوئ ووژل څوک چې د وژلو نۀ وو او هغوئ مو ژوندی
پرېښودل څوک چې د ژوندی پرېښودلو نۀ وو. ۲۰ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زۀ ستاسو د
جادو منتر خلاف یم په کومو چې تاسو خلق لکه د مرغۍ راګېروئ او هغه به زۀ ستاسو د متو نه خلاص کړم، او زۀ به هغه
خلق آزاد کړم کوم چې تاسو لکه د مرغۍ په شان راګېر کړی دی. ۲۱ زۀ به ستاسو د جادو نقابونه وشلوم او خپلو خلقو
له به ستاسو د لاسه خلاصون ورکړم، او هغوئ به نور ستاسو د جادو په اثر کښې نۀ راځی. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ
چې زۀ مالِک خُدائ یم. ۲۲ تاسو د خپلو دروغو په وجه صادقان بې‌زړۀ کړل اګر چې ما هغوئ ته هیڅ قسم تکلیف نۀ دے

ورکړے، او تاسو ګناهګارانو ته ډاډ ورکوئ چې د خپلو بدو لارو نه راونهٔ ګرځی او د هغوئ ژوند بچ نهٔ شی، ۲۳ نو په دې
وجه تاسو به نور نهٔ د دروغو رویا وګورئ او نهٔ به فالګری وکړئ. زهٔ به خپل خلق ستاسو د لاسه بچ کړم. او بیا به تاسو
پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ یم.“

د بُت پرستانو مذمت

۱۴ ۱ نو بیا د اِسرائیل ځینې مشران ما له راغلل او زما په وړاندې کښېناستل. ۲ نو د مالِک خُدائ کلام په ما نازل
شو، ۳ ”اے بنی آدمه، دې مشرانو په خپل زړهٔ کښې بُتانو له ځائ ورکړے دے او هغوئ هغه د خپل ځان په وړاندې د
ګناه او تیندک خوړلو سبب ګرځولے دے. نو بیا ولې زهٔ دوئ ته غوږ ونیسم څهٔ؟ ۴ نو په دې وجه هغوئ سره خبره
وکړه او هغوئ ته ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې کله چې یو بنی اِسرائیلی خپل زړهٔ کښې بُتانو له
ځائ ورکړے وی او د خپل ځان د وړاندې یې د ګناه او تیندک خوړلو سبب ګرځولے وی او بیا یو نبی ته د مشورې دپاره
ورشی، نو بیا به زهٔ مالِک خُدائ هغهٔ له په خپله داسې جواب ورکړم چې د هغوئ د ډیرې بُت پرستۍ لائق وی. ۵ زهٔ به دا
د دې دپاره وکړم چې د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو په زړونو دوباره قبضه وکړم، ټولو چا چې زهٔ د خپلو بُتانو په وجه
پرېښودے یم. ۶ نو په دې وجه د بنی اِسرائیلو قوم ته ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، توبه وکړئ،
او د خپلو بُتانو نه راوګرځئ او د خپلو ټولو حرامو کارونو نه منع شئ. ۷ هرکله کهٔ یو بنی اِسرائیلے او یا غیر مُلکی په
اِسرائیل کښې اوسیږی او خپل ځان یې زما نه جدا کړے وی او بُتانو له یې په خپل زړهٔ کښې ځائ ورکړے وی او د خپل
ځان د وړاندې یې د ګناه او تیندک خوړلو سبب ګرځولے وی او بیا یو نبی له د مشورې دپاره ورشی او زما په حقله ترې
تپوس وکړی، نو زهٔ مالِک خُدائ به په خپله هغوئ له جواب ورکړم. ۸ زهٔ به د داسې کس مخالفت کوم او نورو خلقو ته
به یې د خندا مثال جوړ کړم. او زهٔ به هغه د خپل قومیت نه وباسم. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ یم.
۹ او کهٔ هغه نبی په پېشګویۍ ورکولو کښې دوکه شی او دروغ ووائی نو ما مالِک خُدائ هغه نبی له دوکه ورکړه، او زهٔ به
خپل لاس د هغهٔ خلاف وراوږد کړم او هغه به د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو نه نیست و نابود کړم. ۱۰ هغوئ دواړو ته به د
خپلې ګناه سزا مِلاو شی، پېغمبر ته او هم هغه چا ته چې پېغمبر ته د هدایت حاصلولو دپاره راځی. ۱۱ نو بیا به د بنی
اِسرائیلو خلق زما نه نور نهٔ بې‌لارې کیږی، او نهٔ به هغوئ نور خپل ځانونه په ډېرو ګناهونو کولو باندې پلیتوی. هغوئ به زما
خلق وی، او زهٔ به د هغوئ خُدائ یم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی.“

د خُدائ عدالت رښتینے دے

۱۲ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۱۳ ”اے بنی آدمه، کهٔ چرې یو مُلک زما خلاف ګناه او بې‌وفائی وکړی او زهٔ
خپل لاس د هغوئ خلاف اوچت کړم او د هغوئ رزق بند کړم او په هغوئ باندې قحط نازل کړم او د هغه مُلک سړی او
ځناور مړهٔ کړم، ۱۴ کهٔ چرې نوح، دانیال، او اَیُوب درې واړه هم هلته اوسېدل، نو هغوئ به په خپل صداقت صرف خپل
ځانونه بچ کړی وُو، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. ۱۵ او یا کهٔ چرې زهٔ هغه مُلک ته ځنګلی ځناور ورولېږم چې
د هغې خلق ووژنی او مُلک بلکل وران ویجاړ کړی، نو بیا به د هغه ځناورو په وجه هیڅ څوک هم د هغه مُلک نه نهٔ شی
تېریدلے، ۱۶ زما دې په خپل ذات قسم وی، قادر مطلق مالِک خُدائ فرمائی، کهٔ چرې دا درې واړه کسان هم هلته
اوسېدل نو هغوئ به خپل زامن او لوڼه هم نهٔ شُو بچ کولے. یواځې هغوئ به بچ شی خو ټول مُلک به وران ویجاړ شی. ۱۷
او کهٔ چرې زهٔ په هغه مُلک جنګ راولم، او ووایم چې پرېږده چې تُوره د ټول مُلک نه تېره شی او زهٔ په کښې انسانان او د

دوئ ځناور مړۀ کړم، (۱۸) زما دې په خپل ذات قسم وی، قادر مطلق مالِک خُدائ فرمائی، کۀ چرې دا درې واړه کسان په
دې کښې اوسېدل، بیا هم دوئ خپل زامن او لوڼه نۀ شُو بچ کولے. خو صرف دوئ به بچ شوی وُو. (۱۹) او یا فرض کړئ
کۀ چرې زۀ په دغه مُلک وبا رانازله کړم او خپل غضب پرې د وینې تویدو په ذریعه نازل کړم چې د دې سړی او ځناور
مړۀ کړی، (۲۰) زما دې په خپل ذات قسم وی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، کۀ چرې نوح، دانیال او اَیُوب هم په دې
کښې اوسېدل، هغوئ خپل زامن او لوڼه نۀ شول بچ کولے. بلکې هغوئ به په خپل صداقت سره صرف خپل ځانونه بچ
کړی وُو. (۲۱) نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، دا به د یروشلم دپاره څومره خراب وخت وی کله
چې زۀ خپل دا څلور سخت یروونکی عذابونه د هغوئ خلاف ورولېږم، جنګ او قحط او وحشی ځناور او وباګانې چې د
دې سړی او ځناور مړۀ کړی. (۲۲) خو بیا هم به څۀ کسان ژوندی پاتې شی خو هغوئ به تاسو سره په جلاوطنۍ کښې
یوځائ شی. کله چې تاسو په خپله د هغوئ بد عملونه وګورئ، نو بیا به تاسو په خپله ووایئ چې کوم افتونه ما په یروشلم
نازل کړی وُو هغه ضروری وُو. (۲۳) تاسو به په خپله مطمئن شئ کله چې تاسو د هغوئ چال چلن او د هغوئ کردار
وګورئ، نو تاسو به په دې پوهه شئ چې ما بې د کومې وجې په هغوئ باندې تکلیف او افت نۀ دے نازل کړے. ما، مالِک
قادر مطلق خُدائ وفرمائیل.“

یروشلم بېکاره د انګور بوټے دے

۱۵ (۱) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، (۲) ”اے بنی آدمه، د انګور د بوټی څانګه د ځنګل د نورو ونو څانګو نه
په کوم لحاظ سره ښۀ ده؟ (۳) آیا د دې لرګے د کوم شی د جوړولو دپاره استعمالولے شی؟ ولې هغوئ د دې نه موږی
جوړوی چې څیزونه پرې راځوړند کړی؟ (۴) او کله چې هغه په اور کښې د سوزولو دپاره وغورزولے شی او اور د دې
دواړه سرونه وسوزوی او مینځ یې په سکرو بدل شی، آیا دا بیا د څۀ شی دپاره په کار راځی؟ (۵) د سوزېدو نه مخکښې
چې دا د هیڅ کار نۀ وو، نو بیا به دا څومره بېکاره وی کله چې دا په اور کښې وسوزېږی او سکارۀ شی؟ (۶) نو په دې
وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، لکه څنګه چې ما د انګور بوټی د ځنګل په بوټو کښې ورکړو چې د خشاک
دپاره استعمال شی نو هم دغه شان سلوک به زۀ د هغوئ سره وکړم څوک چې په یروشلم کښې اوسیږی. (۷) زۀ به خپل
مخ د هغوئ خلاف کړم، اګر کۀ هغوئ د اور نه بهر راوتل خو اور به بیا هم هغوئ وسوزوی. نو کله چې زۀ خپل مخ د هغوئ
خلاف کړم، نو تاسو به پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ یم. (۸) زۀ به هغه زمکه ورانه ویجاړه کړم ځکه چې هغوئ زما سره
بېوفائی کړې ده، دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“

د یروشلم بېوفائی

۱۶ (۱) نو د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، یروشلم د خپل حرام کار په حقله خبر کړه. (۳) او
ورته ووایه، مالِک خُدائ یروشلم ته داسې فرمائی، ستاسو نسل او پېدایښت د کنعان د مُلک دے، ستاسو پلار اموری وو او
ستاسو مور حِتی وه. (۴) په هغه ورځ کله چې تۀ پېدا شوې، نو هیچا ستا نوم پرې نۀ کړو او نۀ چا په اوبو ولمبولې چې
پاک دې کړی، او نۀ په تا چا مالګه ومږله او نۀ تۀ چا په اوربی کښې ونغښتې. (۵) نو چا هم تا ته د رحم په سترګه ونۀ کتل
او په تا باندې چا زړۀ هم ونۀ سوزولو چې دا کارونه درته وکړی. ستا د پېدا کېدو د ورځې نه هغوئ تا نه نفرت کولو او تۀ
یې په یو مېدان کښې وروغورزولې. (۶) نو زۀ په دغه ځائ تېر شوم او ومې لیدلې چې په خپلو وینو کښې دې لتې وهلې، نو

کله چې تهٔ په وينو کښې ککړ پروت وې نو ما درته وفرمائيل چې ژوندے اوسه. ٧ ما تهٔ لکه د بوټي په شان لويه کړې. تهٔ
لويه شوې او لوړه دنګه شوې او يوه ښکلې پېغله درنه جوړه شوه، ستا سينې راوشوې، او ستا د سر وېښتهٔ رالوئ شُو خو تهٔ لا تر
اوسه برېنډه او لغړه وې. ٨ لږ وروستو زهٔ په تا تېرېدم، نو کله چې ما تا ته وکتل نو ومې ليدل چې تهٔ د مينې کولو قابله
شوې، ما د خپلو جامو يو حِصه په تا وغوړوله او ستا شرم مې پټ کړو. ما قسم وخوړلو او تا سره مې لوظ وکړو، مالِک
قادر مطلق خُدائ وفرمائيل، او تهٔ زما شوې. ٩ تهٔ ما په اوبو ولمبولې او ستا نه مې وينه صفا کړه او ستا په بدن مې تېل
ولګول. ١٠ ما تا ته د ګُلکارۍ جامې درواغوستلې او د څرمنې پېزار مې درته په پښو کړو. ما درته ښکلې د کتان او د
رېښمو قيمتى جامې درواغوستلې. ١١ ما تهٔ په کالو سنګار کړې، ما ستا په لاس کښې بنګړى او په غاړه کښې مې درته
اميل واچولو. ١٢ او ما په پوزه کښې درته نتکۍ او په غوږونو کښې مې والۍ درته واچولې او ښائسته تاج مې در په سر
کړو. ١٣ نو تهٔ په سپينو او سرو زرو سنګار شوې، تا د قيمتى کتان او ګُلکارۍ جامې واغوستې. ستا خوراک ښهٔ اوړهٔ،
شات او د زيتُونو تېل وُو. تهٔ ډېره ښکلې شوې او ستا نه مَلِکه جوړه شوه. ١٤ او ستا د ښُکلا مشهورتيا په نورو قومونو
کښې ډنډوره شوه، ستا ښائست کامِل وو ځکه چې ما د خپل شان او شوکت نه تا له دا درکړى وُو، قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائى. ١٥ خو تا په خپله ښُکلا او شُهرت باندې بهروسه وکړه او خپل شُهرت دې د کنجرتوب دپاره استعمال کړو.
ستا د کنجرتوب نه څوک هم په لار بچ نهٔ شُو او خپل حسن دې باد کړو. ١٦ تا خپلې جامې واخستې او په خپلو جامو دې
زيارت رنګينه کړو، هلته دې کنجرتوب شروع کړو. نهٔ داسې کارونه مخکښې شوى وُو او نهٔ به وروستو وشى. ١٧ تا خپل
ځان سره قيمتى کالى هم واخستل کوم چې ما تا له درکړى وُو، کوم چې ما د سرو او سپينو زرو نه جوړ کړى وُو، او تا د
هغوئ نه ځانله نارينه بُتان جوړ کړل او د هغوئ سره په زنا کولو مصروفه شوې. ١٨ او تا په هغوئ باندې خپلې د کار
جامې وغوړولې او تا هغوئ ته زما د تېلو او خوشبويۍ نذرانې پېش کړې. ١٩ کوم خوراک چې ما تاسو ته د خوړلو دپاره
درکړے وو، لکه ښهٔ اوړهٔ، د زيتُونو تېل او شات ما تاسو ته د خوړلو دپاره درکړل، خو تاسو هغه بُتانو ته د خوشبويۍ د
نذرانو په شکل وړاندې کړل. دا د مالِک قادر مطلق خُدائ وينا ده. ٢٠ او تاسو خپل زامن او لوڼه بوتلل کوم چې تاسو زما
دپاره پيدا کړى وُو او هغوئ مو د خوراک په توګه بُتانو ته قربانى کړل. ولې ستا خپله زناکارى کافى نهٔ وه څهٔ؟ ٢١ تا زما
بچى حلال کړل او بُتانو ته دې قربانى کړل. ٢٢ ستا په ټولو حرامو کارونو او ستا په زناکارۍ کښې تا ته خپل د ځوانۍ عمر
ياد نهٔ وو، کله چې تهٔ برېنډه او لغړه وې او په خپلو وينو کښې دې لتې وهلې.“

د يروشلم د کنجرتوب ژوند

٢٣ ”افسوس، افسوس دې وى په تاسو، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى. د دې باوجود ستاسو د خپلو نورو ټولو شرارتونو
سره، ٢٤ تا په هر يو چوک کښې د ځان دپاره زيارتونه او بُتخانې جوړې کړې. ٢٥ تا د سړک په هر يو ګوټ کښې
بُتخانې جوړې کړې او خپله بې‌حرمتى دې وکړه او په لاره هر يو تېرېدونکى ته دې پښې ورتېرې کړې او هغوئ سره دې
کنجرتوب وکړو. ٢٦ تهٔ د خپلو شهوت پرستو ګاونډيانو مِصريانو سره په زناکارۍ کښې آخته شوې، او تا د ډېرې زنا کولو
په وجه زما قهر او غضب راوپارولو. ٢٧ نو بيا ما خپل لاس ستا خلاف دراوږد کړو او ستا ملکيت مې کم کړو، او ما تهٔ
خپلو حرصناکو دشمنانو ته حواله کړې، يعنې د فلسطيه لوڼو ته چا ته چې ستا د بې‌حيا کارونو نه حيا ورتله. ٢٨ تهٔ د
اسوريانو سره هم په زناکارۍ کښې مصروفه شوې، ځکه چې ستا شوق نهٔ پوره کېدو، بلکې د دې نه وروستو هم تهٔ يخه نهٔ
شوې. ٢٩ نو بيا تا خپله زناکارى د بابليانو مُلک پورې اوږده کړه، چې د سوداګرو مُلک دے، خو هغوئ هم ستا شوق
پوره نهٔ کړو. ٣٠ مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى چې تهٔ د زړهٔ نه څومره مجبوره يې چې تا لکه د بې‌حيا کنجرې په شان
کارونه وکړل. ٣١ کله چې تا خپلې بُتخانې د کوڅې په هر ګوټ کښې جوړې کړې او په هر چوک کښې دې د خپل ځان

دپاره زيارتونه جوړ کړل، تهٔ د عام کنجرې په شان نهٔ وې ځکه چې تا پېسې اخستل بد ګڼل. ۳۲ تهٔ هغه زناکاره ښځه يې
چې د خپل خاوند په ځائ پردو سړو سره بدکاری کوې. ۳۳ هره يوه کنجره پېسې اخلی، خو تهٔ خپلو عاشقانو له تحفې
ورکوې، هغوئ له خرچه ورکوې چې تا له د هرې خوا نه د ناروا کارونو دپاره راشی. ۳۴ نو تهٔ په خپلې زناکارۍ کښې د
نورو نه بدله يې. ستا د شوق دپاره هيڅ څوک تا پسې نهٔ ګرځی. تهٔ بلکل د نورو نه بدله يې، ځکه چې تهٔ خرچه ورکوې خو تهٔ
په خپله څۀ نهٔ اخلې. ۳۵ نو بيا تهٔ اے زناکارې، د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسه. ۳۶ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، ځکه چې تا خپل مال دولت په خپلو عاشقانو خرچ کړو او خپله حيا دې د بدکارۍ په وخت کښې ښرګنده کړه،
ستا د ټولو خرابو بُتانو په وجه، ځکه چې تا هغوئ ته د خپلو بچو وينه پېش کړه، ۳۷ نو په دې وجه به زهٔ ستا ټول عاشقان
يو ځائ ته راغونډ کړم، د چا نه چې تا خوندونه اخستل، د چا سره چې تا مينه کوله او هغوئ د چا نه چې تا نفرت کولو.
زهٔ به ستا ټول دشمنان د هر ځائ نه راغونډ کړم او د هغوئ په وړاندې به دې بربنډه کړم تر هغې چې هغوئ ټول تا په مکمل
توګه لغړه وګوری. ۳۸ زهٔ به تا ته د هغه ښځو سزا درکړم چا چې زنا کړې ده او چا چې وينه تويه کړې ده، زهٔ به تا نه په
خپل غېرت او قهر او غضب کښې د قتل کولو بدله واخلم. ۳۹ نو بيا به زهٔ تا خپلو عاشقانو ته حواله کړم، او هغوئ به ستا
بُتخانې ورانې کړی او ستا زيارتونه به تباه کړی. او هغوئ به ستا نه جامې او قيمتی کالی کوز کړی او بربنډه او لغړه به
دې پرېږدی. ۴۰ هغوئ به ستا خلاف جلوس راوکاږی څوک چې به تا سنګسار کړی او تا به په خپلو تُورو سره ټوټه ټوټه
کړی. ۴۱ هغوئ به ستا کورونه وسوزوی او د ډېرو ښځو په وړاندې به تا له سزا درکړی. زهٔ به ستا کنجرتوب بند کړم. او
تهٔ به نور خپلو عاشقانو له پېسې نهٔ ورکوې. ۴۲ نو بيا به زما غصه سړه شی او زما د غېرت قهر به سوړ شی، او زهٔ به په
آرام شم او نور به تا ته نهٔ غصه کېږم. ۴۳ ځکه چې تا ته د خپلې ځوانۍ ورځې يادې نهٔ دی خو زهٔ تا په دې څيزونو سره
غصه کړم. تا چې کوم بد عملونه کړی دی زهٔ به د هغې ټولو بدله ستا نه واخلم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ته د خپلې
ټولې حرام کارۍ سره په شهوت پرستۍ کښې د حد نه تېره شوې.“

يروشلم لکه د سدوم او سامريه په شان دے

۴۴ ”هر څوک چې متلونه وائی نو دا متل به ستا په حقله وائی چې، څنګه يې مور وی هغسې يې لور وی. ۴۵ تهٔ د خپلې
مور رښتينې لور يې، چا چې د خپل خاوند نه او د خپلو ماشومانو نه نفرت وکړو، او تهٔ د خپلې خور رښتينې خور يې، چا
چې د خپلو خاوندانو او ماشومانو نه کرکه کوله، ستا مور حِتی وه او ستا پلار اموری وو. ۴۶ ستا مشره خور سامريه وه،
څوک چې ستا شمال خوا ته خپلو لوريانو سره اوسېږی، او ستا کشره خور څوک چې په جنوب کښې د خپلو لوريانو سره
اوسېږی، هغه سدوم دے. ۴۷ دا نهٔ چې تهٔ صرف د هغوئ په نقش قدم باندې روانه يې او د هغوئ د حرامو کارونو پيروی
دې وکړه بلکې په خپلو ټولو کردارونو کښې تهٔ ډېره زر د هغوئ نه بدتره شوې. ۴۸ مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې،
زما دې په خپل ذات قسم وی، تر دې چې ستا خور سدوم او د هغې لوريانو کله هم داسې بد کارونه نهٔ وُو کړی کوم چې تا
او ستا لوريانو وکړل. ۴۹ نو د ستا د خور سدوم ګناه وه چې، هغې او د هغې لوڼو کبر کولو، او هغوئ خېټه ورې وې او د
آرام ژوند يې تېرولو، خو د غريبو او ضرورتمندو سره يې امداد نهٔ کولو. ۵۰ هغوئ کبرژن وُو او حرام کارونه يې زما په
وړاندې وکړل. نو په دې وجه ما هغوئ لرې کړل لکه څنګه چې تاسو وليدل. ۵۱ سامرېې ستا د ګناه په نيمه حِصه هم ګناه
نهٔ ده کړې، تا د هغوئ نه ډېر زيات حرام کارونه کړی دی، او کوم حرام کارونه چې تا کړی دی تا خپلې خوېندې د هغوئ
په نسبت ويخښلې. ۵۲ نو تهٔ اوس په شرم وشرمېږه، ستا ګناهونه دومره خراب دی چې تا خپلې خوېندې ويخښلې او هغه
دې صادقه وګرځولې.“

د سدوم او سامريه بيا ودانول

۵۳ ”خو زهٔ به د سدوم او د هغې د لوريانو ژوندون دوباره بحال کړم او د سامريه او د هغې د لوريانو ژوندون به هم بحال کړم او ستا حالت به هم ورسره ښهٔ کړم. ۵۴ نو تهٔ به په خپل شرم رسوا شې او په خپلو کړو به وشرميږې. سدوم او سامريه به خوشحاله شى چې هغوئ ستا په شان گناهگار نهٔ دى. ۵۵ او ستا خوېندې، سدوم او د هغې لوڼه او سامريه او د هغې لوڼه، او تهٔ او ستا لوڼه، به بيا دوباره په هغه حالت شئ لکه څنگه چې ټول د اول نه وئ. ۵۶ د خپلې مغرورتيا په ورځو کښې تا خپلې خور سدوم پورې خندا کوله. ۵۷ خو اوس ستا بدعملونه ټولې دُنيا ته څرگند شول. اوس تهٔ په خپله په شرمونو کښې پټه شوې او ادوم او د هغوئ گاونډيان او فلستيان ستا نه نفرت کوى. ۵۸ تهٔ به د خپلې عياشئ او حرام کارونو سزا وزغمې، مالِک خُدائ فرمائى.“

ابدى لوظ

۵۹ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، ”زهٔ به تا سره هغه شان سلوک وکړم د کوم چې تهٔ حقدار يې، ځکه چې د لوظ په ماتولو سره تا د قسم خوړلو سپکاوے وکړو. ۶۰ خو ما ته لا تر اوسه پورې هغه لوظ ياد دے کوم چې ما تا سره ستا د ځوانئ په ورځو کښې کړے وو، او زهٔ به تا سره ابدى لوظ وکړم. ۶۱ نو تهٔ به خپل هغه بد عملونه راياد کړې کوم چې تا کړى دى او په هغې به شرمنده شې کله چې تهٔ خپلې مشرې او کشرې خوېندې سره مِلاو شې. زهٔ به تا ته هغوئ لکه د لوڼو په شان درکړم خو په دې بنياد نهٔ چې تا په لوظ عمل کړے دے. ۶۲ نو زهٔ به خپل لوظ تا سره تازه کړم، نو تهٔ به په دې پوهه شې چې زهٔ مالِک خُدائ يم. ۶۳ کله چې زهٔ ستا ټول کارونه تا ته معاف کړم کوم چې تا کړى دى، نو تا ته به دا گناهونه ياد وى او په هغې به دومره شرميږې چې بيا به يې نوم په خولهٔ نهٔ اخلې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى.“

د باز او د انگورو د بوټى مثال

۱۷ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنى آدمه، بنى اِسرائيل قوم ته يو مثال پېش کړه او يو متل ورته ووايه. ۳ هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، د طاقتورو وزرو او د اوږدو او رنگينه بڼو والا غټ باز لبنان ته راغلو. هغهٔ د دِيار لوړه څوکه راونيوله. ۴ هغهٔ ځان سره د دې د سر نه کچه څانگه راپرې کړه او د سوداگرو مُلک ته يې يوړه، کومه چې هغهٔ هلته د سوداگرو په ښار کښې وکَرله. ۵ هغهٔ ستا د مُلک نه دا بوټے راواخستو او په زرخيزه زمکه کښې يې وکَرلو. هغهٔ دا لکه د خاروَلې په شان د روانو اوبو په غاړه وکَرلو. ۶ نو هغه راوټوکېدو او په زمکه لکه د انگور د بوټى په شان خور شو. د دې څانگې د هغهٔ طرف ته اوږدې شوې، خو جرړې يې لاندې په زمکه کښې پاتې شوې. نو دا لکه د انگورو د وني په شان شوه او نوې څانگې يې پېدا کړې او په پاڼو پټه شوه. ۷ خو يو بل غټ باز وو چې طاقتور وزرونه يې وُو او په بڼو پټ وُو. هغه د انگور بوټے هغه ځائ نه چرته چې کَرلے شوے وو خپلې جرړې او څانگې د اوبو دپاره هغهٔ ته وراوږدې کړې. ۸ هغه په ښهٔ خاوره کښې د ډېرو اوبو په خوا کښې کَرلے شوے وو چې څانگې وکړى، مېوه ونيسى او يو شاندار بوټے ترې جوړ شى. ۹ هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، ولې دا بوټے به کامياب شى څهٔ؟ ولې دا به د جړړو نه راونهٔ باسى څهٔ؟ او ولې هغه به د مېوو نه خالى نهٔ کړى څهٔ؟ د هغهٔ ټولې څانگې به وچې شى. د دې د راويستلو دپاره د طاقتور لاس او ډېرو کسانو ضرورت نشته چې د جرړو نه يې راوباسى. ۱۰ که څهٔ هم چې دا بل ځائ وکرلے شى، ولې دا به کامياب شى څهٔ؟ ولې دا به بلکل اوچ نهٔ شى کله چې د مشرق بادونه دا

ووهی؟ دا به په هغه پټی کښې اوچ نۀ شی چرته چې را لوئ شوے وو؟“

د دې مثال وضاحت

۱۱ بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۲ ”دې سرکشه قوم ته ووایه چې، تاسو په دې نۀ پوهېږئ چې د دې مثال څۀ مطلب دے؟ هغوئ ته ووایه چې، د بابل بادشاه یروشلم ته لاړو او د هغې بادشاه او سپین روږی یې بوتلل، او د خپل ځان سره یې بابل ته راوستل. ۱۳ بیا هغۀ د شاهی خاندان نه یو کس خوښ کړو، او د هغۀ سره یې لوظ وکړو او د وفادارئ قسم یې ترې نه واخستلو. هغۀ د ځان سره د مُلک مشران هم بوتلی وُو، ۱۴ نو چې د هغوئ بادشاهت کمزورے شی چې بیا د سر اوچتولو قابل نۀ شی. نو دغه شان اِسرائیل به په خپلې وفادارئ ژوندی پاتې شی. ۱۵ خو د یهوداه بادشاه د هغۀ په خلاف بغاوت وکړو چې هغۀ خپل قاصدان مِصر ته ولېږل او هلته نه یې آسونه او لوئ لښکر راوستو. ولې هغه به کامیاب شی؟ ولې څوک چې داسې کارونه وکړی بچ به شی؟ ولې هغه به د لوظ په ماتولو د تکلیف نه خلاص شی؟ ۱۶ مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، زما دې په خپل ذات قسم وی، هغه به د بابل په مُلک کښې مړ شی، د هغه بادشاه په مُلک کښې چا چې هغه په تخت کښېنولے وو، د چا قسم ته چې هغۀ سپک وکتل او چې د چا لوظ یې مات کړو. ۱۷ فِرعون به د خپلو تکړه سپاهیانو او غټو لښکرو سره په جنګ کښې د هغۀ مدد ونۀ کړی، کله چې دشمن د ښار محاصره وکړی او د حملې دپاره د خاورو غونډئ جوړې کړی د دې دپاره چې ډېر خلق تباه کړی. ۱۸ هغۀ د لوظ په ماتولو سره د قسم سپکاوے وکړو، ځکه چې هغۀ د لوظ دپاره خپل لاس ورکړو او اوس یې دا ټول کارونه وکړل نو هغه به بچ نۀ شی. ۱۹ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زما دې په خپل ذات قسم وی، چې هغۀ زما لوظ مات کړو او زما قسم ته یې سپک وکتل نو زۀ به د خپل هغه قسم نقصان د هغۀ په سر راولم. ۲۰ زۀ به د هغۀ دپاره خپل جال خور کړم، او هغه به زما په دام کښې راګېر شی. زۀ به هغه بابل ته راولم او خپل قضاوت به هلته په هغۀ باندې وکړم ځکه چې هغه ما سره بېوفائی وکړه. ۲۱ د هغۀ د ټولو نه تکړه فوجیان به په تُوره مړۀ شی. او بچ پاتې شوی به په هوا کښې خوارۀ شی. نو بیا به تۀ په دې پوهه شې چې ما مالِک خُدائ دا فرمائیلی دی.“

د خُدائ پاک د اُمید وعده

۲۲ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ”زۀ به په خپله د دِیار د لوړې څوکې نه یوه څانګه راواخلم او هغه به وکرم، زۀ به یوه نازکه څانګه د یو لوَړ دِیار د څوکې نه راپرې کړم او هغه به په یو لوړ او اوچت غر وکرم. ۲۳ زۀ به یې د اِسرائیل په اوچتو غرونو وکرم، هغه به څانګې وکړی او مېوه به ونیسی او هغه به یو شاندار دِیار شی. هر قسمه مرغۍ به په کښې جالې جوړې کړی، او هغوئ به د دې د څانګو سورې کښې پناه اخلی. ۲۴ په زمکه کښې ټولې ونې به په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ لوړه ونه لاندې کوم او ټیټه ونه زۀ لوړه کړم. زۀ شنه ونه اوچوم او اوچه ونه زۀ تازه او شنه کوم. ما مالِک خُدائ داسې وفرمائیل او زۀ به داسې وکړم.“

هر څوک د خپلې ګناه ذمه وار دے

۱۸ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”ستاسو خلقو د اِسرائیل د مُلک په حقله د دې متل د وئیلو نه څۀ مطلب دے چې وائی، تراوۀ انګور یې پلار وخوړل، او غاښونه یې د بچو په بربښ شُو؟ ۳ زما دې په خپل ذات قسم وی

مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، تاسو به په اِسرائيل کښې نور دا متل ونۀ کړئ. ۴ ځکه چې هر ژوندے ځان زما
دے، پلار او د هغۀ زوئ دواړه يو شان زما دی. څوک چې گناه وکړی هم هغه به مړ کيږی. ۵ کۀ يو صادق سړے هغه
څۀ کوی څۀ چې صحيح وی او د اِنصاف په مطابق وی. ۶ نۀ هغه د غرونو دپاسه په بُتخانو کښې خوراک کوی او نۀ د
بنی اِسرائيلو د قوم د بُتانو عبادت کوی او نۀ هغۀ د خپل گاونډی د ښځې سره زنا کوی، او نۀ د ماهوارئ په دوران کښې د
ښځې سره کوروالے کوی. ۷ هغه په هيچا باندې ظلم نۀ کوی، او په امانت کښې خيانت نۀ کوی او هغه پوره واپس کوی.
هغه غلا نۀ کوی، خو خپل خوراک په غريبانانو تقسيموی او برېنډو له جامې ورکوی. ۸ هغه قرض د سود دپاره نۀ
ورکوی او ناروا گټه هم نۀ کوی، بدو کارونو نه ځان ساتی او د دوو کسانو په لانجه کښې د صحيح اِنصاف فيصله کوی.
۹ هغه زما د قانون پيروی کوی او په وفادارئ سره زما قانون منی، هم دا کس صادق دے هغه به په يقين سره ژوندے
پاتې شی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ۱۰ نو بيا فرض کړئ چې د دۀ يو ظالم زوئ دے چې هغه قتل و غارت او نور
داسې خراب کارونه هم کوی، ۱۱ پلار يې داسې کارونه نۀ وُو کړی چې زوئ يې کوی. هغه د غرونو دپاسه په بُتخانو کښې
هم خوراک کوی او د خپل گاونډی د ښځې سره زنا هم کوی. ۱۲ هغه په غريبانانو او ضرورتمندو ظلم کوی او غلاگانې
کوی. او هغه چې ضمانت واخلی بيا يې نۀ واپس کوی، او هغه د بُتانو عبادت کوی او حرامکاری کوی. ۱۳ هغه په سود
پېسې ورکوی او ډېره زياته گټه اخلی. آيا داسې کس به ژوندے پاتې شی څۀ؟ نه هغه به پاتې نۀ شی. ځکه چې هغۀ دا ټول
حرام کارونه وکړل، په يقين سره هغه به مړ شی او د هغۀ خون به د هغۀ د خپلې غاړې وی. ۱۴ خو فرض کړئ چې د دې
زوئ يې يو زوئ وی څوک چې د خپل پلار ټول گناهونه وينی، کۀ څۀ هم چې هغه دا وينی خو بيا هم هغه د خپل پلار غوندې
کارونه نۀ کوی. ۱۵ هغه په غرونو د بُتخانو خوراک نۀ خوری، او نۀ د بنی اِسرائيل د قوم د بُتانو عبادت کوی، او نۀ هغه د
خپل گاونډی د ښځې سره زنا کوی. ۱۶ هغه نۀ په چا ظلم کوی، او په امانت کښې خيانت نۀ کوی، هغه غلا نۀ کوی خو
خپل خوراک په غريبانانو تقسيموی او برېنډو له جامې ورکوی. ۱۷ هغه خپل لاس په بدو کارونو نۀ پليتوی او سود نۀ
اخلی او په گټه پېسې نۀ ورکوی، هغه زما په شريعت عمل کوی او زما د تعليماتو پيروی کوی. داسې سړے به د خپل پلار د
گناه په وجه مړ نۀ شی، يقيناً به هغه ژوندے پاتې شی. ۱۸ بلکې د هغۀ پلار به ضرور د خپلو گناهونو دپاره مړ شی، ځکه
چې هغۀ ظلم کولو، د خپلو وروڼو نه يې غلا کوله او هغه کارونه يې کول کوم چې د هغۀ د قوم په مينځ کښې غلط وُو. ۱۹
خو بيا تاسو تپوس کوئ چې زوئ يې ولې د خپل پلار په جرم کښې شريک نۀ دے؟ ځکه چې زوئ يې هغه څۀ کړی دی څۀ
چې صحيح دی او د اِنصاف په مطابق دی او زما په حکمونو په وفادارئ سره عمل کوی، هغه به يقيناً ژوندے پاتې شی.
۲۰ کوم کس چې گناه وکړی هم هغه کس به مړ شی. زوئ به د پلار په گناه نۀ شی نيولے، او نۀ به پلار د زوئ په گناه
کښې نيولے شی. د صادق انسان صداقت به هغۀ ته په نيکئ کښې حساب شی، او بدعمله ته به د بدعملئ سزا مِلاو شی.
۲۱ خو کۀ يو بدعمله کس د خپلو ټولو گناهونو نه مخ واړوی کوم چې هغۀ کړی دی او زما په ټول قانون عمل وکړی او
هغه کارونه کوی څۀ چې د اِنصاف او صحيح وی، نو په يقين سره به هغه ژوندے پاتې شی، هغه به مړ نۀ شی. ۲۲ هغه
گناهونه چې د هغۀ نه شوی دی يو به هم د هغوئ خلاف نۀ حسابوم. د هغه ښۀ کارونو په وجه کوم چې هغوئ کړی دی،
هغوئ به ژوندی پاتې شی. ۲۳ مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، ولې تاسو دا سوچ کوئ چې زۀ د شريرانو په هلاکت
خوشحالېږم؟ بلکل نه، زۀ غواړم چې هغه د خپلو خرابو لارو نه واوړی او ژوندے پاتې شی. ۲۴ خو کۀ چرې يو صادق
انسان د خپلو نيکو کارونو نه واوړی او گناه وکړی او حرام کارونه وکړی کوم چې يو بدعمله کس کوی ولې هغه به ژوندے
پاتې شی؟ يو صادق کار به يې هم حساب نۀ شی کوم چې هغۀ کړی دی. د هغه بې‌ايمانئ په وجه کومه چې هغۀ کړې ده او
کوم گناهونه يې چې کړی دی د هغې په بدله کښې به هغه مړ شی. ۲۵ خو بيا تاسو وايئ چې، د مالِک خُدائ کارونه د
اِنصاف نۀ دی، اے د بنی اِسرائيل قومه، ما ته غوږ شئ، آيا تاسو دا خيال کوئ چې زما کارونه بې‌اِنصافه دی؟ خو دا
ستاسو عملونه دی چې بې‌اِنصافه دی. ۲۶ کۀ چرې يو صادق انسان خپل صداقت پرېږدی او گناهونه شروع کړی، هغه به

د دې په وجه مړ شی. د هغه ګناهونو په وجه کوم چې هغهٔ وکړل. (۲۷) خو کهٔ چرې يو بدعمله انسان د خپلو ګناهونو نه
واوړی کوم چې هغهٔ کړی دی او هغه څهٔ کوی چې صحيح او د اِنصاف په مطابق دی، هغه به خپل ژوند بچ کړی. (۲۸) کهٔ
هغه په خپلو ګناهونو غور وکړی او هغه پرېږدی کوم چې هغهٔ کړی دی، نو يقيناً به هغه ژوندے پاتې شی او مړ به نهٔ شی.
(۲۹) خو د بنی اِسرائيلو قوم وائی چې د مالِک خُدائ کارونه د اِنصاف نهٔ دی. اے د بنی اِسرائيل قومه، ولې زما کارونه
بےاِنصافه دی؟ ولې ستاسو کارونه بےاِنصافه نهٔ دی؟ (۳۰) نو په دې وجه، اے د بنی اِسرائيلو قومه، زهٔ به ستاسو د هر يو
کس د اعمالو په مطابق ستاسو عدالت وکړم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. توبه وباسئ. د خپلو ټولو ګناهونو نه واوړئ،
نو بيا به ګناه ستا د هلاکت سبب نهٔ وی. (۳۱) خپلو ټولو ګناهونو ته شا کړئ کوم چې تاسو کړی دی، او په خپل ځان کښې
نوے زړهٔ او نوے روح پيدا کړئ. تاسو ولې مړ کېدل غواړئ، اے د بنی اِسرائيل قومه؟ (۳۲) زهٔ د هيچا په هلاکت نهٔ
خوشحالېږم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. توبه وباسئ او ژوندی پاتې شئ.“

د اِسرائيل د شهزادګانو په حقله مرثيه

۱۹ (۱) د اِسرائيل د شهزادګانو په حقله دا مرثيه ووايه، (۲) ستا مور د زمرو په مينځ کښې څهٔ تکړه زمرۍ وه، هغه د
ځوانانو زمرو په مينځ کښې پرته وه او خپل بچی يې لوئ کړل. (۳) هغې خپل يو بچے لوئ کړو، او د هغهٔ نه يو تکړه زمرے
جوړ شو. هغهٔ د ښکار کولو طريقه زده کړه، او انسانان يې خوړل. (۴) مُلکونو د هغهٔ په حقله واورېدل، او هغه يې په کنده
کښې ګېر کړو. هغوئ هغه پېزوانی د مِصر مُلک ته بوتلو. (۵) خو کله چې هغې خپل اُميد نامکمله وليدلو، د هغې طمع
ختمه شوه، هغې خپل بل بچے راواخستو او د هغهٔ نه يې يو تکړه زمرے جوړ کړو. (۶) هغه د نورو زمرو په مينځ کښې
ډاډه ګرځېدو راګرځېدو، ځکه چې هغهٔ نه يو تکړه زمرے جوړ شوے وو. هغهٔ د ښکار کولو طريقه زده کړه، او انسانان به
يې هم خوړل. (۷) هغهٔ د هغوئ قلعې ماتې کړې او د هغوئ ښارونه يې تباه کړل. هغه مُلک او ټول هغه کسان چې په کښې
اوسېدل د هغهٔ د غړمبېدو نه يرېدل. (۸) نو بيا د هغهٔ نه ګېرچاپېره مُلکونو نه قومونه د هغهٔ خلاف راغلل. هغوئ خپل جال د
هغهٔ دپاره خور کړو، او هغه د هغوئ په کنده کښې راګېر شو. (۹) هغوئ هغه پېزوانی کړے راښکلو او په پنجره کښې يې
بند کړو او هغه يې د بابل بادشاه له راوستو. هغوئ هغه په قېدخانه کښې واچولو، ترڅو چې نور د اِسرائيل په غرونو د هغهٔ
غړمبېدل وانهٔورېدلے شی. (۱۰) ستاسو مور ستاسو د انګورو باغ کښې لکه د انګور د بوټی په شان وه چې د اوبو په سر
کَرلے شوې وه. د ډېرو اوبو په وجه هغه مېوه داره او د خانګو نه ډکه شوه. (۱۱) د هغې خانګې مضبوطې وې، او د
بادشاهانو د امساګانو جوړولو دپاره جوګه وې. دا د نورو ګڼو بوټو نه ډېره زياته اوچته شوه، او د خپل ګڼوالی او اوچتوالی
په وجه د هر چا په نظر راتله. (۱۲) خو په غصه کښې دا د جړړو نه راوويستلے شوه او په زمکه وغورزولے شوه. د مشرق
هواګانو دا مړاوې کړه، دا د مېوو نه خالی شوه، د دې مضبوطې خانګې وچې شوې، او اور هغه وسوزولې. (۱۳) نو اوس دا
په بيابان کښې په اوچه او تږې زمکه کښې وکرلے شوه. (۱۴) اور د دې د يو خاص خانګې نه خور شو، او د دې مېوه يې
وسوزوله. يوه مضبوطه خانګه په کښې پاتې نهٔ شوه چې د بادشاه د امسا جوړولو جوګه وی. دا د غم يوه مرثيه ده، او د
مرثيه په توګه استعمال شوې ده.

سرکشه بنی اِسرائيل

۲۰ (۱) د اوؤم کال، د پينځمې مياشتې په لسمه ورځ، د اِسرائيل يو څو مشران راغلل او زما په وړاندې کښېناستل او د

خپل ځان په حقله يې زما نه د مالِک خُدائ د پېغام تپوس وکړو. (۲) نو د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، (۳) "اے
بنی آدمه، د اِسرائيل د مشرانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، آيا تاسو راغلی
يئ چې زما نه معلومات حاصل کړئ؟ زما دې په خپل ذات قسم وی، زۀ به تاسو ته معلومات درنۀ کړم. قادر مطلق مالِک
خُدائ فرمائی. (۴) اے بنی آدمه، ولې تۀ غواړې چې د هغوئ عدالت وکړې؟ نو کۀ تۀ داسې کوې نو بيا هغوئ ته د هغوئ د
پلار نيکۀ حرام کارونه وروښايه. (۵) او هغوئ ته ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، په کومه ورځ چې ما
بنی اِسرائيل غوره کړل، ما د يعقوب د اولاد سره قسم وکړو او خپل ځان مې هغوئ ته په مِصر کښې ښکاره کړو. په قسم
سره ما هغوئ ته وفرمائيل، زۀ ستاسو مالِک خُدائ پاک يم. (۶) په هغه ورځ ما هغوئ سره قسم وکړو چې زۀ به هغوئ د
مِصر نه هغې زمکې ته راولم کومه چې ما هغوئ دپاره خوښه کړې ده، هغه زرخيزه مُلک ته کوم چې د ټولو مُلکونو نه ډېر
ښکلے دے. (۷) او ما هغوئ ته ووئيل چې، تاسو ټول هغه پليت بُتان د خپلې مخې نه اخوا کړئ کوم چې تاسو د خپلو
سترګو د وړاندې اېښی دی، او خپل ځانونه د مِصر په بُتانو مۀ پليتوئ. زۀ ستاسو مالِک خُدائ يم. (۸) خو هغوئ زما
خلاف سرکشی وکړه او ما ته يې غوږ ونۀ نيولو، او يو هم د خپلو بُتانو نه لاس وانۀ خستو په کومو چې د هغوئ توجو وه، او
نۀ هغوئ د مِصر بُتان پرېښودل. بيا ما ووئيل، زۀ به خپل غضب په هغوئ نازل کړم او زۀ به خپله غصه د هغوئ خلاف په
مِصر کښې سړه کړم. (۹) خو بيا، د دې په وجه ما د خپل نوم د خاطره هغه څۀ وکړل څۀ چې به هغوئ د هغه قومونو د
وړاندې د سپکوالی نه وساتی د چا په مينځ کښې چې دوئ اوسېدل او د چا په وړاندې چې ما خپل ځان بنی اِسرائيلو ته د
مِصر نه په راويستلو ښکاره کړو. (۱۰) نو په دې وجه هغوئ ما د مِصر نه راوويستل او بيابان ته مې راوستل. (۱۱) ما هغوئ
له خپل حُکمونه ورکړل او خپل قانون مې هغوئ ته وښودلو، هر څوک چې په دې عمل کوی نو هغوئ به ژوندی پاتې شی.
(۱۲) ما ورته د سبت ورځ هم ورکړه چې دا زمونږ دواړو په مينځ کښې د لوظ نښه وی، نو چې هغوئ په دې پوهه شی چې ما
مالِک خُدائ دوئ مقدس کړی دی. (۱۳) خو د بنی اِسرائيلو خلقو په صحرا کښې هم زما خلاف سرکشی وکړه. هغوئ زما
په حکمونو عمل ونۀ کړو او زما شريعت يې رد کړو، او دا چې چا هم په دې عمل وکړو هغه به په دې ژوندی پاتې شی. خو
هغوئ په ښکاره توګه زما د سبت بېعزتی وکړه. نو ما وفرمائيل چې زۀ به خپل قهر او غضب په دوئ نازل کړم او هغوئ به
په صحرا کښې تباه کړم. (۱۴) بلکې د خپل نوم دپاره ما هغه څۀ وکړل څۀ چې به هغه د هغه قومونو د سترګو د وړاندې د
سپکوالی نه وساتی چا چې زۀ وليدلم چې ما هغوئ بهر راوويستل. (۱۵) خو بيا په صحرا کښې ما دوئ سره قسم وکړو چې
زۀ به هغوئ هغه مُلک ته رانۀ ولم کوم چې ما دوئ له ورکړے دے هغه مُلک چې زرخيزه دے، چې د ټولو مُلکونو نه ډېر
ښکلے دے، (۱۶) په دې وجه چې هغوئ زما شريعت رد کړو او زما د حکمونو پيروی يې ونۀ کړه او زما د سبت سپکاوے
يې وکړو. ځکه چې د هغوئ زړونه خپلو بُتانو ته وقف شوی وُو. (۱۷) خو بيا هم ما دوئ ته د رحم په سترګه وکتل او تباه مې
نۀ کړل او نۀ مې هلته په صحرا کښې ختم کړل. (۱۸) ما د هغوئ بچو ته په صحرا کښې وفرمائيل چې، د خپل پلار نيکۀ د
رِواج پيروی مۀ کوئ او مۀ د هغوئ په قانون عمل کوئ او مۀ د هغوئ په بُتانو خپل ځان پليتوئ. (۱۹) زۀ مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک يم. زما د حکمونو پيروی وکړئ او په غور سره زما په قانون عمل وکړئ. (۲۰) زما د سبت ورځ مقدسه
وساتئ، ځکه چې دا به زمونږ دواړو په مينځ کښې د لوظ نښه وی. نو تاسو به په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک ستاسو خُدائ
پاک يم. (۲۱) خو د هغوئ اولاد زما خلاف سرکشی وکړه، او هغوئ زما د سبت سپکاوے وکړو. هغوئ زما د حکمونو
پيروی ونۀ کړه، او زما د قانون په ساتلو يې غور ونۀ کړو. چا چې د دې تابعداری وکړه نو په دې به ژوندی پاتې شی. بيا ما
وفرمائيل چې، زۀ به په هغوئ خپل قهر نازل کړم او خپله غصه به په هغوئ په صحرا کښې سړه کړم. (۲۲) خو ما خپل لاس
ترې ونيولو، بلکې د خپل نوم د خاطره ما هغه څۀ وکړل څۀ چې به هغه د هغه قومونو د سترګو د وړاندې د سپکوالی نه
وساتی چا چې زۀ وليدلم چې ما هغوئ بهر راوويستل. (۲۳) خو ما هم په صحرا کښې دوئ سره قسم وخوړلو چې زۀ به

هغوئ په نورو قومونو او مُلکونو کښې خوارۀ کړم، ۲۴ ځکه چې هغوئ زما قانون ونۀ منلو بلکې د منلو په ځائ يې رد کړو
او زما د سبت بې‌حرمتی يې وکړه، او د هغوئ سترګې د هغوئ د پلار نيکۀ بُتانو ته وې. ۲۵ ما هغوئ فضول قانون او
اصُولو ته حواله کړل کوم چې د ژوند طرف ته نۀ وُو روان. ۲۶ ما هغوئ پرېښودل چې خپل ځانونه بُتانو ته په نذرانې پېش
کولو سره پليت کړی تر دې چې خپل مشران زامن هم ورته قربان کړی، نو په دې کار سره به زۀ هغوئ حق حېران کړم تر
دې چې هغوئ به په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ يم. ۲۷ نو په دې وجه اے بنی آدمه، د بنی اِسرائيلو سره خبرې وکړه
او هغوئ ته ووايه چې مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، هم داسې ستاسو پلار نيکۀ هم کُفر وکړو او ما سره يې
غداری وکړه. ۲۸ کله چې هغوئ ما هغه مُلک ته راوستل کوم چې ما د هغوئ سره د ورکولو وعده کړې وه نو هرکله چې
به هغوئ اوچتې غونډۍ يا شنې ونې وليدلې، نو بيا به هلته هغوئ خپلې قربانۍ پېش کولې، هغوئ داسې قربانۍ بُتانو ته کولې
چې زۀ يې په قهر کړم، او هغوئ هلته خپلې د خوشبويانو قربانۍ، او د څښلو نذرانې پېش کړې. ۲۹ ما بيا هغوئ ته
وفرمائيل، نو دا کوم اوچت ځائ دے چرته چې تاسو ځئ؟ تر نن ورځې پورې ورته بامه يعنې اوچت ځائ وائی. ۳۰ په دې
وجه د بنی اِسرائيلو قوم ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې ولې تاسو خپل ځانونه پليتوئ لکه څنګه چې
ستاسو پلار نيکۀ کړی وُو او د هغه ناپاکه بُتانو سره په زنا کولو خپل ځانونه ګمراه کوئ؟ ۳۱ کله چې تاسو خپلې نذرانې
پېش کړئ او خپل زامن په اور قربانی کړئ او تاسو خپل ځانونه تر نن ورځې پورې په خپلو ټولو بُتانو پليتوئ، نو ولې زۀ
تاسو، اے د بنی اِسرائيلو قومه، پرېږدم چې زما په حقله معلومات وکړئ؟ زما دې په خپل ذات قسم وی، قادر مطلق خُدائ
فرمائی، زۀ به تاسو پرې نۀ ږدم چې زما معلومات وکړئ. ۳۲ تاسو وايئ چې مونږ غواړو چې د دُنيا د هغه نورو قومونو په
شان ژوند تېر کړُو، څوک چې د لرګو او د کاڼو د بُتانو عبادت کوی. خو ستاسو په ذهن کښې چې څۀ دی هغه به کله هم
پوره نۀ شی.“

د مالِک خُدائ سزا او معافی

۳۳ ”زما دې په خپل ذات قسم وی مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، زۀ به په مضبوطو لاسونو سره په تاسو حکومت وکړم
او خپل لاس به دراوږد کړم او خپل غضب به په تاسو نازل کړم. ۳۴ زۀ به په خپل زورَور او غزېدلی لاس او راپارېدلی
غضب سره تاسو د هغه مُلکونو نه واپس راولم کومو ته چې تاسو خوارۀ وارۀ شوی وئ. ۳۵ زۀ به تاسو د قومونو بيابان ته
راولم او هلته به زۀ تاسو سره مخامخ شم او ستاسو عدالت به وکړم. ۳۶ لکه څنګه چې ما ستاسو د پلار نيکۀ د مِصر په
بيابان کښې عدالت کړے وو، نو هم هغه شان به زۀ ستاسو عدالت وکړم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ۳۷ چې زۀ به
ستاسو سره حساب کوم چې تاسو خپل لوظ پوره کړے دے کۀ نه. ۳۸ زۀ به تاسو د هغه خلقو نه راچاڼ کړم څوک چې
زما خلاف ګناه او سرکشی کوی. اګر کۀ زۀ به هغوئ د هغه مُلک نه راوباسم چرته چې هغوئ اوسېږی خو هغوئ به د بنی
اِسرائيلو په مُلک کښې داخل نۀ شی. بيا به تاسو پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ يم. ۳۹ تر څو پورې چې ستاسو خبره ده
اے د بنی اِسرائيلو قومه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، تاسو ټول لاړ شئ او د خپلو بُتانو عبادت وکړئ، خو د دې
نه وروستو به تاسو په يقين سره ما ته غوږ ونيسئ او په خپلو نذرانو او د بُتانو په وجه به نور زما د مقدس نوم سپکاوے نۀ
کوئ. ۴۰ زما په مقدس غر، د بنی اِسرائيلو په اوچت غر، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، هلته په هغه مُلک کښې د بنی
اِسرائيلو ټول قوم به زما عبادت وکړی، او هلته به زۀ هغوئ قبول کړم. او هلته به زۀ ستاسو نه نذرانې او غوره تحفې او
ستاسو ټولې مقدسې قربانۍ وغواړمه. ۴۱ زۀ چې کله تاسو د هغه مُلکونو نه واپس راولم او د هغه مُلکونو نه مو راغونډ کړم
کومو ته چې تاسو خوارۀ وارۀ شوې وئ، نو زۀ به تاسو د ښکلې خوشبو په شان قبول کړم، او زۀ به خپل ځان ستاسو په
مينځ کښې او د نورو قومونو په نظر کښې مقدس څرګند کړم. ۴۲ نو تاسو به پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ يم کله چې زۀ

تاسو د بنی اِسرائیلو مُلک ته واپس راولم، هغه مُلک ته چې ما په اوچتو لاسونو ستاسو پلار نیکهٔ ته د ورکولو قسم کړے وو.
۴۳ نو هلته به تاسو ته خپل ټول چال چلن او عملونه دریاد شی د کومو په کولو چې تاسو خپل ځان پلیت کړے دے، او د
خپل ځان نه به نفرت کوئ د هغه اعمالو په وجه کوم چې تاسو کړی دی. ۴۴ تاسو به په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ
یم، اے د بنی اِسرائیلو قومه، کله چې زهٔ تاسو سره د خپل نوم د خاطره نرم سلوک وکړم او ستاسو د خرابو کارونو او
ستاسو د غلطو اعمالو په مطابق سلوک ونهٔ کړم، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی.“

د جنوب خلاف پېشگوئي

۴۵ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۴۶ ”اے بنی آدمه، د جنوب خوا ته وګوره، د جنوب خلاف تبلیغ وکړه
او د جنوبی مُلک د ځنګلو په خلاف پېشګوئي وکړه. ۴۷ جنوبی ځنګل ته ووایه، د مالِک خُدائ کلام واورئ، مالِک قادر
مطلق خُدائ داسې فرمائی، زهٔ اوس په تاسو باندې اور لګوم، او دا به ستا ټولې شنې او وچې ونې وسوزوی. دا د اور لمبې
به مړې نهٔ شی، او د جنوب نه د شمال پورې ټول مخونه به د دې په لمبو وسوزی. ۴۸ هر یو به یې وګوری چې ما مالِک
خُدائ دا اور لګولے دے، دا به مړ نهٔ شی.“ ۴۹ بیا ما وفرمائیل چې، ”اے مالِکه قادر مطلق خُدایه، هغوئ زما په حقله
وائی چې، ولې هغه هسې متلونه نهٔ وائی؟“

د مالِک خُدائ د عدالت تُوره

۲۱ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، د یروشلم په خلاف خپل مخ راواړوه او د هغوئ د
مقدسو ځایونو خلاف بیان وکړه. او د بنی اِسرائیلو د مُلک خلاف پېشګوئي وکړه. ۳ او هغوئ ته ووایه چې مالِک خُدائ
فرمائی، زهٔ ستاسو خلاف یم. زهٔ به خپله تُوره د کاش نه راوباسم او ستاسو نه به صادقان او بدعمله دواړه ختم کړم. ۴
ځکه زهٔ صادقان او ګناهګاران دواړه وژنم، زما تُوره به د کاش نه د جنوب نه د شمال پورې د هر چا خلاف راوویستلے
شی. ۵ بیا به ټول خلق په دې باندې پوهه شی چې ما مالِک خُدائ خپله تُوره د کاش نه راویستې ده. دا به بیا واپس نهٔ
شی. ۶ نو په دې وجه اے بنی آدمه، زبیرګی کوه، په مات زړهٔ او سختو دردونو سره د هغوئ په وړاندې سوال زاری
وکړه. ۷ او کله چې هغوئ تا نه تپوس وکړی چې تهٔ ولې زبیرګی کوې؟ نو هغوئ ته ووایه چې د هغه خبر په وجه چې
راتلونکے دے. هر یو سخت زړهٔ به نرم شی او هر یو لاس به شل شی، هر یو روح به ودرېږی او هره یوه ګوډه به د یرې نه په
رېږدان شی. دا راتلونکی دی، دا به په یقین سره وشی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی.“ ۸ د مالِک خُدائ کلام په ما
نازل شو، ۹ ”اے بنی آدمه، پېشګوئي وکړه او خلقو ته ووایه، مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، یوه تُوره تیره شوې او
پالش شوې ده. ۱۰ دا د قتل و غارت دپاره تیره شوې ده، داسې پالش شوه چې د برېښنا په شان ځلیږی. نو آیا اوس به
خوشحاله شې ځهٔ؟ هغوئ ځوک چې ستاسو نه ډېر زیات زورَور وُو د دې تُورې لاندې راغلل. ۱۱ ما تُوره چا له ورکړې ده
چې تیره یې کړی. اوس دا تیره ده، چمکداره ده او تیاره ده چې قاتل ترینه کار واخلی. ۱۲ اے بنی آدمه، ویر او ژړا وکړه،
ځکه دا زما د خلقو خلاف ده، دا د بنی اِسرائیلو د ټولو شهزادګانو خلاف ده. هغوئ زما خلقو سره یوځائ د تُورې خولې ته
وغورزولے شول. نو په دې وجه خپلې سینې ووهئ. ۱۳ دا به هغوئ ټول په آزمېښت کښې واچوی، نو دوئ سره به د
خلاصون لار نهٔ وی؟“ مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ۱۴ ”نو بیا اے بنی آدمه، نبوت وکړه او خپل لاسونه وپړقوه او زما
تُوره به دوه ځله بلکې درې ځله ووهی. دا تُوره د تباهی دپاره ده او دا تُوره د لوئ قتل و غارت دپاره ده چې د هرې خوا نه
به هغوئ راګېر کړی. ۱۵ تر دې چې هغوئ د یرې نه خپل زړونه بائیلی او راوغورزیږی، ما د هغوئ په ټولو دروازو کښې

تُوره د دوئ د وژلو دپاره مقرر کړې ده. افسوس، هغه داسې جوړه شوې ده چې لکه د برېښنا په شان پړقيږی، او دا د
قتلولو دپاره راخستلے شوې ده. ۱۶ اے تُورې، ښى طرف او بيا گس طرف ته، او هرې خوا چې ستا مخ تاويږی وشيره.
۱۷ زۀ به هم خپل لاسونه وپړقوم او زما غضب به سوړ شى. ما مالِک خُدائ داسې وفرمائيل.“

د بابل بادشاه تُوره

۱۸ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۹ ”اے بنى آدمه، د بابل بادشاه د تُورې دپاره دوه لارې په گوته کړه چې په هغې
لاړه شى، چې دواړه د يو ښار نه شروع شى. هلته کښې نښه جوړه کړئ چرته چې ښار ته خپلو کښې لارې جدا کيږی. ۲۰
د تُورې دپاره يوه لاره په گوته کړئ چې د عمونيانو د ربه ښار خلاف راشى او بله د يهوداه او د يروشلم پوخ ښار خلاف
راشى. ۲۱ ځکه چې د بابل بادشاه به په هغه ځائ کښې چرته چې نښه شوې ده چې لارې جدا کيږی ودريږی چرته چې
لارې دوه شوې دی، نو په دې وخت کښې به د خپل قسمت فال وگورى، هغه به په غشو سره ځان دپاره فال معلوم کړی، او
د خپلو بُتانو سره به مشوره وکړی، هغه به د ځاروو اينه معائنه کړی چې هغه کوم طرف ته لاړ شى. ۲۲ نو د هغۀ په ښى
لاس کښې به فال د يروشلم دپاره راشى، چرته چې به هغه د ديوالونو غورزولو مشين ولگوى، هغه به د قتل و غارت حکم
ورکړى، او د جنگ آوازونه به وکړى، او د دروازو خلاف به د ماتولو مشينرى ولگوى، حصارونه به جوړ کړی او د
محاصره کولو دپاره به د خاورو ډېرى جوړ کړی. ۲۳ دا به د هغوئ دپاره د دروغو فال ښکارى چا چې هغۀ سره د امن
قَسم کړے دے، خو هغه به هغوئ ته خپله گناه وريادہ کړی او هغوئ به ونيولے شى. ۲۴ نو په دې وجه قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائى، ځکه چې تاسو بيا بيا خپل قصورونه ما ته رايادوئ او تر دې چې هغه په ښکاره توگه سر ته رسوئ او په هر
کار کولو کښې ستاسو گناهونه ليدلے کيږی نو په داسې کولو به تاسو ونيولے شئ. ۲۵ اے د بنى اِسرائيلو بېدينه او
بدکاره شهزاده، ستا وخت پوره شوے دے، او د چا ورځې چې راغلې دی، د چا د سزا وخت چې پوره شوے دے. ۲۶
مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، خپل پټکے ښکته کړه او خپل تاج اخوا کړه. هر څۀ به داسې نۀ وى څنگه چې
مخکښې وُو، عاجز به اوچت کړے شى او اوچت به عاجز کړے شى. ۲۷ کنډر، کنډر، زۀ به ښار کنډر کړم. دا به بيا په
خپل حال نۀ شى ترڅو چې هغه رانۀ شى د چا چې دا حق دے چې فېصله پرې وکړى. چا ته به چې زۀ دا مُلک ورکړم.“

د خُدائ پاک تيره شوې تُوره

۲۸ ”او تۀ اے بنى آدمه، نبوت وکړه او ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ د عمونيانو او د هغوئ د گستاخئ کولو په حقله
فرمائى چې، تُوره د حلالېدو دپاره راوويستلے شوه، هغه د قتلولو دپاره پالش کړے شوه او لکه د برېښنا ځليږی. ۲۹
هغوئ ستاسو په حقله غلطې روياگانې بيانوى او ستاسو په حقله د دروغو پېشگوئې کوى، دا به د بدکارو په غاړو پرته وى
څوک چې به قتل کړے شى، د چا ورځې چې راغلې دی، د چا د سزا وخت چې پوره شوے دے. ۳۰ تُوره په خپل کاش
کښې واپس واچوه. په کوم ځائ کښې چې تۀ پېدا شوے يې، ستا د پلار نيکۀ په مُلک کښې، زۀ به ستا عدالت وکړم. ۳۱
زۀ به خپل غضب په تاسو نازل کړم او د خپلې غصې اور له به ستاسو خلاف پوکے ورکړم، زۀ به تاسو قاتلانو او هغه
کسانو ته حواله کړم چې په تباهئ کښې ماهر وى. ۳۲ تۀ به د اور دپاره خشاک يې، ستا وينه به ستا په مُلک کښې تويه
شى، تۀ به نور ياد نۀ کړے شې، ځکه چې ما مالِک خُدائ داسې وفرمائيل.“

د يروشلم ګناهونه

۲۲ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، ولې ته به د هغهٔ عدالت وکړې؟ ولې ته به د دې خونی
ښار عدالت وکړې؟ نو بيا هغوئ ته د هغوئ ټول حرام کارونه مخامخ کړه. ۳ او ورته ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائی چې، اے ښاريې ځوک چې په خپل مينځ کښې د وينې توېولو په وجه په خپل ځان مرګ نازلوی او د بُتانو
جوړولو په وجه خپل ځان پليتوی. ۴ کومه وينه چې تا توېه کړه د هغې په وجه ته ګناه ګار شوې او د هغه بُتانو په وجه ته
پليت شوې کوم چې تا جوړ کړل. تا خپل ژوند لنډ کړو، او تا خپل عمر ختم کړو. نو په دې وجه زهٔ به تا نورو قومونو ته د
خندا مثال کړمه او په ټولو مُلکونو کښې به دې د مسخرو کړم. ۵ ځوک کهٔ نزدې دی او کهٔ لرې وی، اے بدنامې او د
فساد نه ډکې ښاريې، په تا پورې به خندا کوی. ۶ وګوره، د بنی اِسرائيلو هر يو مشر ځوک چې په تا کښې اوسيږی خپل
ټول زور طاقت د وينې توېدو دپاره استعمالوی. ۷ په تا کښې هغوئ د خپل پلار او مور سپکاوے وکړو، په تا کښې هغوئ
په مسافرو ظلم وکړو او په کونډو او يتيمانو يې زور زبردستی وکړه. ۸ تاسو زما د مقدسو څيزونو سپکوالے وکړو او
زما د سبت بې‌حرمتی مو وکړه. ۹ په تا کښې تهمت لګوونکی خلق دی چې وينی توېوی، په تا کښې هغوئ دی چې د
غرونو دپاسه عبادتخانو کښې خوراک کوی او غلط کارونه کوی. ۱۰ په تا کښې هغوئ دی چې د خپل پلار د کټ بې‌حرمتی
کوی، په تا کښې هغوئ دی چې د ښځو سره په ماهوارئ کښې خملی، کله چې هغوئ په شرعی توګه پاکې نهٔ وی. ۱۱ په تا
کښې داسې سړی دی چې د خپل ګاونډی د ښځې سره زنا کوی، د خپلې اِنږور سره زنا کوی، او د خپلې خور سره د خپل
پلار د لور سره زنا کوی. ۱۲ په تا کښې خلق په پيسو مرګونه کوی، تاسو سود کوئ او ډيره زياته ګټه اخلئ، او د خپلو
ګاونډيانو نه ناجائزه ګټه کوئ. تاسو زهٔ هېر کړے يم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ۱۳ زهٔ به په يقين سره خپل لاسونه
ستاسو خلاف وپړقوم په هغه ناجائزو ګټو چې تاسو کړی دی او په هغه وينه چې تاسو په خپل مينځ کښې توېه کړې ده. ۱۴
ولې تاسو به په هغه ورځ دومره زړَور يئ يا ستاسو په مټو کښې به دومره زور وی کله چې زهٔ تاسو سره دا معامله کوم؟ ما
مالِک خُدائ وفرمائيل او زهٔ به داسې وکړم. ۱۵ زهٔ به تاسو د نورو قومونو او مُلکونو په مينځ کښې خوارهٔ وارهٔ کړم، او زهٔ
به تاسو د پليتئ نه پاک کړم. ۱۶ کله چې تهٔ د نورو قومونو په وړاندې خپل ځان وشرموې نو تهٔ به بيا په دې پوهه شې چې
زهٔ مالِک خُدائ يم.“

د مالِک خُدائ د صفا کولو بټئ

۱۷ بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۱۸ ”اے بنی آدمه، د بنی اِسرائيلو قوم زما دپاره د هغه ګند په شان شو،
چې د تانبې، ټيم، اوسپنې او سيکې د ګرمولو نه وروستو په بټئ کښې پاتې شی. دوئ لکه د سپينو زرو د پاتې شوی ګند په
شان دی. ۱۹ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ځکه چې تاسو ټولو نه پاتې شوے ګند جوړ شوے
دے، نو زهٔ به تاسو يروشلم ته راټول کړم. ۲۰ لکه څنګه چې خلق سپين زر، تانبه، اوسپنه، سيکه او ټيمان راټولوی او په
بټئ کښې يې په تېز اور ويلی کوی، نو هم داسې به زهٔ تاسو خپل قهر او غضب کښې راټول کړم او په ښار کښې دننه به مو
واچوم او ويلی به مو کړم. ۲۱ زهٔ به تاسو راټول کړم او زهٔ به خپل يرووونکے غضب په تاسو نازل کړم، او تاسو به په هغې
کښې دننه ويلی شئ. ۲۲ لکه څنګه چې سپين زر په بټئ کښې ويلی کيږی، نو دغه شان به تاسو په هغې کښې دننه ويلی
شئ، او تاسو به پوهه شئ چې ما، مالِک خُدائ په تاسو خپل قهر او غضب نازل کړے دے.“

د بنی اِسرائیلو د مشرانو ګناهونه

۲۳ بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲۴ ”اے بنی آدمه، دې مُلک ته ووایه چې، تهٔ هغه مُلک یې چې لا پاک شوے
نهٔ یې، په تا د غضب په ورځو کښې باران ونهٔ شو. ۲۵ د هغهٔ سازش کوونکی شهزادګان د هغه غړمبېدونکو زمرو په شان
دی چې خپل ښکار په مینځ شلوی، هغوئ انسانان خوری، هغوئ مال دولت او قیمتی څیزونه چور کوی او د دې ډیرې
ښځې کونډې کوی. ۲۶ د هغهٔ اِمامان زما شریعت ماتوی او زما د مقدسو څیزونو بې‌حرمتی کوی، هغوئ د مقدسو
څیزونو او د عامو څیزونو په مینځ کښې فرق نهٔ کوی، او هغوئ د پاکو او پلیتو په مینځ کښې د فرق کولو تعلیم نهٔ ورکوی،
او هغوئ زما د سبت په ساتلو باندې خپلې سترګې پټوی، نو زهٔ د هغوئ په مینځ کښې سپک شوے یم. ۲۷ د هغهٔ سرکاری
آفسران لکه د لیوانو په شان خپل ښکار شلوی، هغوئ وینه تویوی او خلق وژنی چې بې‌اِنصافه ګټه وکړی. ۲۸ د هغې نبیان
په غلطو رویاګانو او دروغژنو پېشګوئیو سره د هغوئ دا کارونه صفا کوی. هغوئ وائی چې، دا مالِک قادر مطلق خُدائ
فرمائی، خو په حقیقت کښې مالِک خُدائ دا نهٔ وی فرمائیلی. ۲۹ د هغه مُلک خلق زیاتے کوی او غلا کوی، هغوئ په
غریبانانو او محتاجو خلقو ظلم کوی، او د مسافرو سره بد سلوک کوی او د هغوئ حق نه اِنکار کوی. ۳۰ ما د هغوئ په
مینځ کښې د یو داسې کس لټون کولو چې د دېوال مرمت وکړی او په وران شوی ځائ لکه د دېوال په شان ودرېږی د هغه
مُلک دپاره ودرېږی چې زهٔ یې تباه نهٔ کړم، خو ما څوک هم پیدا نهٔ کړو. ۳۱ نو زهٔ به په هغوئ خپل غضب رانازل کړم او
هغوئ به په خپل سخت قهر کښې وسوزوم، او هر هغه څهٔ به د هغوئ په خپل سر راولم څهٔ چې هغوئ کړی دی. مالِک قادر
مطلق خُدائ فرمائی.“

دوه زناکارې خویندې

۲۳ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، دوه ښځې وې چې د یوې مور لونړه وې. ۳ هغوئ په
مِصر کښې کنجرې جوړې شوې، او په پېغلتوب کښې یې پردو سړو ته د خپلو سینو سره د لوبو کولو اجازت ورکړو. ۴
د مشرې نامه اوحوله وه، او د هغې د خور نامه اوحولیبه وه. هغوئ زما وې او زامن او لونړه یې راوړل. د اوحوله نه سامریه
مطلب دے، او اوحولیبه نه یروشلم مطلب دے. ۵ اوحوله په کنجرتوب کښې آخته شوه کله چې هغه لا زما وه، او هغه د
شوق نه خپلو عاشقانو د اسوری جنګیالو پسې وه. ۶ سرکاری آفسران او کمانډران ټول ښکلی ځوانان وُو او شاندراې
جامې یې اچولې وې او په آسونو سوارهٔ وُو. ۷ هغې خپل ځان د اسوریانو ټولو آفسرانو ته لکه د کنجرې په شان پېش کړو
او خپل ځان یې د هغه هر چا ټولو بُتانو سره پلیت کړو چا پسې چې د هغې شوق وو. ۸ هغې هغه کنجرتوب پرې نهٔ ښودو
چې په مِصر کښې یې شروع کړے وو، کله چې د هغې د پېغلتوب په دوران کښې سړی د هغې سره څملاستل او د هغې
سینو سره یې لوبې وکړې او خپل شوق یې په هغې پوره کړو. ۹ نو په دې وجه ما هغه خپلو عاشقانو ته حواله کړه،
اسوریانو ته چا سره چې د هغې شوق دے. ۱۰ هغوئ هغه بربنډه کړه، د هغې نه یې زامن او لونړه واخستل او هغه یې په
تُوره ووژله. او هغه د نورو ښځو په مینځ کښې د عبرت مثال شوه، او سزا په هغې نازله شوه. ۱۱ د هغې خور اوحولیبه دا
ولیدل خو اوس هغه په شهوت پرستئ او کنجرتوب کښې د خپلې خور نه ډېره زیاته تېزه وه. ۱۲ اسوری مشرانو او آفسرانو
او د ښائسته جامو جنګیالو ته او په آسونو سوارو آفسرانو ته، زیاته په شوق کښې وه چې ښکلی ځوانان وُو. ۱۳ نو ما
ولیدل چې هغې هم خپل ځان پلیت کړو، او هغوئ دواړه په یوه لاره باندې لاړې. ۱۴ خو هغې خپل کنجرتوب مخکښې
جاری وساتلو. هغې د سړو تصویرونه په دېوال ولیدل، د بابلیانو تصویرونه چې په سور رنګ نقش شوی وُو. ۱۵ هغوئ

ملابندونه تړلې وُو او په سرونو يې غټ پټکې تړلې وُو، هغوئ ټولو د بابليانو د جنګى ګاډو د آفسرانو په شان لباس اغوستے وو. ⑯ څنګه چې هغې هغوئ وليدل، نو هغوئ ته يې ډېر شوق وشو او ورپسې يې بابل ته قاصدان ورولېږل. ⑰ بيا بابليان راغلل د هغې سره بستره کښې يو ځائ شول، او په خپل شهوت سره يې هغه پليته کړه. وروستو د دې نه چې هغه د دوئ په وجه پليته شوه، هغه د هغوئ نه بېزاره شوه او د هغوئ نه واوړېدله. ⑱ کله چې هغې په ښکاره توګه خپل کنجرتوب شروع کړو او خپل ځان يې ټولو ته لغړ کړو، زۀ د هغې نه بېزاره شوم او خپل مخ مې ترې نه واړولو لکه څنګه چې ما د هغې د خور نه اړولے وو. ⑲ خو هغه د پخوا نه هم ډېره زياته کنجره شوه لکه څنګه چې هغه په مِصر کښې د خپلې ځوانۍ په عمر کښې کنجره وه. ⑳ هغې هلته د خپلو عاشقانو سره شهوت بازى وکړه، د چا شرمګاه چې د خرونو په شان غټ وو او د چا انزال چې د آسونو په شان وُو. ㉑ نو تۀ د خپلې ځوانۍ د هغه مستۍ بيا خواهشمنده يې، لکه څنګه چې ستا په پېغلتوب کښې پردو سړو په مِصر کښې ستا د سينو سره لوبې وکړې.“

د اوحوليبه سره د مالِک خُدائ عدالت

㉒ نو په دې وجه، اے اوحوليبه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، ”زۀ به ستا عاشقان ستا خلاف راپاځوم، د چا نه چې تۀ اوړېدلې يې او نفرت ترې کوې، او زۀ به هغوئ ستا خلاف د هرې خوا نه راولم. ㉓ بابليان او ټول د فقود او د شوع او د کوع خلق او هغوئ سره به ټول اسوريان، ښکلې ځوانان سړى، ټول آفسران او حاکمان، د جنګى ګاډو آفسران او د اوچت مقام خلق ټول په آسونو سوارۀ ستا خلاف راولم. ㉔ هغوئ به ستا خلاف د وسلو، جنګى ګاډو او ريړو او د ډېرو خلقو او لوئ لښکر سره راشى. هغوئ به ستا خلاف هرې خوا ته مورچه شى او د لويو او وړو ډالونو او جنګى ټوپۍ په سر به په تا حمله وکړى. او زۀ به تا هغوئ ته د سزا دپاره حواله کړم. او هغوئ به د خپل قانون په مطابق تاسو له سزا درکړى. ㉕ زۀ به ستاسو خلاف خپله غصه نازله کړم، او هغوئ به تاسو سره د غصې سلوک وکړى. هغوئ به ستاسو پوزې او غوږونه پرې کړى، او په تاسو کښې چې څوک پاتې شى په تُوره به مړۀ کړے شى. هغوئ به ستاسو زامن او لوڼه بوځى، او تاسو نه چې څوک پاتې شى هغوئ به په اور کښې وسوزولے شى. ㉖ هغوئ به ستاسو نه جامې وباسى او قيمتى کالى به درنه واخلى. ㉗ نو زۀ به ستا هغه فحاشى او کنجرتوب ختم کړم کوم چې تا په مصر کښې شروع کړے وو. تۀ به نور دې څيزونو ته د خواهش نظر نۀ کوې او نۀ به مِصر يادوې. ㉘ نو ځکه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، زۀ تاسو هغه خلقو ته حواله کوم چې تاسو ترې نفرت کوئ، هغوئ ته چا نه چې تاسو په بېزارۍ سره مخ اړولے وو. ㉙ هغوئ به تاسو سره د نفرت سلوک وکړى او هر هغه څيز به درنه يوسى کوم دپاره چې تاسو محنت کړے دے. تاسو به برېنډ او لغړ پرېږدى، او ستا د زناکارۍ شرم به څرګند شى. ستا فحاشۍ او زناکارۍ ㉚ دا هر څۀ په تا باندې راوستل، ځکه چې تۀ نورو قومونو پسې بېقراره وې او خپل ځان دې د هغوئ په بُتانو پليت کړو. ㉛ تۀ د خپلې خور په لار لاړې، نو زۀ به د هغې پياله ستا په لاس کښې کېږدم. ㉜ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، تۀ به د خپلې خور پيالۍ وڅښې، يوه لويه او ژوره پيالۍ، دا به تا د خلقو د ټوقو او مسخرو کړى، ځکه چې دا پياله ډکه ده. ㉝ تۀ به په خفګان او نشه اخته شې، د تباهۍ او د دهشت پيالۍ، يعنې ستا د خور سامريې پيالۍ. ㉞ تۀ به دا وڅښې او تشه به يې کړې، او په ماتو شوو ټوکړو به يې شخوند ووهې او خپله سينه به د غم نه ووهې. ما مالِک قادر مطلق خُدائ دا وفرمائيل. ㉟ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، د کله نه چې تا زۀ هېر کړے يم او وروستو خپل شا ته دې غورزولے يم، په دې وجه تۀ به خامخا د خپلې شهوت پرستۍ او زناکارۍ سزا وزغمې.“

په دواړو خوېندو د مالِک خُدائ عدالت

۳۶ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”اے بنی آدمه، ولې ته به د اوحوله او اوحوليبه عدالت وکړې؟ نو هغوئ ته د هغوئ حرام
کارونه مخامخ کړه. ۳۷ ځکه چې هغوئ زنا وکړه او د هغوئ لاسونه په وينو سرهٔ دی. هغوئ خپلو بُتانو سره زنا وکړه، تر
دې چې هغوئ خپل زامن هم بُتانو ته د خوراک دپاره قربانی کړل، کوم چې هغوئ زما دپاره پېدا کړی وُو. ۳۸ هغوئ ما
سره هم دا وکړل چې، په هم هغه وخت کښې هغوئ زما مقدس کور پليت کړو او زما د سبت بےحرمتي يې وکړه. ۳۹ په
هغه ورځ چې هغوئ خپل ماشومان خپلو بُتانو ته قربانی کړل، نو په هغه ورځ هغوئ زما مقدس کور ته ننوتل او د دې
بےحرمتي يې وکړه. دا هغه څهٔ دی چې هغوئ زما کور کښې وکړل. ۴۰ تر دې چې هغوئ د سړو دپاره قاصدان لېږلی وُو
څوک چې د لرې ځائ نه راغلل، او کله چې هغوئ راورسېدل تا خپل ځان د هغوئ دپاره پاک کړو او خپلې سترګې دې
تورې کړې او لا دا چې ځان دې په سرو زرو سنګار کړو. ۴۱ بيا ته په شانداره صوفې کښېناستلې چې مېز يې په مخکښې
پروت وو په کوم چې تا هغه خوشبو او تېل اېښی وُو چې زما وُو. ۴۲ د ګڼو خلقو شور د هغې سره نزدې وو، تر دې چې
مست او عياش خلق يې د صحرا نه راوستل او هغوئ دغه دواړو خوېندو ته په مټو کښې بنګړی واچول او ښکلی تاجونه يې
ورته په سر کړل. ۴۳ نو ما بيا د هغه چا په حقله ووئيل څوک چې د زناکارئ په وجه سترې شوې وه، اوس پرېږده چې
هغوئ دا لکه د يو کنجرئ په شان استعمال کړی، ځکه چې هغه هم داسې ده. ۴۴ او هغوئ د هغې سره زنا وکړه. لکه څنګه
چې سړے د زناکارې سره څملی، نو هغوئ د هغه بےحيا ښځو اوحوله او اوحوليبه سره څملاستل. ۴۵ خو صادقان به
هغوئ ته د هغو ښځو سزا ورکړی څوک چې زنا او قتل کوی، ځکه چې هغوئ زناکارې دی او لاسونه يې په وينو سرهٔ دی.“
۴۶ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ”د هغوئ خلاف لوئ لښکر راوله او هغوئ يرې او لوټ مار ته حواله کړه.
۴۷ د هغوئ دشمنان به هغوئ سنګسار کړی او په تُوره به يې ووژنی، هغوئ به د دوئ زامن او لوڼه مړهٔ کړی او د هغوئ
کورونه به وسوزوی. ۴۸ نو زهٔ به په دې مُلک کښې شهوت پرستی ختمه کړم، او ټولو ښځو ته به تنبيه مِلاو شی او هغوئ
به نور ستا په نقش قدم نهٔ ځی. ۴۹ تاسو به د خپلې شهوت پرستئ دپاره سزا وزغمئ او د خپلې بُت پرستئ د ګناهونو سزا
به برداشت کړئ. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک قادر مطلق خُدائ يم.“

د پخلی دېګ

۲۴ ۱ د جلاوطنئ په نهم کال، د لسمې مياشتې په لسمه ورځ، د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه،
د نن ورځې تاريخ وليکه، ځکه چې هم دا نن په دې تاريخ به د بابل بادشاه يروشلم محاصره کوی. ۳ يو مثال دې سرکشه
قوم ته ووايه او هغوئ ته ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د پخلی دېګ په اور کېږدئ او اوبهٔ په کښې
واچوئ. ۴ او په هغې کښې د غوښې بوټۍ واچوئ، ټولې ښې بوټۍ لکه پتون او اوږی غوښه په کښې واچوئ. او د هم
داسې ښو هډوکو نه يې ډک کړئ، ۵ د رمې نه د خاص څاروے غوښه په کښې واچوئ، او د دېګ لاندې خشاک کېږدئ.
او اوبهٔ وويشوئ، او هډوکی هم د غوښې سره پاخهٔ کړئ. ۶ نو مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، افسوس دې
وی د قاتلانو په ښار، لکه د هغه دېګ په شان چې زنګ وهلے وی د چا ګندګی چې نهٔ اخوا کيږی، دېګ په يو شان سره
خالی کړئ او خوښه نا خوښه مهٔ کوئ. ۷ کومه وينه چې يروشلم تويه کړه نو هغه په ميدان کښې په يو کولاو ګټ تويه
شوه، داسې نهٔ وو شوے چې ګټې په زمکه تويه شوه او دوړې پټه کړه. ۸ نو په دې وجه به زهٔ خپله غصه راوپاروم او د
هغوئ نه به بدله واخلم او د هغهٔ وينه به په کولاو کانی تويه کړم چې دا هم ښکاره وی. ۹ نو ځکه مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائی چې، افسوس دې وی د وينو تويولو په ښارې يروشلم باندې. زهٔ به هم ورته د اور بلولو دپاره لرګی ډېرے

کړم. ۱۰ نو خشاک راجمع کړئ، او اور بل کړئ. غوښه ښه پخه کړئ او مصالحه ورباندې واچوئ او د هډوکو سره يې
سکارۀ کړئ. ۱۱ بيا هغه د تانبې خالى دېګ په سکارو باندې کېږده چې دا ګرم شى او تانبه يې تکه سره شى او ناپاکى په
کښې ويلې شى او د هغې زنګ وسوزيږى. ۱۲ خو دا ټول کارونه بېفائدې وُو، تر دې چې د دې ډېر زيات زنګ په اور هم
اخوا نۀ شو. ۱۳ نو اوس تا په خپلو بېحيا کارونو خپل ځان پليت کړے دے. ځکه ما کوشش وکړو چې تا د خپلو پليتو
عملونو نه پاک کړم، خو تۀ پاک نۀ شوې، تۀ به تر هغې پاک نۀ شې ترڅو چې زۀ خپله مکمله غصه په تا نازله کړم. ۱۴ ما
مالِک خُدائ وفرمائيل. زما دپاره هغه وخت رارسېدلے دے چې خپله کاروائى وکړم. زۀ به وروستو نۀ شم، زۀ به رحم نۀ
کوم، او نۀ به پښېمانه شم. ستاسو د چال چلن او عملونو په مطابق به ستاسو عدالت وکړم، مالِک خُدائ داسې فرمائى.“

د حضرت حزقىايل د ښځې مرګ

۱۵ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۱۶ ”اے بنى آدمه، په يو ګزار سره به زۀ ستا د سترګو تور، ستا ښځه ختمه
کړم. خو تۀ مۀ د غم سندرې وايه مۀ ژړا کوه او مۀ اوښکې تويوه. ۱۷ چغې سورې مۀ وهه، د مړى دپاره غمرازى مۀ کوه،
خپل پټکے په سر وتړه او خپلې څپلۍ دې په پښو کښې واچوه، د خپل مخ لاندې برخه مۀ پټوه او د مړى خېرات مۀ خوره.“
۱۸ نو ما په سحر کښې خلقو ته وفرمائيل، او بيا په ماښام کښې زما ښځه مړه شوه. او په بل سحر ما هغه شان وکړل لکه
څنګه چې ما ته حکم شوے وو. ۱۹ نو بيا خلقو زما نه تپوس وکړو چې، ”ولې تۀ به مونږ ته دا ووائې چې ستا د دې کارونو
زمونږ دپاره څۀ مطلب دے؟“ ۲۰ نو ما هغوئ ته ووئيل، ”د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲۱ د بنى اِسرائيلو قوم
ته دا ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې زۀ اوس د خپلې مقدسې قربانګاه بےحرمتى کوم، هغه مضبوط
مقام چې تاسو پرې فخر کوئ ورانوم، ستاسو د سترګو تور يعنې ستاسو ښځې، او ستاسو د زړۀ اُميد تباه کوم. او کوم
زامن او لوڼه چې تاسو پرېښودل هغوئ ټول به په تُوره قتل کړے شى. ۲۲ او تاسو به هغه کار وکړئ کوم چې ما وکړو.
تاسو به د خپل مخ لاندې حِصه نۀ پټوئ او نۀ به د مړى خېرات خورئ. ۲۳ تاسو به په خپل سر باندې پټکے ساتئ او پېزار
به په پښو کوئ. تاسو به غم او ژړا نۀ کوئ، او تاسو به په خپله ګناه کښې ضائع شئ او تاسو به په خپلو ټولو ګناهونو ماتم
کوئ. ۲۴ ستاسو دپاره حزقىايل يو نمونه دے، تاسو به هم هغه څۀ کوئ څۀ چې هغۀ وکړل. کله چې داسې وشى نو بيا به
تاسو په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک قادر مطلق خُدائ يم. ۲۵ او تۀ اے بنى آدمه، په کومه ورځ چې زۀ د هغوئ مضبوط
قلعه، د هغوئ خوشحالى او فخر، د هغوئ د سترګو تور يعنې د هغوئ ښځې، د هغوئ د زړۀ خواهشونه، او د هغوئ زامن او
لوڼه ترې نه واخلم ۲۶ نو په هم هغه ورځ به د يروشليم نه يو بچ شوے سړے تا له راشى او هغه به تا له خبر راوړى. ۲۷
نو هم په هغه وخت کښې به ستا خولۀ کولاو شى، او تۀ به د هغۀ سره خبرې وکړې او نور به تۀ خاموشه پاتې نۀ شې. نو تۀ
به د هغوئ دپاره نمونه يې، او هغوئ به په دې باندې پوهه شى چې زۀ مالِک خُدائ يم.“

د عمون خِلاف پېشګوئى

۲۵ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲ ”اے بنى آدمه خپل مخ دې د عمونيانو په خلاف راوګرځوه او د
هغوئ خلاف پېشګوئى وکړه. ۳ عمونيانو ته ووايه چې، د مالِک قادر مطلق خُدائ کلام واورئ. مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائى، کله چې زما د عبادتخانې بےعزتى کېدله او د بنى اِسرائيلو زمکه شاړه کېدله او د يهوداه خلق جلاوطن کېدل
نو تاسو خوشحالى وکړه، ۴ نو زۀ په دې وجه تاسو د مشرق خلقو ته د ميراث په توګه حواله کوم. هغوئ به ستاسو په
مينځ کښې خپل کېمپونه جوړ کړى او خېمې به ودروى، هغوئ به ستاسو مېوې وخورى او ستاسو پئ به وڅښى. ۵ زۀ به

د ربه ښار نه د اوښانو د څرن ځائ جوړ کړم او د عمون نه به د ګډو شپول جوړ کړم. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې
زهٔ مالِک خُدائ يم. ۶ نو مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ځکه چې تاسو د بنی اِسرائيلو خلاف خپل لاسونه
وپړقول او خپلو پښو سره مو زمکه ودربوله، او تاسو د بنی اِسرائيلو د مُلک په تباهۍ خوشحالی وکړه، ۷ نو په دې وجه
به زهٔ خپل لاس ستاسو خلاف دروغزوم او تاسو به نورو قومونو ته د غنيمت په توګه حواله کړم. زهٔ به ستاسو قوم ختم
کړم او تاسو به خانه بدوش کړم او تاسو به تباه کړم. نو تاسو به په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“

د موآبيانو او د سعير په حقله پېشګوئي

۸ ”مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، نو ځکه چې موآب او سعير وائی وګوره، د يهوداه قوم لکه د نورو ټولو قومونو
په شان شو، ۹ نو په دې وجه، زهٔ به د موآب سرحدی ښارونه حملې دپاره پرېږدم چې په هغې کښې د بيت‌يسيموت، بعل
معون او قِريَتائم ښکلی ښارونه شامل دی. ۱۰ زهٔ به د مشرق په خلقو موآب او عمونيان قبضه کړم، نو بيا به نور عمونيان
د دُنيا په مُلکونو کښې نهٔ يادېږی، ۱۱ زهٔ به په موآبيانو د سزا حکم وکړم. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک قادر
مطلق خُدائ يم.“

د ادوم خِلاف پېشګوئي

۱۲ ”مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ځکه چې ادوم د يهوداه د قوم نه په بدله اخستو سره سخت مجرم وګرځولے
شو. ۱۳ نو په دې وجه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به خپل لاس د ادوم خلاف وغزوم او د هغهٔ خلق او
څناور به ووژنم. زهٔ به دا د تيمان نه واخله تر ددان پورې وران ويجاړ کړم او هغوئ به په تُوره قتل کړم. ۱۴ زهٔ به د خپلو
خلقو بنی اِسرائيلو په لاس خپله بدله د ادوميانو نه واخلم، او هغوئ به ورسره زما د قهر و غضب په مطابق رفتار وکړی،
هغوئ به زما په بدله اخستو پوهه شی، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی.“

د فلستی خِلاف پېشګوئي

۱۵ ”مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، فلستيانو د يهوداه نه بې‌رحمه بدله واخسته، او هغوئ د خپل زړهٔ پخوانۍ
کينه او دشمنی ورسره ښکاره کړه. ۱۶ نو په دې وجه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به د فلستيانو خلاف
خپل لاس ورغزوم، او زهٔ به چريتيان ختم کړم او څوک چې د سمندر په غاړه اوسېږی هغوئ به تباه کړم. ۱۷ او زهٔ به د
هغوئ نه سخته بدله واخلم او په خپل غضب کښې به ورله سزا ورکړم. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک قادر
مطلق خُدائ يم، کله چې زهٔ د هغوئ نه بدله واخلم.“

د صور خِلاف پېشګوئي

۲۶ ۱ د جلاوطنۍ په يوولسم کال، د مياشتې په وړومبۍ ورځ کښې د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی
آدمه، ځکه چې صور د يروشلم په حقله داسې وئيلی دی چې، آو، د دې قومونو دروازه ماته شوې ده، او د هغوئ دروازې
بلکل زما دپاره کولاو دی، نو اوس هغه تباه پرته ده نو زهٔ به آباده شم. ۳ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی
چې، اے صوره زهٔ ستا خلاف يم، زهٔ به ستا خلاف ډېر قومونه راوچت کړم لکه څنګه چې سمندر خپلې چپې راوچتوی.

۴ هغوئ به د صور دېوالونه تباه کړی او د هغۀ برجونه به راګزار کړی او زۀ به د هغوئ ملبه داسې جارُو کړم چې لکه د
صفا ګټ په شان پاتې شی. ۵ دا به لکه په سمندر کښې د ماهيګرو د جال د خورولو ځائ په شان وی، ځکه چې ما
مالِک قادر مطلق خُدائ دا وفرمائيل چې، نور قومونه به هغه په آسانئ سره لوټ کولے شی. ۶ او په هغه اصلی زمکه
باندې به د هغې اوسېدونکی په تُورو قتل شی. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ يم. ۷ نو ځکه مالِک
قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زۀ به د شمال د خوا نه د بابل بادشاه نبوکدنضر د بادشاهانو بادشاه، د آسونو او جنګی
ګاډو، د سوارو او د لوئ لښکر سره د هغوئ خلاف راولم. ۸ او په هغه اصلی زمکه به د هغې اوسېدونکی په تُورو قتل
شی، هغه به ستا خلاف د خاورو ډېرے جوړ کړی، او ستاسو دېوالونو ته به لارې جوړې کړی او خپل ډالونه به ستا خلاف
راوچت کړی. ۹ هغه به ستا دېوالونه په مشين سره راګزار کړی او په خپلې وسلې سره به ستا برجونه راونړوی. ۱۰ د
هغوئ آسونه به دومره زيات وی چې په خپلو دوړو کښې به تا پټ کړی. او د جنګی آسونو د شور نه به ستا دېوالونه په
لړزان شی، د هغې بګی او جنګی ګاډئ چې کله ستا د ښار دروازې ته درننوځی دا به د هغه ښار په شان وی د چا دېوالونه
چې د مخکښې نه وران شوی وی. ۱۱ ستا لارې کوڅې به د خپلو آسونو د پښو د نوکو لاندې کړی، او هغه به ستا خلق په
تُوره قتل کړی، او ستا مضبوطې ستنې به په زمکه لاندې راوغورزېږی. ۱۲ هغوئ به ستا مال دولت لوټ کړی او ستا د
تجارت سامان به لوټ کړی، هغوئ به ستا دېوالونه مات کړی او ستا ښکلې کورونه به راوغورزوی او ستا کانړی، لرګی او
ملبه به په سمندر کښې وغورزوی. ۱۳ زۀ به ستا د سندرو آواز ختم کړم او ستا د رباب آواز به نور نۀ اورېدلے کيږی.
۱۴ زۀ به تا بربنډ ګټ کړم، او تۀ به هغه ځائ وګرځې چرته چې خلق د ماهيانو جال خوروی. تۀ به بيا آباد نۀ شې ځکه
چې مالِک خُدائ فرمائيلی دی، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. ۱۵ دا هغه څۀ دی چې مالِک قادر مطلق خُدائ يې
صور ته فرمائی، آيا د سمندر ساحلی ځايونه به ستا د راغورزېدو د آواز په وجه د يرې نه ونۀ لړزيږی کله چې زخميان چغې
سورې وهی او په تا کښې خلق حلاليږی؟ ۱۶ نو بيا به د ساحل ټول شهزادګان د خپلو تختونو نه راکوز شی او خپله چُوغه
به وباسی او خپلې د ګُلکارئ جامې به يوې خوا ته کېږدی. هغوئ به د غم لباس واچوی په زمکه به کښېنی او د يرې نه به
رېږدی، او ستا په تباهئ به خفه کيږی. ۱۷ نو بيا به هغوئ ستا په حقله د غم په مرثيو کښې داسې وائی، تۀ څنګه تباه شوې،
د سمندرونو خلق به ستاسو مُلک قبضه کړی، اے مشهورې ښارې، يو وخت داسې وو چې تا په سمندر بادشاهی کوله او
په ټوله دُنيا مو يره خوره کړې وه. ۱۸ نو اوس ساحلی علاقه ستا د راغورزېدلو په ورځ لړزيږی، په سمندر کښې جزيرې
ستا په راغورزېدلو په لړزان شوې دی. ۱۹ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، کله چې زۀ ستا ښار په کنډرو بدل
کړم، لکه د هغه ښار په شان چې په کښې کله څوک نۀ وی آباد شوی، او کله چې زۀ د سمندر د تل نه اوبۀ په تا راوخېژوم
او په هغه ډوبو اوبو کښې غرق شې، ۲۰ نو بيا به زۀ تا د هغه چا سره لاندې کندې ته بوځم، هغه خلقو له څوک چې ډېر
وړاندې تېر شوی دی. او زۀ به تا په لاندې زمکه کښې اوسوم، لکه د پخوانو تباه شوو سره به اوسيږې، د هغوئ سره څوک
چې لاندې کندې ته روان وی، نو تۀ به بيا هيڅکله راواپس نۀ شې او نۀ به د ژوندو په دُنيا کښې خپل ځائ ته ورسيږې. ۲۱
زۀ به تاسو په دردناک مرګ ووژنم او تۀ به نور په دُنيا کښې نۀ يې. ستا لټون به کولے شی خو تۀ به هيڅکله نۀ پيدا کيږې.
مالِک قادر مطلق داسې فرمائی.“

د صور د غم مرثيه

۲۷ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲ ”اے بنی آدمه، د صور په حقله د غم مرثيه ووايه. ۳ صور ته
ووايه، چې تۀ د سمندر په غاړه پروت يې او د سمندر د غاړې ډېرو خلقو سره تجارت کوې، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی

چې، اے صوره تا د خپل ځان په حقله وئیل چې زما د ښائست جواب نشته. (۴) ستا حدونه د سمندر مینځ پورې رسېدلی
دی. ستا جوړونکو ستا ښائست لاجوابه جوړ کړے دے. (۵) تۀ لکه د سمندر د هغه کشتۍ په شان وې چې د حرمون د
غرۀ د نختر لرګی نه جوړه شوې وې او هغوئ د دِیار لرګی د لبنان نه راوړل چې ستا دپاره یوه ستن ترې جوړه کړی. (۶)
هغوئ د څېړې لرګی د بسن نه راوړل او ستا د چلولو چپو یې ترې جوړ کړل، هغوئ ستا فرش د قبرص د نخترو نه جوړ
کړو په دې باندې یې د هاتی د غاښونو کار وکړو. (۷) ستا بادبان د مِصر د ګُلکارۍ د کتان نه جوړ وو، او دا ستا په سر
باندې لکه د جنډې په شان رپېدو، ستا شامیانه د کاسنی او آسمانی رنګی کپړې وه چې د اِلیسه د ساحلی علاقې نه راوړلے
شوې وه. (۸) د صیدا او ارود کسان ستا چپو وهونکی وُو. اے صوره، ستا هوښیار کسان ستا ماڼکیان وُو. (۹) د جبل د
علاقې نه په کار پوهه او هوښیار کسان په کشتۍ کښې وُو چې ستا چاؤدونه بند کړی. د سمندر ټولې کشتۍ او د دې ماڼکیان
راغلل چې ستا د مال تجارت وکړی. (۱۰) د فارس، لِدیه او لیبیا فوجیان ستا په لښکر کښې شامل وُو. هغوئ خپل ډالونه او
ټوپۍ ستا په دېوالونو راځوړند کړل چې تا ته شان و شوکت مِلاو شی. (۱۱) د ارود او د حیلک سړو د هرې خوا نه ستا د
دېوالونو حفاظت وکړو، او د جماد خلق ستا په برجونو کښې وُو. هغوئ خپل ډالونه ستا په دېوالونو راځوړند کړل، هغوئ
ستا حُسن مکمل کړو. (۱۲) ترسیس تا سره کاروبار وکړلو ځکه چې تا سره هر قسم سامان ډېر زیات مِلاوېدلو، او ستا د
څیزونو په بدله کښې هغوئ تا ته سپین زر، اوسپنه، ټیم او سیکه درکوله. (۱۳) یونان، توبل او مسک تا سره کاروبار وکړو،
هغوئ ستاسو د سامان په بدل کښې غلامان او د زېړو څیزونه درکړل. (۱۴) د بیتتُجرمه خلقو د څیزونو په بدل کښې تاسو
له آسونه، جنګی آسونه او قچرې درکړې. (۱۵) د ددان خلقو تاسو سره کاروبار وکړو، او د ډېرو ساحلی علاقو خلق ستا
ګاهکان وُو، هغوئ تا ته د هاتی غاښونه او د آبنوس لرګی درکړل. (۱۶) د شام خلقو تا سره کاروبار وکړو ځکه چې په تا
کښې هر قسم څیز مِلاوېدو، هغوئ ستا د سامان په بدله کښې تا له زمرد کاڼی کاسنی او آسمانی رنګی کپړې، ګُلکاری، نرم
کتان، مرجان او یاقوت درکول. (۱۷) یهوداه او بنی اِسرائیلو تا سره کاروبار وکړو، او هغوئ ستا د څیزونو په بدله کښې تا
ته د مِنیت نه غنم، اینځر، شات، د زیتُونو تېل او مصالحې درکړې. (۱۸) دمشق تا سره د ډېر پېداوار او د مال د زیاتوالی په
وجه، کاروبار وکړو او د دې څیزونو په بدله کښې یې د حلبون مے او د صاحر وړۍ درکړه. (۱۹) د ودان او یونان خلقو
ستاسو نه څیزونه اخستل او د هغې په بدله کښې یې تاسو ته د کار اوسپنه او خوشبودارې مصالحې درکولې. (۲۰) د ددان
خلقو د آسونو د قیمتی زینونو کاروبار تاسو سره کولو. (۲۱) د عربو او د قیدار ټول شهزادګان ستا خریدار وُو، هغوئ تاسو
سره د ګډورو، ګډانو، او چېلو کاروبار وکړو. (۲۲) د شیبا او راماه خلقو تا سره کاروبار وکړو، ستاسو د څیزونو په بدله
کښې هغوئ تاسو له اعلیٰ مصالحې، قیمتی کاڼی او سرۀ زر درکول. (۲۳) د حاران، کنه او عدن، د شیبا سوداګرو او د
اسور او کِلمد خلقو هم تا سره تجارت وکړو. (۲۴) ستاسو په بازارونو کښې هغوئ تاسو سره د ښکلې کپړې، د آسمانې
رنګې کپړې، د ګُلکارۍ او د رنګینه قالینونو چې پړی ترې تاو وُو او چې ګُلکارۍ یې کلکې تړلے شوې وې کاروبار وکړو.
(۲۵) د ترسیس بېړو ستا د سامان په وړولو کښې مدد کولو، او د سمندر په زړۀ کښې تۀ د درونډ مال نه ډکه وې. (۲۶) ستا
چپو وهونکو تۀ لوئ سمندر ته راورسولې، خو د مشرق هواګانې به تا د سمندر په مینځ کښې ماته کړی. (۲۷) ستا مال
دولت، د تجارت سامان او مال، ستا د بېړۍ ټول چلوونکی، جوړونکی او پوهان، ستا تاجران، او ستا ټول فوجیان، او نور
ټول هغه کسان چې په کشتۍ کښې ناست دی به د سمندر په زړۀ کښې ډوب شی په کومه ورځ چې ستا کشتۍ تباه شی. (۲۸)
ستا د ماڼکیانو د چغو په وجه به د سمندر په غاړه خلق د یرې نه ولړزیږی. (۲۹) هغه ټول چپو وهونکی به خپله کشتۍ
پرېږدی، ماڼکیان او نور کار کوونکی به د ساحل په غاړه ودرېږی. (۳۰) هغوئ به خپل آواز اوچت کړی او په تا به سخته ژړا
کوی، هغوئ به په خپلو سرونو خاورې او دوړې وشیندی او په ایرو کښې به ورغړی. (۳۱) هغوئ به ستا په وجه خپل سرونه
ګنجی کړی او د ټاټ جامې به واچوی. هغوئ به په تا په پرېشانه زړۀ سره ژړا وکړی. (۳۲) کله چې هغوئ په تا باندې ژړا او

ویر کوی، هغوئ به ستا په حقله د غم مرثیه وائی، څوک لکه د صور په شان خاموشه وو، چې سمندر یې محاصره کړې
وو؟ ۳۳ کله چې به ستا د تجارت مال په سمندر کښې نورو مُلکونو ته وړلے کېدو، تا ډېر مُلکونه ماړۀ کړل. ستا د ډېر مال
دولت او مال سره تا د زمکې بادشاهان ماړۀ کړل. ۳۴ اوس تۀ د سمندر په ژورو اوبو کښې مات او ډوب شوے یې، ستا
سامانونه او ستا کارکوونکی ټول تا سره لاندې ډوب شول. ۳۵ هر هغه څوک چې د سمندر په غاړه اوسیږی، هغوئ تا ته
حېران دی، د هغوئ بادشاهان یرې اخستی دی او پرېشانه شوی دی او شکلونه یې د یرې نه په بله اوړېدلی دی. ۳۶ د
قومونو سوداګرو ستا په حقله په خپلو کښې وائی چې توبه توبه، کله چې هغوئ ستا خراب اَنجام ولیدو او تۀ د تل دپاره
نیست نابود شوې."

د صور د بادشاه خِلاف پېشګوئي

۲۸ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ "اے بنی آدمه، د صور حکمران ته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائی چې تا د خپل زړۀ په مغرورتیا کښې وئیل چې، زۀ خُدائ یم او زۀ د خُدائ په تخت د سمندر په زړۀ کښې
ناست یم. خو تۀ انسان یې او خُدائ پاک نۀ یې، اګر چې ستا دا خیال دے چې تۀ د خُدائ په شان هوښیار یې. ۳ ولې تۀ
دانیال نه ډېر هوښیار یې چې یو راز هم ستا نه پټ نۀ دے؟ ۴ ستا په خپل عقل او پوهه تا د خپل ځان دپاره مال دولت
راجمع کړو او په خپله خزانه کښې دې سرۀ او سپین زر راغونډ کړل. ۵ په تجارت کښې د ډېرې پوهې په ذریعه تا خپل
مال دولت زیات کړو، او د مال دولت په وجه ستا زړۀ ډېر مغروره شو. ۶ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، ځکه چې ستا خیال دا دے چې تۀ هوښیار یې، لکه د خُدائ په شان هوښیار یې، ۷ زۀ به ستا خلاف د غېرو
قومونو نه د ټولو نه زیات بې‌رحمه خلق راولم، هغوئ به ستا د حُسن او عقل خلاف خپلې تُورې راوکاږی او ستا ځلېدونکے
شان او شوکت به پلیت کړی. ۸ هغوئ به تا کندې ته ښکته کړی او تۀ به د سمندر په زړۀ کښې په بې‌دردئ سره مړ شې.
۹ ولې تۀ به بیا د قاتلانو په مخکښې ووائې چې زۀ خُدائ یم؟ هیڅکله نه. تۀ به صرف انسان یې، خُدائ نه، د هغوئ په
لاسونو کښې څوک چې تا حلالوی. ۱۰ تۀ به د غېرو قومونو په لاسونو لکه د ناسنتو په شان مړ شې. ما مالِک قادر مطلق
خُدائ دا فرمائیلی دی."

د صور د بادشاه د غم مرثیه

۱۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۲ "اے بنی آدمه، د صور د بادشاه په حقله د غم مرثیه ووایه او هغۀ ته ووایه
چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، تۀ د کاملیت نمونه وې، د عقل نه ډک وې او ستا حُسن د کمال وو. ۱۳
تۀ په باغِ عدن کښې، د مالِک خُدائ په باغ کښې وې، هر قسم قیمتی کاڼو لکه یاقوت، طوپاز، هیره، ایکوامرین، اونیکس
کاڼی، جاسپر، نیلم، زمرد او لعلونو تۀ ښائسته کړے وې. تۀ د سرو زرو کار ښکلے کړے وې. په کومه ورځ چې ستا تخلیق
وشو دا ستا دپاره تیار کړے شوی ؤو. ۱۴ ما تۀ د وزرو والا مخلوق په شان مسح شوے او ساتونکے مقرر کړې او تۀ د
خُدائ پاک په مقدس غر وې، او تۀ د ځلېدونکو کاڼو په مینځ کښې ګرځېدلې. ۱۵ ستا د پېدایښت د ورځې نه ستا چال چلن
بې‌داغه وو تر دې چې په تا کښې بدکاری پیدا شوه. ۱۶ تۀ د خپل ډېر زیات تجارت په وجه د ظلم زیاتې نه ډک شوې او
ګناه دې وکړه. نو ما بیا تۀ په بې‌عزتئ سره د خُدائ پاک د غرۀ نه وشړلې، او ما تۀ اے حفاظت کوونکې فرښتې د هغه
ځلېدونکو کاڼو نه وشړلې. ۱۷ ستا زړۀ په خپل حُسن باندې مغروره شو، او تا خپل عقل د خپل شان او شوکت په وجه
خراب کړو. نو ما تۀ زمکې ته راوغورزولې، او بادشاهانو ته مې تماشه جوړه کړې. ۱۸ تا په خپلو ډېرو ګناهونو او بې‌ایمانه

تجارت خپل د عبادت ځایونه ګنده کړل. نو ما په تا اور ولګولو او هغهٔ تهٔ وسوزولې، او تهٔ مې په زمکه د ټولو هغه کسانو په
وړاندې په ایرو بدل کړې چې ستا تماشه یې کوله. ۱۹ ټولو هغه مُلکونو چې تهٔ یې پېژندلې تا ته حېران دی، ستا مرګ به ډېر
خطرناک وی او تهٔ به نور په دُنیا کښې پاتې نهٔ شې.“

د صیدا خِلاف پېشګوئي

۲۰ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲۱ ”اے بنی آدمه، خپل مخ دې د صیدا خلاف کړه، د هغې خلاف پېشګوئي وکړه
۲۲ او ووایه چې مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ ستا خلاف یم اے صیدا، او زهٔ به په تا کښې جلال حاصل
کړم. نو هغوئ به په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم. کله چې زهٔ په هغې د سزا فیصله وکړم او خپل ځان په هغې کښې
مقدس ښکاره کړم. ۲۳ زهٔ به په هغې وبا راولم او د هغې په کوڅو کښې به وینې رواني کړم. د هرې خوا نه به په تا حملې
کیږی، ستا خلق به په کښې په تُوره مړهٔ شی. نو بیا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم.“

بنی اِسرائیلو ته به برکت مِلاو شی

۲۴ ”د بنی اِسرائیلو د خلقو به نور کینه لرونکی ګاونډیان نهٔ وی کوم چې لکه د درد ورکونکی ازغو او تېرهٔ غنو په شان وُو.
نو بیا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم. ۲۵ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، کله چې زهٔ د بنی اِسرائیلو
قوم د هغه مُلکونو نه راغونډ کړم کومو مُلکونو ته چې هغوئ خوارهٔ وارهٔ شوی وُو، زهٔ به د هغوئ په مینځ کښې او د نورو
قومونو په وړاندې خپل ځان مقدس وښایم. نو بیا به هغوئ په خپل مُلک کښې اوسیږی، کوم چې ما خپل خِدمتګار یعقوب
له ورکړے وو. ۲۶ هغوئ به هلته په امن سره ژوند تېروی او هغوئ به کورونه جوړ کړی او د انګورو بوټی به وکَری. زهٔ به
د هغوئ هغه ټولو ګاونډیانو له سزا ورکړم چا چې ورپورې ټوقې کړې وې. نو بیا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ د هغوئ مالِک
قادر مطلق خُدائ یم.“

د مِصر خِلاف پېشګوئي

۲۹ ۱ زمونږ د جلاوطنئ د لسم کال د لسمې میاشتې په دولسمه ورځ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے
بنی آدمه، د مِصر د بادشاه فِرعون په خلاف خپل مخ ورواړوه. د هغهٔ او د ټول مِصر خلاف پېشګوئي وکړه. ۳ هغهٔ ته
ووایه چې مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، اے د مِصر بادشاه فِرعونه، زهٔ ستا خلاف یم، تهٔ لکه د یو لوئ اژدها
په شان په خپلو نِهرونو کښې غزېدلے یې او تهٔ دا وائې چې دریائے نیل زما دے او دا ما د خپل ځان دپاره جوړ کړے دے.
۴ زهٔ به ستا په خولهٔ کښې کُنډه واچوم او د هغه نِهرونو ټول کبان به ستا څرمن پورې ونښلوم. او زهٔ به تا سره د هغه
ټولو کبانو د نِهرونو نه راوکاږم کوم چې ستا څرمن پورې انښتی وی. ۵ زهٔ به تا او ستا د نِهرونو هغه ټول کبان په صحرا
کښې پرېږدم. تهٔ به په اوچه زمکه پروت یې او تهٔ به نهٔ راغونډ او نهٔ اوچت کړے شې. زهٔ به تا د زمکې د ځناورو او د هوا د
مارغانو خوراک کړم. ۶ نو بیا به هغوئ ټول په دې پوهه شی څوک چې په مِصر کښې اوسیږی چې زهٔ مالِک خُدائ یم.
تهٔ د بنی اِسرائیلو د قوم دپاره صرف د لوخې امسا په شان وې. ۷ کله چې تهٔ هغوئ په خپل لاس کښې ونیولې نو تا دړه
وکړه او د هغوئ اوږه دې سورئ کړه، او کله چې هغوئ په تا تکیه وکړه، نو ستا ملا ماته شوه. ۸ نو په دې وجه مالِک
قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به ستاسو خلاف تُوره راواخلم او ستاسو سړی او د هغوئ ځناور به قتل کړم. ۹
نو مِصر به په صحرا او شاړه زمکه بدل شی. نو بیا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم. ځکه چې تا وئیل چې،

دریائے نیل زما دے، هغه ما جوړ کړے دے. ۱۰ نو په دې وجه زۀ ستا او ستا د نِهرونو خلاف يم، او زۀ به د مِصر مُلک
تباه او وران ويجاړ کړم د مجدال نه تر اسوان پورې، او د ايتهوپيا د سرحدونو پورې. ۱۱ نۀ به د انسان او نۀ به د ځناورو
قدم په تا تېر شی، او د څلويښتو کالو پورې به په کښې هيڅ څوک هم نۀ اوسيږی. ۱۲ زۀ به د مِصر حال د خوا او شا
ورانو مُلکونو نه بدتر کړم. او د هغۀ ښارونه به د تباه شوو ښارونو په مينځ کښې د څلويښتو کالو پورې تباه پراتۀ وی. او زۀ
به مِصريان په نورو قومونو او مُلکونو کښې خوارۀ وارۀ کړم. ۱۳ نو مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زۀ به
مِصريان د څلويښتم کال په آخر کښې د هغه مُلکونو نه رايوځائ کړم کوم ته چې هغوئ خوارۀ شوی وُو. ۱۴ زۀ به هغوئ
بيا بحال کړم او خپل اصلی او د پلار نيکۀ مُلک جنوبی مِصر ته راولم. او هلته به د هغوئ يو کمزورے بادشاهت وی. ۱۵
دا به د نورو بادشاهتونو په مينځ کښې د ټولو نه کمزورے بادشاهت وی او کله به هم په نورو بادشاهتونو خپل ځان اوچت
نۀ کړی. زۀ به دا دومره کمزورے کړم چې دا به هيڅکله هم په نورو قومونو حکومت ونۀ کړی. ۱۶ بنی اِسرائيل به نور په
مِصر تکيه نۀ کوی خو دا به هغوئ ته د خپلې هغه ګناه کولو يو يادګار وی چې کله به دوئ د هغوئ نه مدد غوښتلو. نو بيا
به هغوئ په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ يم.“

د نبوکدنضر بادشاه مِصر فتح کول

۱۷ په اوويشتم کال، د وړومبی مياشتې په وړومبی ورځ، د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۱۸ ”اے بنی آدمه، د
بابل بادشاه خپل فوجيان د صور خلاف د حملې دپاره ورولېږل، تر دې چې د سخت جنګ په وجه ګنجيان شول او د هغوئ
اوږې پولې شوې، خو د دې ټول تکليف باوجود بادشاه او هغوئ تش لاس راغلل. ۱۹ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق
خُدائ داسې فرمائی چې، زۀ د مِصر مُلک نبوکدنضر د بابل بادشاه له ورکوم، او هغه به د دې مال دولت ځان سره يوسی.
هغه به دا لوټ کړی، خپلو فوجيانو ته به يې په تنخواه کښې حساب کړی. ۲۰ ما هغۀ ته په انعام کښې مِصر ورکړو د هغه
کار په بدل کښې کوم چې هغۀ او د هغۀ فوجيانو زما دپاره کړے دے. مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۲۱ چې کله دا هر څۀ
وشی نو زۀ به بنی اِسرائيلو له نوے طاقت ورکړم. اے حزقی‌ايله، په هغه وخت به زۀ ستا خولۀ کولاو کړم او تۀ به دوباره د
هغوئ په مينځ کښې خبرې شروع کړې. نو بيا به هغوئ پوهه شی چې زۀ مالِک قادر مطلق خُدائ يم.“

د مِصر دپاره د غم مرثيه

۳۰ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه پېشګوئي وکړه او ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، وير وکړئ او وواىئ، افسوس دې وی په هغه ورځ ۳ ځکه هغه ورځ رانزدې ده، د مالِک خُدائ ورځ رانزدې
ده، د تورو تيارو ورځ، دا به د قومونو دپاره د قيامت ورځ وی. ۴ د مِصر خلاف به تُوره رانازله شی، او په ايتهوپيا باندې
به غم نازل شی. کله چې مِصر کښې مړی وشی، د هغۀ مال دولت به لوټ شی او د هغۀ بنيادونه به د بېخه وران شی. ۵ د
ايتهوپيا، ليبيا، د لِديه، عربو، او د کوب زما د غوره شوی مُلک خلق به د مِصر سره په تُوره قتل کړے شی. ۶ مالِک
قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، مِصر او د هغۀ اِتحاديان به ووژلے شی او د هغۀ د کبر کاسه به نسکوره شی. د مجدال
نه تر اسوان پورې به هغوئ د هغۀ سره په تُوره قتل کړے شی، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. ۷ هغوئ به د نورو
ورانو مُلکونو په مينځ کښې برباد وی، او د هغوئ ښارونه به د تباه شوو ښارونو په مينځ کښې پراتۀ وی. ۸ نو بيا به هغوئ
په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ يم، کله چې زۀ په مِصر اور ولګوم او د هغۀ ټول مددګاران قتل شی. ۹ په هغه ورځ
به پېغام رسوونکی زما نه په کشتئ کښې روان شی چې د ايتهوپيا مغروره خلق ويروی. د مِصر د تباهئ په ورځ به هغوئ ډېر

پرېشانه شي، په يقين سره هغه ورځ راروانه ده. ⁽¹⁰⁾ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، زۀ به د بابل بادشاه نبوکدنضر په وسيله ګڼ مِصريان ختم کړم. ⁽¹¹⁾ هغه او د هغۀ فوجيان چې په ټولو قومونو کښې ظالمان دى د دې مُلک د تباهئ دپاره به راوستے شى. هغوئ به خپلې تُورې د مِصر خلاف راوباسى او هغه به د مړو نه ډک کړى. ⁽¹²⁾ زۀ به دريائے نيل اوچ کړم او هغه زمکه به په بدعملو خلقو خرڅه کړم. د غېرو خلقو په لاس به دا زمکه او په دې کښې هر څۀ شاړ کړم. ما مالِک خُدائ دا وفرمائيل. ⁽¹³⁾ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، زۀ به بُتان تباه کړم او په ميمفِس کښې مجسمې به ختمې کړم. نور به په مِصر کښې شهزاده نۀ وى، او زۀ به په ټول مُلک دهشت خور کړم. ⁽¹⁴⁾ زۀ به بره مِصر تباه کړم، او ضُعن ته به اور ولګوم، او تيبس ته به سزا ورکړم. ⁽¹⁵⁾ زۀ به خپل غضب د مِصر په مضبوط ښار پلوسيوم نازل کړم. او د تيبس ګڼ خلق به تباه کړم. ⁽¹⁶⁾ زۀ به په مِصر اور ولګوم او پلوسيوم به د درد نه تاوېږى. تيبس به په مينځ نيم کړم، او ميمفِس به په مسلسله پرېشانئ کښې وى. ⁽¹⁷⁾ د هليوپوليس او بوبستيس ځوانان به په تُوره مړۀ شى، او دا ښارونه به په خپله قبضه کړے شى. ⁽¹⁸⁾ په تحفنحيس کښې به د ورځې تيارۀ شى کله چې زۀ د مِصر جغ مات کړم او د هغۀ زور به ختم شى. هغه به په وريځو کښې پټ شى، او د هغۀ کلى به قبضه کړے شى. ⁽¹⁹⁾ نو زۀ به په مِصر سزا نازله کړم، او هغوئ به پوهه شى چې زۀ مالِک خُدائ يم.“

د مِصر د فِرعون زور ختمېدل

⁽²⁰⁾ په يوولسم کال د وړومبى مياشتې په اوومه ورځ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ⁽²¹⁾ ”اے بنى آدمه، ما د مِصر د بادشاه فِرعون لاس مات کړو. هغه د رغېدلو دپاره ونۀ تړلے شو او نۀ ورسره تخته ولګولے شوه چې هغه دومره مضبوط شى چې تُوره ونيسى. ⁽²²⁾ په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، زۀ د مِصر د بادشاه فِرعون په خلاف يم. زۀ به د هغۀ دواړه لاسونه مات کړم، روغ او مات دواړه لاسونه به يې مات کړم، او تُوره به د هغۀ د لاس نه وغورزوم. ⁽²³⁾ زۀ به مِصريان په نورو قومونو او مُلکونو کښې خوارۀ وارۀ کړم. ⁽²⁴⁾ زۀ به د بابل د بادشاه لاسونه مضبوط کړم او خپله تُوره به د هغۀ په لاس کښې کېږدم، خو زۀ به د فِرعون لاسونه مات کړم، او هغه به د هغۀ په وړاندې د مرګونى انسان په شان زبيرګى کوى. ⁽²⁵⁾ زۀ به د بابل د بادشاه لاسونه مضبوط کړم، خو د فِرعون لاسونه به شل ګوډ کړم. نو بيا به هغوئ پوهه شى چې زۀ مالِک خُدائ يم، کله چې زۀ خپله تُوره د بابل د بادشاه په لاس کښې کېږدم او چې هغه يې د مِصر خلاف راوکاږى. ⁽²⁶⁾ زۀ به مِصريان د نورو قومونو او مُلکونو په مينځ کښې خوارۀ وارۀ کړم. نو بيا به هغوئ پوهه شى چې زۀ مالِک خُدائ يم.“

په لبنان کښې د دِيار ونه

٣١ ⁽¹⁾ د جلاوطنئ په يوولسم کال، د درېمې مياشتې په اوله ورځ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ⁽²⁾ ”اے بنى آدمه، د مِصر بادشاه فِرعون او د هغۀ ټولو ګڼو خلقو ته داسې ووايه، په لويئ کښې تۀ خپل ځان چا سره برابر ګڼې؟ ⁽³⁾ تاسو د تکړه اسور په شان يئ، کوم چې يو وخت د لبنان د دِيار د ونې په شان وو، چې ښاخونو يې ښائسته وې او په ټول ځنګل يې سورے خور وو، او لوړوالے يې وريځو ته رسېدو. ⁽⁴⁾ هغه اوبو غټ کړو، او په زمکه کښې لاندې چينو هغه لوړ کړے وو، او د هغوئ نِهرونه د هغه ونې ګېرچاپېره بهېدل، او د اوبو لختى يې د پټى ټولو ونو ته ورغلى وُو. ⁽⁵⁾ نو دا د پټى د نورو ټولو ونو نه ډېره اوچته‌ده، او د دې ښاخونو ډېرې پلنې اوږدې شوې وې ځکه چې جرړو ته زياتې اوبۀ رسېدلې وې. ⁽⁶⁾ د هوا ټولو مارغانو د دې په ښاخونو کښې جالې جوړې کړې، او ټولو ځنګلى ځناورو د هغې د ښاخونو لاندې بچى راوړل، او د

دُنيا ټول لوئ قومونه د هغې د سورې لاندې کښېناستل. (٧) د خپل اوچتوالي او ګڼو څانګو په وجه هغه ډېره زياته سيرابه
وه، ځکه چې جرړو ته يې زياتې اوبۀ رسېدلې وې. (٨) د خُدائ پاک په باغ کښې د دِيار نورې ونې هغې ته نۀ شوې
رسېدلے. د نختر ونو د هغې د څانګو د ګڼوالي مقابله نۀ شوه کولے، او د چنار ونو يې په څانګو کښې برابروالے نۀ شو
کولے. د خُدائ پاک په باغ کښې بله يوه ونه هم دومره ښکلې نۀ وه. (٩) ما هغه په ګڼو څانګو ښکلې کړې وه، د خُدائ پاک
په باغِ عدن کښې ټولو ونو ورسره سيالي کوله. (١٠) نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، هغه دومره
اوچته شوې ده، او سر يې بره وريځو سره لګيږى، او هغه خپل لوړوالي ته مغروره شوې وه، (١١) نو ځکه ما هغه د غېرو
مُلکونو بادشاهانو ته حواله کړه چې د هغې د ګناهونو په مطابق ورسره رفتار وکړى. ما هغه يوې خوا ته وغورزوله، (١٢) او
د ټولو نه بې‌رحمه غېر مُلکيانو هغه پرې کړه او داسې يې پرېښودله. د هغې څانګې په غرونو او درو، ګړنګونو کښې
راوغورزېدلې، او د هغې څانګې د هغه مُلک په درو کښې ماتې شوې پرېوتې. او د زمکې ټول قومونه د هغې د سورى نه بهر
راووتل او هغه يې پرېښوده. (١٣) د هوا ټولو مارغانو په دې غورزېدلې ونه کښې جالې جوړې کړې او د زمکې ځناور يې په
څانګو کښې اوسېدل. (١٤) پس د دې نه دې د بل يو مُلک ونه هم په خپله دومره کبر نۀ کوى اګر چې سر يې د وريځو نه
اوچت شوے هم وى او جرړې يې اوبو ته رسېدلې دى، ځکه چې هغه ټولې د مرګ خوا ته رواني دى، يعنې د فانى انسانانو
سره لاندې قبر ته، د هغوئ سره څوک چې لاندې قبر ته روان دى. (١٥) نو مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، په
کومه ورځ چې هغه ونه لاندې قبر ته ښکته شى نو هغه د اوبو چينې به وربانديې ماتم او وير وکړى. ما د هغې نِهرونه بند
کړل، او د هغې بې‌حسابه اوبو بهېدل بند شول. نو د دې په وجه ما لبنان ته د ماتم کپړې واغوستې، او د زمکې ټولې ونې
وچې شوې. (١٦) ما د هغې د راپرېوتو په آواز دُنيا په لړزان کړه کله چې هغه ما د هغوئ سره لاندې د مړو دُنيا ته ښکته کړه
څوک چې قبر ته روان وُو. بيا د عدن ټولې ونې او د لبنان ټولې غوره شوې ونې، او هغه ټولې ونې چې ښې سيرابه شوې
وې، هغه لاندې زمکې ته ولېږلے شوې. (١٧) د هغوئ د نورو مُلکونو اِتحاديان هغه څوک چې د دې په سورى کښې اوسېدل
هم د هغوئ سره قبر ته لاړل څوک چې په تُوره قتل شوى وُو. (١٨) د باغِ عدن کومه يوه ونه تا سره په شان او شوکت کښې
مقابله کولے شى؟ خو تۀ به هم د عدن د نورو ونو سره لاندې زمکې ته راوغورزولے شې، تۀ به د ناسنتو په مينځ کښې
څملې، د هغوئ سره څوک چې په تُوره وژلے شوى دى. دا به د فِرعون او د هغۀ د ټولو ګڼو خلقو اَنجام وى، ما مالِک
خُدائ دا وفرمائيل.“

د فِرعون دپاره د غم مرثيه

٣٢ (١) د دولسم کال، د دولسمې مياشتې په وړومبۍ ورځ، د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (٢) ”اے بنى آدمه، د
مِصر د بادشاه فِرعون په حقله د غم مرثيه ووايه او هغۀ ته ووايه، تۀ د مُلکونو په مينځ کښې لکه د زمرى په شان وې، خو په
حقيقت کښې تۀ لکه د سمندر د اژدها په شان يې چې په خپلو نِهرونو کښې ګرځې راګرځې او په خپلو پښو سره اوبۀ تاووې
او نِهرونه خړوې. (٣) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، زۀ به ډېر خلق دروليږم چې تا زما په جال کښې راګېر
کړى، او په هغې کښې به دې د اوبو نه رابهر کړى. (٤) زۀ به تا په زمکه راوغورزوم او په اوچ مېدان به دې راوولم. زۀ به د
هوا ټول مارغان پرېږدم چې په تا کښېنى او د زمکې ټول ځناور به په تا باندې خپل ځانونه ماړۀ کړى. (٥) زۀ به ستا غوښه
په غرونو ونولم او ستا په لاش به دَرې ډکې کړم. (٦) زۀ به زمکه دومره ستا په وينو رنګ کړم چې د غرونو سر ته ورسى،
او ګړنګونه به ستا د وينو ډک کړم. (٧) کله چې زۀ ستا د ژوند شمع مړه کړم، نو زۀ به آسمان پټ کړم او د دې ستورى به
تور کړم، زۀ به نمر په وريځو سره پټ کړم، او سپوږمۍ به خپله رڼا نۀ خوروى. (٨) زۀ به ستا دپاره د آسمان ټولې رڼاګانې

تیارې کړم، زهٔ به ستا په زمکه باندې تیارهٔ راولم. مالِک خُدائ دا فرمائی. ۹ زهٔ به د ډېرو قومونو زړونه پرېشانه کړم کله
چې زهٔ د نورو مُلکونو په مینځ کښې تا تباه کړم، په هغه مُلکونو کښې چې تا نهٔ پېژندل. ۱۰ زهٔ به ډېر خلق ستا د حالاتو په
وجه پرېشانه کړم، او ستا په وجه به د هغوئ بادشاهان د يرې نه ولړزيږی کله چې زهٔ خپله تُوره د هغوئ په وړاندې ښکاره
کړم. ستا د غورزېدو په ورځ به هغوئ ټول هره لحظه د خپل ژوند دپاره لړزيږی. ۱۱ ځکه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، د بابل د بادشاه تُوره به ستاسو خلاف راشی. ۱۲ زهٔ به ستا لښکر ختم کړم د هغه طاقتورو خلقو په تُورو چې
د ټولې دُنیا بېرحمه خلق دی. هغوئ به د مِصر دبدبه ختمه کړی او د هغې ټولې لښکرې به تباه شی. ۱۳ زهٔ به د هغې ټول
څاروی چې د سیند په خوا کښې څرېږی تباه کړم، نور به د انسان پښې دا اوبهٔ نهٔ تاووی او نهٔ به د ځناورو پښې دا خړوی.
۱۴ بیا به زهٔ د دې اوبهٔ دومره خاموشه کړم او د دې دریابونه به لکه د تېلو په شان بهیږی، مالِک قادر مطلق خُدائ
فرمائی. ۱۵ کله چې زهٔ د مِصر مُلک وران ویجاړ کړم او دا زمکه د هر څهٔ نه خالی کړم، کله چې زهٔ هغوئ ټول هلاک
کړم څوک چې هلته اوسیږی، نو بیا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم. ۱۶ دا هغه د غم مرثیه ده چې دوئ به یې
هغهٔ ته ووائی. د دې مُلک لوڼه به دا وائی، د مِصر او د هغوئ ګڼ خلقو دپاره به د غم مرثیه وائی، مالِک قادر مطلق خُدائ
فرمائی."

عالمِ ارواح

۱۷ د دولسم کال د اولې میاشتې په پینځلسمه ورځ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۸ "اے بنی آدمه، د مِصر په
لښکرو باندې وير وکړه او هغه دواړه د نورو تکړه قومونو لوریانو سره لاندې زمکې ته حواله کړه، د هغوئ سره څوک چې
قبر ته روان دی. ۱۹ هغوئ ته ووایه، ولې ته د نورو نه ډېره ښائسته یې څهٔ؟ عالمِ ارواح ته لاړه شه او د ناسنتو په مینځ
کښې پرېوځه. ۲۰ هغوئ به د هغه چا سره مړهٔ شی څوک چې په تُوره قتل شوی دی. تُوره راویستلے شوې ده، هغه پرېږده
چې خپل ټول لښکر سره عالمِ ارواح ته راښکلے شی. ۲۱ لاندې قبر نه به تکړه مشران د مِصر او د هغهٔ د اِتحادیانو په حقله
وائی، هغوئ لاندې راغلل او هغوئ د ناسنتو سره مړهٔ پراتهٔ دی، هغوئ سره چې په تُوره مړهٔ شوی دی. ۲۲ اسور خپل ټول
فوج سره هلته پروت دے، هغه د خپلو ټولو وژلے شوو د قبرونو په مینځ کښې راګېر دے، هغوئ ټولو سره چې په تُوره قتل
شوی دی. ۲۳ د هغوئ قبرونه په ژوره کنده کښې دی او د هغهٔ فوجیان د هغهٔ د قبر نه چاپېره ښخ دی. هغوئ ټولو چا چې
د ژوندو په دُنیا کښې دهشت خورولو هغوئ قتل شول، او په تُوره مړهٔ شول. ۲۴ عیلام هم هلته دے د هغهٔ ټولې لښکرې د
هغهٔ د قبر نه چاپېره پرتې دی، هغوئ ټول حلال کړے شوی، په تُوره وژلے شوی دی. هغوئ ټولو چا چې د دُنیا په ټولو
خلقو کښې دهشت خورولو لاندې زمکې ته ناسنته ښکته شول. هغوئ خپله بېعزتی د هغوئ سره وزغمی څوک چې لاندې
عالمِ ارواح ته روان دی. ۲۵ د هغهٔ دپاره د مړو په مینځ کښې د آرام ځائ جوړ شو، د هغې ټولو فوجیانو سره د هغې د قبر
نه چاپېره. هغوئ ټول ناسنته دی او په تُوره وژلے شوی دی. ځکه چې هغوئ د دُنیا په ټولو خلقو کښې خپل دهشت خور
کړے وو، هغوئ د هغه چا سره شرمنده پراتهٔ دی څوک چې په قبر کښې دی. ۲۶ مسک او توبل هلته سره د خپلو ټولو
لښکرو د هغوئ د قبرونو نه چاپېره دی. هغوئ ټول ناسنته دی، په تُوره وژلے شوی دی ځکه چې هغوئ د دُنیا په ټولو خلقو
کښې خپل دهشت خور کړے وو. ۲۷ هغوئ د خپلو نورو جنګیالو په شان په عزت ښخ نهٔ شول، څوک چې د خپلو وسلو
سره عالمِ ارواح ته ښکته شوی وُو او چې ډالونه یې په لاشونو پراتهٔ وُو او تُورې یې د سرونو د لاندې ایښې وې. د هغوئ ګناه
د هغوئ دپاسه وه ځکه کله چې هغوئ لا ژوندی وُو نو هغوئ په هر چا دهشت خور کړے وو. ۲۸ ته به هم، اے فِرعونه
تیکه شې او د ناسنته په مینځ کښې به ښخ کړے شې، د هغوئ سره چې په تُوره مړهٔ شوی دی. ۲۹ ادوم هلته د خپلو
بادشاهانو او شهزادګانو سره دے، باوجود د خپل ټول طاقت هغوئ د هغوئ په مینځ کښې پراتهٔ دی څوک چې په تُوره

وژلے شوی دی. هغوئ د ناسنتو سره پراتۀ دی، د هغوئ سره ځوک چې لاندې کندې ته روان دی. ۳۰ د شمال ټول
شهزادګان او ټول صیدانیان هلته پراتۀ دی، هغوئ لاندې د وژلے شوو سره په بې‌عزتۍ لاړل باوجود د دې چې د هغوئ د
طاقت په وجه دهشت خور وو. او اوس د هغوئ لاشونه د ناسنته په حالت کښې د مړو سره پراتۀ دی. او هغوئ خپله
بې‌عزتی د هغوئ سره وزغمی ځوک چې لاندې قبر ته روان دی. ۳۱ فِرعون او د هغۀ ټول فوجیان به هغوئ وګوری او هغه
به د خپل ټول لښکر دپاره تسلی ومومی ځوک چې په تُوره مړۀ کړے شوی وُو، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ۳۲ تر دې
چې ما هغه پرېښے وو چې هغوئ د دُنیا په ټولو خلقو کښې خپل دهشت خور کړی، فِرعون او د هغۀ ټول فوجیان به د
ناسنتو په مینځ کښې پراتۀ وی، د هغوئ سره چې په تُوره وژلے شوی دی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی.“

د حزقی‌ایل د بنی اِسرائیلو محافظ مقررېدل

۳۳ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه د خپلو خلقو سره خبرې وکړه او هغوئ ته ووایه، کله
چې زۀ د یو مُلک خلاف جنګ شروع کړم، نو د هغه مُلک خلق د خپلو خلقو نه یو سړے غوره کړی چې د هغوئ محافظ
وی. ۳ کۀ محافظ وګوری چې دشمن د هغه مُلک خلاف راروان دے نو هغه به بیګل وغږوی چې خلقو له خبردارے
ورکړی. ۴ نو بیا چې ځوک د بیګل آواز واوری او هغې ته توجو ورنۀ کړی او جنګ او تُوره راشی او د هغۀ ژوند ختم
کړی نو خون به یې په خپله غاړه وی. ۵ ځکه چې هغۀ د کله نه چې د بیګل آواز واورېدو او توجو یې ورنۀ کړه، نو خون
یې په خپله غاړه دے. کۀ چرې هغۀ خبرداری ته توجو ورکړې وه، نو هغۀ به خپل ځان بچ کړے وو. ۶ خو کۀ محافظ
دشمن وګوری چې راروان دے او بیګل ونۀ غږوی چې خلقو له خبردارے ورکړی او دشمن راشی او کۀ د یو سړی ژوند
ختم کړی، نو هغه سړے خو به د خپلې ګناه په وجه مړ شی، خو زۀ به محافظ د هغۀ د مرګ ذمه وار وګرځوم. ۷ اے
بنی آدمه، ما تۀ د بنی اِسرائیلو د قوم دپاره محافظ جوړ کړې، نو بیا هغه خبرې واوره کومې چې زۀ تا ته کوم نو زما د خوا
نه تۀ هغوئ ته خبردارے ورکړه. ۸ کله چې زۀ یو بدعمله ته ووایم، ”اے بدعمله، تۀ به په حقیقت کښې مړ شې،“ او تۀ د
هغوئ سره خبرې ونۀ کړې چې هغوئ د خپلو عملونو نه واوړی، نو هغه بدعمله به د خپلو ګناهونو په وجه مړ شی، او زۀ به
تا د هغۀ د مرګ ذمه وار کړم. ۹ خو کۀ تۀ یو بدعمله سړی له خبردارے ورکړې چې خپلې غلطې طریقې پرېږدی او هغه
داسې ونۀ کړی، هغه به د خپلو ګناهونو په وجه مړ شی، خو تا خپل ځان د هغۀ د خون د ذمه وارۍ نه بچ کړو.“

د محافظ پیغام

۱۰ ”اے بنی آدمه، د بنی اِسرائیلو قوم ته ووایه، تاسو داسې وایئ چې، زمونږ جرمونو او ګناهونو مونږ لاندې کړی یُو، او
مونږ د هغوئ په وجه سخا او تباه شوی یُو، نو مونږ به څنګه ژوندی پاتې شُو؟ ۱۱ هغوئ ته ووایه چې، زما دې په خپل
ذات قسم وی، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زۀ د بدعمله په مرګ هیڅ نۀ خوشحالېږم، بلکې په دې خوشحالېږم
چې هغه ټول غلط کارونه پرېږدی او ژوندے پاتې شی. راوګرځئ، د خپلو بدو لارو نه راوګرځئ. اے بنی اِسرائیلو، نو بیا ولې
تاسو مړۀ کېدل غواړئ څۀ؟ ۱۲ اے بنی آدمه، خپل د مُلک خلقو ته ووایه، د صادق انسان صداقت به هغه بچ نۀ کړی کۀ
هغه نافرمانی کوی، او د بدعمله انسان بدعملی به هغه د مرګ کندې ته ونۀ غورزوی کۀ هغه دا پرېږدی. کۀ چرې یو صادق
سړے ګناهونه وکړی، نو هغه به د خپل پخوانی صداقت په وجه بچ نۀ شی. ۱۳ کۀ چرې زۀ یو صادق انسان ته ووایم چې
تۀ به یقیناً ژوندے پاتې شې، خو هغه بیا په خپل صداقت اعتماد وکړی او بد کارونه شروع کړی، نو زۀ به د دۀ یو ښۀ عمل
هم یاد نۀ کړم، کوم چې هغۀ پخوا کړی دی، هغه به د هغه بدو کارونو په وجه چې کوم هغۀ کړی دی، مړ شی. ۱۴ او فرض

کړئ کۀ چرې زۀ يو بدعمله ته ووايم چې تۀ به يقيناً مړ شې، نو کېدے شی چې هغه په دې اورېدو سره د خپلو ګناهونو نه
توبه وکړی او هغه کارونه شروع کړی کوم چې د اِنصاف او صحيح دی، ۱۵ لکه مثال په طور هغه خپل ضمانت واپس
کړی کوم چې هغۀ د خلقو نه اخستے وی، او هر هغه څۀ واپس کړی کوم چې هغۀ پټ کړی وی، او زما په ژوند ورکونکی
شريعت عمل وکړی او نور د بدئ نه مخ واړوی، نو يقيناً هغه به ژوندے پاتې شی، مړ به نۀ شی. ۱۶ يوه ګناه به هم کومه
چې هغۀ کړی وی د هغۀ خلاف نۀ حسابيږی. ځکه چې هغۀ هغه څۀ وکړل څۀ چې ښۀ او نېک دی، هغه به يقيناً ژوندے پاتې
شی. ۱۷ خو بيا هم ستا د مُلک خلق وائی چې، د مالِک خُدائ طريقې بې‌اِنصافه دی. خو دا هم دوئ دی چې د هغوئ
طريقې بې‌اِنصافه دی. ۱۸ کۀ يو صادق انسان خپل صداقت پرېږدی او بدعملی شروع کړی، هغه به د دې کار په وجه مړ
شی. ۱۹ او کۀ چرې يو بدکاره د خپلې بدکارئ نه واوړی او هغه څۀ وکړی چې کوم نېک او صحيح دی، نو په داسې کولو
سره به هغه خپل ژوند بچ کړی. ۲۰ خو اے د اِسرائيل قومه، تاسو وايئ چې، د مالِک خُدائ طريقې د اِنصاف نۀ دی. خو
زۀ به ستاسو د هر يو عدالت ستاسو د عملونو او طريقو په مطابق وکړم.“

د يروشلم د تباه کېدو خبر

۲۱ زمونږ د جلاوطنئ په دولسم کال، د لسمې مياشتې په پينځمه ورځ، يو سړے څوک چې د يروشلم نه راتښتېدلے وو ما
له راغلو او وې وئيل، ”هغه ښار راوغورزېدلو.“ ۲۲ د هغه کس د راتلو نه يو ماښام وړاندې، د مالِک خُدائ لاس په ما
باندې وو، هغۀ زما خولۀ په سحر کښې د هغه سړی د راتلو نه وړاندې پرانستله. نو بيا زما خولۀ پرانستلے شوې وه او زۀ
نور چپ نۀ شوم پاتې کېدے.

د خلقو ګناهونه

۲۳ نو بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲۴ ”اے بنی آدمه، کوم خلق چې د بنی اِسرائيلو په مُلک کښې په دې
شاړو او کنډراتو کښې اوسيږی نو هغوئ وائی چې، اِبراهيم صرف يو سړے وو، خو بيا هم هغۀ دا زمکه حاصله کړه. بلکې
مونږ ډېر يُو، په يقين سره مونږ ته دا زمکه لکه زمونږ د خپل ملکيت په شان راکړے شوې وه. ۲۵ نو دې خلقو ته ووايه
چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، تاسو د وينو نه ډکې غوښې خورئ، او د معبودانو عبادت کوئ، او وينه
تويوئ، نو تاسو په داسې کولو سره خپل ځان د دې زمکې حقدار ګڼئ څۀ؟ ۲۶ اے قاتلانو، بُت پرستانو، حرام کارو، آيا
تاسو د دې زمکې د وراثت قابل يئ څۀ؟ ۲۷ نو هغوئ ته دا ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زما دې په
خپل ذات قسم وی، هغه څوک چې په دې کنډراتو کښې پاتې کيږی هغوئ به په تُوره مړۀ شی، او څوک چې په دشتو او
ميرو کښې بهر اوسيږی هغوئ به ځناورو ته حواله کړم چې وې خوری، او څوک چې په قلعه ګانو او غارونو کښې دی په
ويا به مړۀ شی. ۲۸ زۀ به د دې مُلک نه صحرا او بيابان جوړ کړم، او د هغۀ مغرورانه طاقت به ختم کړم، او د بنی
اِسرائيلو غرونه به په شاړو بدل کړم چې هيڅ څوک هم په هغې تېرېدے نۀ شی. ۲۹ د هغوئ د حرامو کارونو په وجه چې
کوم هغوئ کړی دی زۀ به دا مُلک په صحرا بدلوم نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ يم.“

د حزقی‌ايل د پېغام نتيجه

۳۰ مالِک خُدائ وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه، ترڅو چې ستا خبره ده، ستا د مُلک خلق د خپلو کورونو د دېوالونو خوا
کښې او په دروازو کښې ودرېږی او ستا په حقله يو بل ته وائی، راځئ چې د هغۀ پېغام واورو کوم چې هغۀ ته د مالِک

خُدائ نه مِلاو شوے دے. ۳۱ زما خلق به تا له راشی، لکه څنګه چې هغوئ همېشه راځی، او ستا په وړاندې به کښېنی چې
ستا خبرو ته غوږ ونيسی، خو هغوئ به دې عمل نۀ کوی. په خپله خولۀ هغوئ د عېش عشرت خبرې کوی، او زړونه يې هم
د لالچ نه ډک دی. ۳۲ په حقيقت کښې تۀ د هغوئ دپاره د يو داسې موسيقار په شان يې چې په خوږ آواز سره د مينې
سندرې وائی او يا ښۀ ساز غږوی. نو هم داسې هغوئ ستا خبرې اوری خو عمل پرې نۀ کوی. ۳۳ هرکله چې دا هر څۀ
رښتيا شی، او يقيناً داسې به وشی، نو بيا به هغوئ په دې باندې پوهه شی چې يو نبی د هغوئ په مينځ کښې اوسېدو.“

د بنی اِسرائيلو شپونکی

۳۴ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲ ”اے بنی آدمه، د شپونکو يعنې د بنی اِسرائيلو د مشرانو خلاف
پېشګوئې وکړه، او هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د بنی اِسرائيلو په شپونکو دې افسوس وی
څوک چې صرف خپله ګېډه څروی. ولې يو شپون ته پکار نۀ دی چې خپله رمه وڅروی؟ ۳ تاسو د دې پئ څښئ، او د
دې د وړی نه ځانله جامې جوړَوئ او د خوښې ګډورې ترې نه حلالوئ، خو تاسو خپله رمه نۀ څروئ. ۴ تاسو د کمزورو
ګډو خيال نۀ کولو او نۀ مو د بيمارانو دارو کول، او نۀ مو د زخمی شوو مرهم پټۍ کوله. تاسو ورک شوې واپس نۀ راوستل،
او نۀ مو د ورک شوو لټون کولو. تاسو په هغوئ په سختۍ او د ظلم حکومت وکړو. ۵ نو هغه ګډې خوَرې شوې ځکه
چې د هغوئ شپونکے نۀ وو، او کله چې هغه خورې ورې شوې نو د ځنګلی ځناورو د خوراک شوې. ۶ زما ګډې په ټولو
غرونو او اوچتو غونډو سرګردانه وګرځېدلې. هغوئ په ټوله زمکه باندې خوَرې شوې، او چا هم نۀ د هغوئ لټون وکړو او نۀ
يې وکتلې. ۷ نو په دې وجه اے شپونکو، د مالِک خُدائ کلام واورئ، ۸ زما دې په خپل ذات قسم وی، مالِک قادر
مطلق خُدائ فرمائی، ځکه چې زما د ګډو ښۀ شپونکے نشته نو په دې وجه لوټ شوې او د ټولو ځنګلی ځناورو د خوراک
شوې، ځکه چې زما شپونکو زما د رمې لټون ونۀ کړو او زما د رمې په ځائ يې د خپل ځان خيال وساتلو، ۹ نو په دې
وجه اے د قوم شپونکو، د مالِک خُدائ کلام واورئ، ۱۰ مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی چې، زۀ اوس د دې شپونکو
خلاف يم او هغوئ به زۀ د خپلو ګډو دپاره ذمه وار وګرځوم. زۀ به هغوئ د خپلو ګډو د شپونتوب نه لرې کړم نو داسې به
شپونکی نور خپل ځانونه نۀ شی مړولے. زۀ به خپلې ګډې د هغوئ د خُلو نه بچ کړم، او هغوئ به نور د دوئ خوراک نۀ
وی.“

ښۀ شپون

۱۱ ”مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، زۀ به په خپله د خپلو ګډو لټون وکړم او هغوئ به راپېدا کړم او د هغوئ خيال به
ساتم. ۱۲ لکه څنګه چې شپونکی د خپلو ګډو سره وی او د خپلو خوَرو ګډو په تلاش کښې وی، نو هم داسې به زۀ هم د
خپلو ګډو په تلاش کښې يم. زۀ به هغوئ د هغه ټولو ځايونو نه بچ کړم چرته چې هغوئ د تيارې او د وريځې په ورځ خوَرې
ورې شوې وې. ۱۳ زۀ به هغوئ د نورو قومونو نه راوکاږم او د نورو مُلکونو نه به يې راغونډ کړم، او زۀ به هغوئ خپل
مُلک ته واپس راولم. هغوئ به زۀ د بنی اِسرائيلو په غرونو، او سيندونو په غاړه او د مُلک په ټولو آبادو ځايونو کښې وڅروم.
۱۴ زۀ به هغوئ په ښۀ شنو ځايونو کښې وڅروم، او د بنی اِسرائيلو د غرونو لوړې څوکې به د هغوئ د څرېدو ځائ وی.
او هلته به هغوئ په ښۀ شنو واښو کښې څملی، او هغوئ د بنی اِسرائيلو د غرونو په شنو واښو کښې وڅرېږی. ۱۵ زۀ به په
خپله د خپلو ګډو شپون يم او هغوئ له به آرام ورکړم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ۱۶ زۀ به د ورکو شوو ګډو لټون
وکړم او بې لارې شوې ګډې به راواپس کړم. زۀ به د زخمی شوو مرهم پټۍ وکړم او کمزورو له به طاقت ورکړم، خو

حرصناکۍ او مضبوطې به هلاکې کړم. زۀ به په اِنصاف سره د ګډو شپونتوب وکړم. ۱۷ ترڅو چې ستاسو خبره ده اے
زما رَمې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زۀ به په خپله د يو ګډ او بل ګډ په مينځ کښې فېصله وکړم، او د ګډانو او
د چېلو په مينځ کښې به عدالت کوم. ۱۸ ولې دا ستاسو دپاره کافی نۀ ده چې په ښه ګياه کښې وڅرېږئ؟ ولې تاسو به نوره
پاتې ګياه د پښو لاندې کوئ څۀ؟ ولې دا ستاسو دپاره کافی نۀ ده چې پاکې اوبۀ وڅښئ؟ ولې تۀ به نورې پاتې اوبۀ په پښو
سره خړوئ څۀ؟ ۱۹ ولې زما رمه به هغه ګياه خوری چې تاسو د پښو لاندې کړې وی او هغه اوبۀ به څښی چې تاسو د
پښو سره خړې کړې دی؟ ۲۰ نو په دې وجه هغوئ ته، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، ګورئ، زۀ په خپله به د څُرب
ګډ او مانده ګډ په مينځ کښې عدالت وکړم. ۲۱ څکه چې تاسو څربه ګډو، په خپلو اوږو او پتونونو باندې ټولې مانده ګډې
ديکه کړې، او په خپلو ښکرونو سره مو بهرې ورکړې، تر دې چې تاسو هغوئ خورې ورې کړې، ۲۲ نو زۀ به خپله رمه بچ
کړم، او هغوئ به نور نۀ تالا والا کيږی. زۀ به د يوې ګډې او د بلې ګډې په مينځ کښې عدالت وکړم. ۲۳ زۀ به په هغوئ يو
شپونکے مقرر کړم، زما خِدمتګار داؤد، او هغه به هغوئ څروی او هغه به د هغوئ شپونکے وی. ۲۴ زۀ، مالِک خُدائ به
د هغوئ خُدائ پاک يم، او زما خِدمتګار داؤد به د دوئ په مينځ کښې شهزاده وی. ما مالِک خُدائ وفرمائيل. ۲۵ زۀ به د
هغوئ سره د امن لوظ وکړم او د هغه مُلک نه به خطرناک ځناور وشړم، نو هغوئ به په ميرو کښې ژوند کوی او په
ځنګلونو کښې به په امن سره اودۀ وی. ۲۶ زۀ به هغوئ له، او خپل غر نه چاپېره ځايونو له برکت ورکړم. زۀ به په صحيح
موسم په هغوئ باران کوم، او دا به د فضل او برکت بارانونه وی. ۲۷ د باغونو ونې به خپلې مېوې کوی او زمکه به خپل
فصلونه کوی، او خلق به په خپل مُلک کښې په امن وی. نو بيا به هغوئ پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ يم، کله چې زۀ د
هغوئ د غلامۍ جغ مات کړم او د هغه خلقو د لاس نه ورله خلاصون ورکړم چا چې هغوئ غلامان کړی دی. ۲۸ نور به
هغوئ د نورو قومونو د لاسه نۀ لوټ کيږی، او نۀ به يې ځنګلی ځناور خوری. هغوئ به په امن سره ژوند کوی، او هيڅوک
به هغوئ نۀ شی يرولے. ۲۹ زۀ به هغوئ له داسې زمکه ورکړم چې په فصل کولو کښې به مشهوره وی، او هغوئ به نور په
دې مُلک کښې د قحط په وجه په تکليف کښې نۀ وی او نۀ به د قومونو مسخرې زغمی. ۳۰ نو بيا به هغوئ پوهه شی چې
زۀ، مالِک خُدائ د دوئ خُدائ پاک، د دوئ سره يم، او دوئ، د بنی اِسرائيلو قوم، زما خلق دی. مالِک خُدائ دا فرمائی.
۳۱ تاسو زما ګډې، زما د څرن د ځائ ګډې، زما خلق يئ، او زۀ ستاسو خُدائ پاک يم. مالِک قادر مطلق خُدائ دا
فرمائی.“

د ادوم خلاف پېشګوئي

۳۵ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، خپل مخ په ادوم کښې د سعير د غرۀ خلاف ورواړوه،
او د هغۀ خلاف نبوت وکړه ۳ او ورته ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، اے د سعير غره زۀ ستا
خلاف يم، او زۀ به ستا خلاف خپل لاس دروغزوم او تا به وران ويجاړ کړم. ۴ زۀ به ستا ښارونه په کنډرو بدل کړم او تۀ
به شاړ او ويجاړ شې. نو بيا به تۀ پوهه شې چې زۀ مالِک خُدائ يم. ۵ په هغه وخت کښې کله چې ما بنی اِسرائيلو له
آخری سزا ورکوله، نو ستاسو دائمی نفرت هغوئ قصابخانې ته ورسول، په هغه وخت کله چې په هغوئ افت نازل شوے
وو. ۶ نو په دې وجه دې زما په خپل ذات قسم وی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، زۀ به تاسو قتل و غارت ته
حواله کړم او دا به تاسو پسې وی. لکه څنګه چې تاسو د قتل و غارت نه نفرت ونۀ کړو، نو دغه شان قتل و غارت به تاسو
پسې وی. ۷ زۀ به د سعير غر وران ويجاړ کړم او څوک هم چې په دې ځی راځی ټول به مړۀ کړم. ۸ زۀ به ستا غرونه
د مړو نه ډک کړم، هغه څوک چې په تُوره مړۀ شوی دی، ستا په غونډو او ستا په درو او ستا په ټولو ګرنګونو کښې به پراتۀ

وی. ۹ زۀ به تا د تل دپاره خالی کړم، او ستا ښارونه به بیا آباد نۀ شی. نو بیا به تۀ پوهه شې چې زۀ مالِک خُدائ یم. ۱۰
ځکه چې تا ووئیل، ”دا دوه مُلکونه، اِسرائیل او یهوداه به زمونږ وی او مونږ به د دوئ جائیدادونه قبضه کړُو،“ اګر کۀ زۀ
مالِک خُدائ هم هلته وم، ۱۱ نو په دې وجه زما دې په خپل ذات قسم وی، مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به تاسو سره د هغه
قهر او کینې په مطابق سلوک وکړم، کوم چې تاسو د هغوئ نه په نفرت کولو کښې ښکاره کړو او زۀ به خپل ځان د هغوئ
په مینځ کښې ښرګند کړم کله چې زۀ ستاسو عدالت کوم. ۱۲ نو بیا به تاسو پوهه شئ چې ما مالِک خُدائ هغه بدې خبرې
اورېدلې دی کومې چې تاسو د بنی اِسرائیل د غرونو په حقله کړې دی. تاسو ووئیل چې، دا وران او شاړ پراتۀ دی، مونږ ته
دې د خوراک په توګه راکړے شوی دی چې وې خورو. ۱۳ تا زما خلاف په بې‌پرواهئ سره لافې او ډېرې خبرې وکړې، او
ما دا واورېدلې. ۱۴ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، کله چې ټوله دُنیا د خوشحالئ نه خوند اخلی، زۀ به تاسو شاړ
کړم. ۱۵ ځکه چې تاسو خوشحالی وکړه کله چې د بنی اِسرائیلو د قوم میراث تباه شو، دغسې سلوک به زۀ تاسو سره
وکړم. اے د سعیر غره، تۀ او ټول ادوم به وران ویجاړ شې. نو بیا به هر څوک پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ یم.“

د بنی اِسرائیلو د بیا آبادېدلو په حقله پېشګوئي

۳۶ ۱ ”اے بنی آدمه، د بنی اِسرائیلو غرونو ته پېشګوئي وکړه او ووایه، اے د بنی اِسرائیل غرونو، د مالِک خُدائ کلام
واورئ. ۲ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ستا دشمن دا پېغور درکولو چې، واه، ستاسو د غرونو پخوانئ
لوړې څوکې زمونږ شوې. ۳ نو په دې وجه پېشګوئي وکړه او ورته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، تۀ
هغوئ وران ویجاړ کړې، د هرې خوا نه یې وډبولې او تۀ د نورو مُلکونو او قومونو ملکیت او د خندا او غیبت سبب
وګرځېدې، ۴ نو په دې وجه، اے د بنی اِسرائیلو غرونو، د مالِک خُدائ کلام واورئ. مالِک قادر مطلق خُدائ غرونو
غونډیو او ګړنګونو، او درو ته داسې فرمائی چې، کندو کپرو، وران او تباه شوو ښارونو ته چې د نورو قومونو د لوټ او د
خندا سبب ګرځېدلی دی، ۵ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ما په خپل غیرت کښې د نورو قومونو خلاف فیصله
وکړه، او خاص د ټول ادوم په خلاف، ځکه چې هغوئ په ډېرې خوشحالئ او سپک نظر سره زما مُلک خپل ملکیت کړو
ترڅو هغوئ د هغۀ د څړن سرسبزه ځائ لوټ کړی. ۶ نو په دې وجه د بنی اِسرائیلو د مُلک په حقله پېشګوئي وکړه او
غرونو او غونډیو، ګړنګونو او درو ته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ما په خپل غیرتی قهر کښې دې قوم
ته دا ووئیل ځکه چې تاسو د نورو قومونو مسخرې تېرې کړې. ۷ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، هغوئ چې
څۀ کړی دی نو د هغې په وجه ما قسم وخوړو چې، ستاسو نه ګېرچاپېره مُلکونه به هم دغه شان سپک او بې‌عزته کړم. ۸
بلکې تاسو به، اے د بنی اِسرائیل غرونو، څانګې او ډېره مېوه زما د خلقو بنی اِسرائیلو دپاره وکړئ، ځکه چې هغوئ به ډېر
زر خپل کور ته راشی. ۹ ګورئ، زۀ ستاسو خیال ساتم، او تاسو ته به په ښه سترګه وګورم، او ستا په پټو کښې به بیا
خلق کَرل رېبل کوی. ۱۰ زۀ به په تا کښې خلق زیات کړم، تر دې چې د بنی اِسرائیل ټول قوم به زیات کړم. ښارونه به بیا
آباد شی او وران شوی ځایونه به بیا جوړ کړے شی. ۱۱ زۀ به ستا د سړو او څاروو شمېر زیات کړم، او هغوئ به بارداره
او ډېر شی. زۀ به خلق په تا کښې د پخوا په شان په ځائ کړم او د پخوا نه به ډېر برکت درکړم. نو بیا به تۀ په دې پوهه شې
چې زۀ مالِک خُدائ یم. ۱۲ زۀ به خپل خلق بنی اِسرائیل راولم چې په تا باندې وګرځی. هغوئ به په تا قبضه وکړی، او تۀ
به د هغوئ میراث یې، او تۀ به بیا هیڅکله هم هغوئ د خپلو ماشومانو نه، محرومه نۀ کړې. ۱۳ مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائی چې خلق ستا په حقله وائی چې تۀ خلق لواړ تېروې او خپل قوم د هغوئ د ماشومانو نه محرومومې، ۱۴ نو د
دې نه وروستو به تۀ نور خلق تباه نۀ کړې او نۀ به نور تۀ خپل اوسېدونکی د ماشومانو نه خلاص کړې، مالِک خُدائ داسې

فرمائی. ۱۵ زۀ به نور تا دې ته پرې نۀ ږدم چې د نورو قومونو پيغورونه واورې، او نۀ به نور د قومونو د مسخرو نۀ په تکليف شې او نۀ به تۀ نور د خپلو خلقو دپاره د تيندک سبب يې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی.“

د بنی اِسرائيلو نوے ژوند

۱۶ نو بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۱۷ ”اے بنی آدمه، کله چې د بنی اِسرائيلو خلق په خپل مُلک کښې اوسېدل، هغوئ هغه په خپل عمل او چال چلن سره پليت کړو. د هغوئ چال چلن زما په وړاندې لکه د ښځو د مياشتنۍ بيمارۍ په شان ناپاکه وو. ۱۸ نو ما بيا په هغوئ خپل غضب نازل کړو ځکه چې هغوئ په هغه مُلک کښې وينه تويه کړې وه او ځکه چې هغوئ هغه مُلک په خپلو بُتانو سره پليت کړے وو. ۱۹ ما هغوئ په نورو قومونو کښې خوارۀ کړل، او هغوئ په ټولو مُلکونو کښې خوارۀ شوی وُو. ما د هغوئ د چال چلن او عمل په مطابق د هغوئ عدالت وکړو. ۲۰ هغوئ چې چرته هم په نورو قومونو کښې خوارۀ وارۀ شول، هغوئ زما د مقدس نوم، په دې طريقې سره بےحرمتی وکړه، يعنې د هغوئ په حقله نورو قومونو دا وئيل چې، اګر چې هغوئ د مالِک خُدائ خپل خلق دی، خو هغوئ د هغۀ د وطن په پرېښودو مجبور شول. ۲۱ نو ما د خپل مقدس نوم په حقله سوچ کولو، کوم چې د بنی اِسرائيلو په نورو مُلکونو کښې چې چرته هم هغوئ رسېدلی وُو سپک يې کړو. ۲۲ نو په دې وجه بنی اِسرائيلو ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، اے بنی اِسرائيلو دا ستاسو دپاره نۀ دی کوم څيزونه چې زۀ کوم، خو دا زما د مقدس نوم په خاطر دی، د کوم چې تاسو په نورو قومونو کښې بےحرمتی وکړه چرته چې هم لاړئ. ۲۳ زۀ به د خپل عظيم نوم قدوسيت ښکاره کړم، د کوم چې تاسو د نورو قومونو په مينځ کښې بےحرمتی وکړه. مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، کله چې زۀ د هغوئ د سترګو د وړاندې خپل ځان مقدس ښکاره کړم نو بيا به هغه قومونه په دې ويوهېږی چې زۀ مالِک خُدائ يم. ۲۴ ځکه چې زۀ به تاسو د نورو قومونو نه راغونډ کړم، زۀ به تاسو د ټولو مُلکونو نه راجمع کړم او خپل مُلک ته به مو واپس راولم. ۲۵ زۀ به پاکې اوبۀ په تاسو وشيندم، نو تاسو به پاک شئ. زۀ به تاسو د خپلو ټولو حرام کارو او بُتانو نه پاک کړم. ۲۶ زۀ به تاسو له نوے زړۀ درکړم او په تاسو کښې به نوے روح واچوم. زۀ به تاسو نه دا سخت زړۀ لرې کړم او نرم زړۀ به درکړم. ۲۷ زۀ به په تاسو کښې خپل روح واچوم او خپلې تابعدارۍ طرف ته به ستاسو پام راوګرځوم چې زما په اصُولو عمل کوئ او زما د حکمونو په ساتلو کښې احتياط کوئ. ۲۸ نو تاسو به بيا په هغه مُلک کښې اوسېږئ کوم چې ما ستاسو پلار نيکۀ له ورکړے وو. تاسو به زما خلق يئ، او زۀ به ستاسو خُدائ پاک يم. ۲۹ زۀ به تاسو د خپلو ټولو پليتو نه بچ کړم. زۀ به د غلو فصلونو له برکت ورکړم او په تاسو به نور قحط نۀ راولم. ۳۰ زۀ به ستاسو د ونو مېوې او د پټو فصلونه زيات کړم، ترڅو تاسو د نورو قومونو په مينځ کښې د قحط په وجه شرمنده نۀ شئ. ۳۱ نو بيا به تاسو ته خپل حرام کارونه او غلط حرکتونه در په ياد شی، او بيا به تۀ په خپلو حرامو کارونو او ګناهونو د پښېمانۍ احساس وکړې. ۳۲ زۀ غواړم چې تاسو په دې خبره پوهه شئ چې دا زۀ ستاسو دپاره نۀ کوم چې ګنې تاسو د دې حقدار يئ، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. اے بنی اِسرائيلو، د خپلو عملونو او کردار په وجه په شرمونو وشرمېږئ. ۳۳ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، په کومه ورځ چې زۀ تاسو د خپلو ټولو ګناهونو نه پاک کړم، زۀ به ستاسو ښارونه بيا ودان، او دوباره به ستاسو کنډرې آبادې کړم. ۳۴ هغه زمکه چې شاړه او بنجره وه په کومه به چې څوک هم تېرېدل او هغوئ به ليدله چې شاړه به پرته وه دوباره به په هغه زمکه کښې کرونده وشی. ۳۵ او خلق به داسې وائی چې، دا کومه زمکه چې شاړه پرته وه اوس ترې باغِ عدن جوړ شوے دے. او کوم ښارونه چې کنډرې پراتۀ وُو، شاړ او تباه شوی وُو، اوس مضبوط او بيا آباد شوی دی. ۳۶ نو بيا هغه قومونه کوم چې ستاسو په خوا او شا کښې پاتې دی هغوئ به په دې پوهه شی چې ما مالِک خُدائ هغه څۀ آباد کړل کوم چې وران ويجاړ شوی وُو او هغه څۀ مې وکرل کوم چې اوچ او شاړ شوی وُو. ما مالِک خُدائ وفرمائيل، او زۀ به يې وکړم. ۳۷

مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، یو ځل بیا به د بنی اِسرائیلو درخواست ته توجو وکړم او د هغوئ دپاره به دا
وکړم، زۀ به د ګډو په شان د هغوئ د خلقو شمېره زیاته کړم، ۳۸ زۀ به هغوئ دومره زیات کړم لکه څومره رَمې به چې د
نذرانو اخترونو دپاره یروشلم ته راتللې. نو هم داسې به وران ویجاړ ښارونه د خلقو د رَمو نه ډک کړم. نو بیا به هغوئ په
دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ یم.“

د اوچو هډُوکو دره

۳۷ ۱ د مالِک خُدائ لاس په ما وو، او هغۀ زۀ د مالِک خُدائ د روح په وسیله رابهر کړم او د یوې درې مینځ کښې یې
ودرولم، او دا د هډوکو نه ډکه وه. ۲ هغۀ زۀ د هغوئ په مینځ کښې مخکښې وروستو وګرځولم، او ما هلته ډېر زیات
هډُوکی د هغې درې په زمکه ولیدل. او هغه هډُوکی ډېر اوچ وُو. ۳ هغۀ ما نه تپوس وکړو، ”اے بنی آدمه، ولې دا هډُوکی
ژوندی کېدے شی؟“ نو ما ورته په جواب کښې ووئیل، ”اے مالِک قادر مطلق خُدایه، صرف تۀ په دې پوهېږې.“ ۴ بیا
هغۀ ما ته وفرمائیل چې، ”دې هډوکو ته پېشګوئي وکړه او ورته ووایه، اوچو هډوکو، د مالِک خُدائ کلام واورئ. ۵ مالِک
قادر مطلق خُدائ دې هډوکو ته دا فرمائی چې، ګوره زۀ به په تاسو کښې ساه واچوم، او تاسو به راژوندی شئ. ۶ زۀ به
په تاسو باندې پلې، غوښه راولم او په څرمن کښې به مو پټ کړم، زۀ به په تاسو کښې ساه واچوم، او تاسو به راژوندی شئ.
نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ یم.“ ۷ نو ما هم هغه شان پېشګوئي وکړه څنګه چې ما ته حکم شوے
وو. او کله چې ما پېشګوئي کوله، نو ناګهانه بیا ما د هډوکو کړسار او شور واورېدو، او هډُوکی خپلو کښې یو بل سره
یوځائ شول او ډانچې ورنه جوړې شوې. ۸ نو بیا ما ولیدل چې، پلې او غوښې په هغوئ باندې راغلې او بیا په څرمن
کښې پټ شول، خو په هغوئ کښې ساه نۀ وه. ۹ بیا هغۀ ما ته وفرمائیل، ”ساه ته پېشګوئي وکړه، پېشګوئي وکړه، اے بنی
آدمه، او ورته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی، اے ساه، د څلورو طرفونو هواګانو نه راشه، او په دې قتل شوو
کښې ننوځه چې هغوئ راژوندی شی.“ ۱۰ نو ما هم هغه شان پېشګوئي وکړه څنګه چې هغۀ ما ته حکم وکړو، او ساه په
هغوئ کښې راغله، هغوئ راژوندی شول او په خپلو پښو ودرېدل، یو ډېر لوئ لښکر ترې جوړ شو. ۱۱ بیا هغۀ ما ته
وفرمائیل، ”اے بنی آدمه، دا هډوکی د ټول بنی اِسرائیلی قوم دی. هغوئ وائی چې، زمونږ هډوکی اوچ شوی دی او زمونږ
اُمید ختم شوے دے، او مونږ ختم شوی یُو. ۱۲ نو په دې وجه پېشګوئي وکړه او هغوئ ته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائی چې، ګورئ، اے زما خلقو، زۀ به ستاسو قبرونه پرانیزم او د هغوئ نه به مو بهر راوکاږم او زۀ به تاسو واپس
د اِسرائیل زمکې ته راولم. ۱۳ نو بیا به تاسو زما خلق په دې خبره پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ یم، کله چې زۀ ستاسو
قبرونه پرانیزم او تاسو د دې نه راوکاږم. ۱۴ زۀ به خپل روح په تاسو کښې واچوم او تاسو به ژوندی شئ، او زۀ به تاسو په
خپله زمکه آباد کړم. بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې ما مالِک خُدائ څۀ فرمائیلی وُو، هغه ما وکړل. مالِک خُدائ داسې
فرمائی.“

د یهوداه او د اِسرائیل یو ځائ کېدل

۱۵ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۱۶ ”اے بنی آدمه، یو امسا راواخله او په هغې ولیکه چې دا د یهوداه او هغۀ
سره ولاړې قبیلې دی. بیا یو بله امسا راواخله او په هغې دا ولیکه چې، د اِفرائیم امسا، دا د یوسف او د ټولو بنی اِسرائیلو د
شمالی قبیلو ده چې ورسره ولاړې دی. ۱۷ بیا هغوئ په یوه امسا کښې داسې یو ځائ کړه چې ستا په لاس کښې هغوئ یو
بل سره ونښلی. ۱۸ کله چې ستا د مُلک خلق ستا نه تپوس وکړی چې، ولې تۀ به مونږ ته دا نۀ وائې چې د دې څۀ مطلب

دے؟ ۱۹ هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به د يوسف امسا راواخلم کومه چې د اِفرائيم په
لاس کښې ده او د بنی اِسرائيلی قبيلو سره ده چې دهٔ سره يې اِتحاد دے او دا د يهوداه امسا سره يو ځائ کوم، او د هغوئ
نه يوه امسا جوړوم. او هغه دواړه به زما په لاس کښې يو شی. ۲۰ نو په کومو امساګانو دې چې ليکل وکړل د هغه خلقو د
سترګو د وړاندې يې ونيسه ۲۱ او هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به بنی اِسرائيل د هغه
قومونو د مينځ نه راوکاږم چرته چې هغوئ تللی دی. زهٔ به هغوئ د هرې خوا نه رايوځائ کړم او هغوئ به خپل مُلک ته
واپس راولم. ۲۲ زهٔ به د بنی اِسرائيلو په مُلک او د بنی اِسرائيلو په غرونو کښې د هغوئ نه يو قوم جوړ کړم. په هغوئ ټولو
به يو بادشاه حکومت کوی او هغوئ به بيا هيڅکله نهٔ دوه قومونه شی او نهٔ به په دوو بادشاهتونو تقسيم شی. ۲۳ هغوئ به
نور خپل ځانونه نهٔ پليتوی په خپلو بُتانو او نهٔ په بدو شکلونو او نهٔ په خپلو نورو ګناهونو باندې، ځکه چې زهٔ به هغوئ د
خپلو ناروا واپس کېدو نهٔ وساتم، او زهٔ به هغوئ پاک کړم. هغوئ به زما خلق وی او زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک يم. ۲۴ زما
خِدمتګار داؤد به د هغوئ بادشاه او د هغوئ ټولو به يو شپونکے وی. هغوئ به زما په اصُولو عمل کوی او زما د قانون د
منلو به ډېر خيال ساتی. ۲۵ هغوئ به په هغه مُلک کښې اوسېږی کوم چې ما خپل خِدمتګار يعقوب له ورکړے دے، هغه
مُلک چې په کښې ستاسو پلار نيکهٔ اوسېدل. هغوئ او د هغوئ ماشومان به نسل در نسل په دې کښې د تل دپاره اوسېږی،
او داؤد زما خِدمتګار به د تل دپاره د هغوئ شهزاده وی. ۲۶ زهٔ به د هغوئ سره د امن يو لوظ وکړم، او دا به ابدی لوظ
وی. زهٔ به هغوئ په خپل مُلک کښې آباد کړم او د هغوئ شمېر به زيات کړم، او زهٔ به د هغوئ په مينځ کښې خپله مقدسه
عبادتګاه د تل دپاره جوړه کړم. ۲۷ زما د اوسېدو ځائ به د هغوئ سره وی، زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک يم، او هغوئ به زما
خلق وی. ۲۸ نو بيا قومونه به په دې پوهه شی چې ما مالِک خُدائ بنی اِسرائيل مقدس کړل، کله چې زما مقدسه عبادتګاه
د تل دپاره د هغوئ په مينځ کښې ده.“

د جوج په خلاف پېشګوئې کول

۳۸ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، خپل مخ د ماجوج د مُلک د جوج خلاف کړه، د مسک
او توبل د لوئ شهزاده، په خلاف پېشګوئې وکړه. ۳ او ورته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی چې، اے جوجه د
مسک او توبل لوئ شهزاده زهٔ ستاسو خلاف يم. ۴ زهٔ به تا ته راوګرځوم، او په ژامنو کښې به دې کُنډې واچوم او د
خپل ټول فوج او آسونو سره به دې بهر راوکاږم، ستا د آسونو سوارهٔ په زغرو سمبال دی، او يو لوئ لښکر د خپلو ورو او
غټو ډالونو سره دے، او هغوئ ټولو خپلې تُوری راويستلی دی. ۵ د فارس، ايتهوپيا او ليبيا خلق به تا سره شی، او دوئ
سره به خپل ډالونه او جنګی ټوپۍ وی. ۶ جُمر به هم سره د خپل ټول لښکر تا سره وی، او د شمال د لرې ځائ
بيت‌تُجرمه به خپل ټول لښکر سره او نور ډېر قومونه به تا سره وی. ۷ تهٔ تيار شه، تيار اوسه، ټول لښکر چې تا ته د خوا
او شا نه راغونډ شوے دے د هغې مشری وکړه. ۸ ډيرې ورځې وروستو به تا ته حکم وشی چې مسلح شه. په راتلونکی
کالونو کښې به تهٔ په يو داسې مُلک حمله وکړې کوم چې د جنګ نه په آرام شوے دے، د چا خلق چې د ډېرو مُلکونو نه د
بنی اِسرائيلو غرونو ته راغونډ شوی دی، کوم مُلک چې د ډيرې مودې نه وران وو. هغوئ د هغه مُلکونو نه راوستلے شوی
دی، او اوس هغوئ ټول په امن کښې اوسېږی. ۹ تهٔ او ستا ټول لښکر او هغه ډېر قومونه چې تا سره دی به ورمخکښې
شی، لکه د طوفان په شان حمله به وکړی، او تاسو به لکه د وريځې په شان په هغه مُلک کښې خوارهٔ شئ. ۱۰ مالِک قادر
مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، په هغه ورځ به ستا ذهن کښې بد خيالونه راشی او تهٔ به غلطه منصوبه جوړه کړې. ۱۱ تهٔ
به ووائې چې، زهٔ به په هغه مُلک حمله وکړم چې ديوالونه يې نهٔ وی، زهٔ به په هغه خلقو باندې حمله وکړم چې پُرامنه او په

آرام ژوند کوی، هغوئ ټول بغیر د دېوالونو او دروازو او کُنډو اوسیږی. ۱۲ زۀ به لوټ مار جوړ کړم او خپل لاس به بیا
ودان شوو کنډرو پسې او د هغه خلقو خلاف کړم چې د ډېرو قومونو نه راغونډ شوی دی، هغوئ اوس د څاروو او سامانونو
نه مالا مال دی، او د دُنیا په مینځ کښې اوسیږی. ۱۳ د شیبا او د ددان او د ترسیس سوداګر او د دې ټول کلیوال به تا ته
وائی، ولې تۀ لوټ کولو له راغلے یې څۀ؟ ولې تا خپل لښکر د دې دپاره راغونډ کړے دے چې لوټ مار وکړې، سپین زر
او سرۀ زر یوسې، چې څاروی او سامانونه یوسې او ډېر مال لوټ کړې؟ ۱۴ نو په دې وجه، اے بنی آدمه، پېشګوئي وکړه
او جوج ته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې په هغه ورځ، کله چې زما خلق بنی اِسرائیل په امن اوسیږی
ولې تۀ به دا نۀ ګورې څۀ؟ ۱۵ تۀ به د خپل لرې ځائ شمال نه راشې، تۀ او ډېر قومونه به درسره وی، هغوئ ټول به په
آسونو سوارۀ وی، یو لوئ لښکر، او تکړه فوج به وی. ۱۶ تۀ به زما د قوم بنی اِسرائیلو خلاف لکه د وریځ حمله وکړې
کومه چې زمکه پټوی. په راتلونکو ورځو کښې، اے جوجه، زۀ به تا د خپل مُلک په خلاف راپاڅوم، نو چې مُلکونه ما وپېژنی
کله چې ستا په وسیله زۀ خپل ځان د هغوئ د سترګو د وړاندې مقدس ښکاره کړم. ۱۷ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی، ولې تۀ هم هغه نۀ یې د چا چې ما ډېر پخوا د خپلو خِدمتګارانو د بنی اِسرائیلو د پېغمبرانو په وسیله خبرې کړې وې؟
په هغه وخت کښې هغوئ تر ډېرو کالونو پورې پېشګوئي وکړه چې زۀ به تا د هغوئ خلاف راولم.“

جوج له د خُدائ پاک سزا

۱۸ ”په هغه ورځ به داسې وشی، کله چې جوج د اِسرائیل په مُلک حمله وکړی، زما سخت قهر به راوپاریږی، مالِک قادر
مطلق خُدائ فرمائی. ۱۹ زۀ په خپل غیرت او سخت قهر کښې دا فرمایم چې په هغه ورځ به د اِسرائیل په مُلک کښې یوه
لویه زلزله راشی. ۲۰ د سمندر کبان، د هوا مارغان، د صحرا ځناور، هر یو مخلوق کوم چې په زمکه باندې ګرځی، او د
زمکې په مخ باندې ټول انسانان به زما په حضور کښې ولړزیږی. غرونه به اولټه شی، د غرونو څوکې به راونړیږی او هر یو
دېوال به په زمکه راپرېوځی. ۲۱ زۀ به تُوره د جوج خلاف په خپلو ټولو غرونو ورولېږم مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. د
هر چا تُوره به د خپل ورور خلاف وی. ۲۲ زۀ به په وبا او قتل عام د هغۀ عدالت وکړم، زۀ به سېلابی بارانونه،ږلۍ او
سوزونکی ګوګړ په هغۀ او د هغۀ په لښکرو او ورسره په نورو ډېرو قومونو نازل کړم. ۲۳ او بیا به زۀ خپله لوئی او پاکوالے
ښکاره کړم، او زۀ به خپل ځان د ډېرو قومونو په وړاندې ښکاره کړم. بیا به هغوئ پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ یم.“

د جوج شکست

۳۹ ۱ ”اے بنی آدمه، د جوج خلاف پېشګوئي وکړه او ورته ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، اے
جوجه، د مسک او توبل لوئ شهزاده زۀ ستا خلاف یم. ۲ زۀ به تا راتاو کړم او رابه دې کاږم. زۀ به تا د شمال لرې ځائ
نه راولم او د بنی اِسرائیلو د غرونو خلاف به دې ولېږم. ۳ بیا به زۀ لینده ستا د ګس لاس نه واخلم او غشی به ستا د ښی
لاس نه وغورزوم. ۴ د بنی اِسرائیلو په غرونو به تۀ سره د خپلو ټولو فوجیانو او ټولو قومونو چې تا سره دی قتل کړے
شې. زۀ به تاسو د هر قسمه مردار خورو مارغانو او ځنګلی ځناورو په خوراک بدل کړم. ۵ تاسو به په هوار مېدان کښې
قتل شئ، ځکه چې دا ما مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائیلی دی. ۶ زۀ به په ماجوج او په هغوئ څوک چې د سمندر په
غاړه کښې په امن اوسیږی اور نازل کړم، او هغوئ به په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ یم. ۷ زۀ به خپل مقدس نوم د
خپلو خلقو بنی اِسرائیلو په مینځ کښې څرګند کړم. زۀ به نور خپل مقدس نوم بې‌حرمتئ ته پرې نۀ ږدم، او قومونه به پوهه
شی چې زۀ مالِک خُدائ په بنی اِسرائیلو کښې مقدس ذات یم. ۸ دا ورځ راروانه ده، دا به یقیناً راشی، مالِک قادر مطلق

خُدائ دا فرمائی. دا هغه ورځ ده چې ما يې ذکر کړے دے. ۹ بيا هغوئ څوک چې د بنی اِسرائيلو په ښارونو کښې
اوسيږی به بهر لاړ شی او وسلې به د سوزولو دپاره استعمال کړی او وارۀ او غټ ډالونه، ليندې او غشی، جنګی ډنډې او
نيزې به وسوزوی. د اووۀ کالو پورې به هغوئ دا سوزولو دپاره استعمالوی. ۱۰ هغوئ ته به ضرورت نۀ وی د پټو نه د
خشاک راټولولو او نۀ به ورته د ځنګل د کټ کولو، ځکه چې هغوئ به وسلې د خشاک په طور استعمال کړی. او هغوئ به
هغه لوټ کړی چا چې دوئ لوټ کړی وُو او هغوئ به تالا کړی چا چې دوئ تالا کړی وُو، مالِک قادر مطلق خُدائ دا
فرمائی.“

د جوج ښخيدل

۱۱ ”په هغه ورځ به زۀ جوج له په بنی اِسرائيلو کښې د يو لوئ قبرستان ځائ ورکړم، په هغه وادئ کښې په کومه کښې چې
خلق د سمندر مشرق خوا ته تلۀ راتلۀ کوی. دا به د مسافرو لاره بنده کړی، ځکه چې جوج او د هغۀ ټول لښکر به هلته ښخ
وی. نو بيا به دې ته د هامون جوج وادی وئيلے کيږی. ۱۲ تر اوو مياشتو پورې به د بنی اِسرائيلو قوم هغوئ ښخوی د دې
دپاره چې زمکه ترې صفا کړی. ۱۳ د هغه مُلک ټول خلق به د هغوئ په ښخولو کښې مدد وکړی، په دې ورځ چې زۀ په
دُنيا باندې خپل جلال څرګند کړم، نو دا کار به د دوئ دپاره د عزت باعث شی، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی. ۱۴ د
مُلک پاکولو دپاره به کسان لګولے شوی وی چې هغه صفا کړی. او د هغوئ سره څۀ کسان به په ټول مُلک کښې وګرځی
او نور لاشونه چې په زمکه پاتې وی چې هغه ښخ کړی. او پوره اووۀ مياشتې به هغوئ خپل لټون جاری وساتی. ۱۵ کله
چې هغوئ په ټول مُلک کښې ګرځی او په هغوئ کښې يو کس د انسان هډوکی وګوری، نو هغه به د دې په خوا کښې نښه
جوړه کړی ترڅو چې قبرکند هغه د هامون جوج په وادئ کښې ښخ کړی. ۱۶ هلته يو ښار هم دے چې هامونه نوميږی. نو
دغه شان به هغوئ زمکه پاکه کړی. ۱۷ اے بنی آدمه، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی چې، هر قسمه مارغانو او
ځناورو ته آواز وکړئ چې، راجمع شئ او د ټولو ګېرچاپېره ځايونو نه هغه قربانۍ دپاره راشئ چې زۀ يې تاسو دپاره تياروم،
دا د بنی اِسرائيلو په غرونو لويه قربانی ده. هلته به تاسو غوښې وخورئ او وينه به وڅښئ. ۱۸ تاسو به د تکړه سړو غوښې
وخورئ او د زمکې د شهزادګانو وينې به وڅښئ، دوئ ټول لکه د بسن د ګډانو او ګډورو، چېلو او غويانو، څاربۀ څاروی په
شان دی. ۱۹ کومه قربانی چې زۀ تاسو دپاره تياروم، د دې چربی به تاسو په مَړه خېټه وخورئ او وينه به تر هغې وڅښئ
چې نشه شئ. ۲۰ زما په دسترخوان به تاسو د آسونو او د آسونو د سورو، د تکړه سړو، او د هر قسم فوجيانو غوښې
وخورئ، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی. ۲۱ زۀ به د قومونو په مينځ کښې خپل جلال ښکاره کړم، او ټول قومونه به
وګوری هغه سزا چې زۀ يې نازلوم او هغه لاس چې ما په هغوئ باندې ايښے دے. ۲۲ د هغه ورځې نه به بنی اِسرائيل په
دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم. ۲۳ او قومونه به په دې پوهه شی چې بنی اِسرائيل د خپلې ګناه
په وجه جلاوطن کړے شوی وُو، ځکه چې هغوئ ما سره بې‌وفا وُو. نو ځکه ما خپل مخ د هغوئ نه پټ کړو او هغوئ مې
دشمنانو ته حواله کړل، او په تُوره باندې قتل کړے شول. ۲۴ ما د هغوئ سره د هغوئ د ناپاکوالی او د بدعملۍ په مطابق
سلوک وکړو، او ما خپل مخ د هغوئ نه پټ کړو.“

د بنی اِسرائيلو وطن ته واپس راوستل

۲۵ ”نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زۀ به اوس يعقوب د غلامۍ نه واپس راولم او د اِسرائيل په ټولو
خلقو به رحم وکړم، او زۀ به په خپل مقدس نوم غيرت وکړم. ۲۶ هغوئ به خپل شرم او هغه ټوله بې‌ايمانی هېره کړی کومه

چې هغوئ زما خلاف کړې وه کله چې هغوئ په خپل مُلک کښې بغېر د چا د یرې نه په امن او سکون کښې اوسیږی. ۲۷
کله چې زۀ هغوئ د نورو قومونو نه واپس راولم او هغوئ د خپلو دشمنانو د مُلکونو نه راغونډ کړم، نو زۀ به خپل ځان د
نورو ډېرو قومونو د سترګو په وړاندې د دوئ په وسیله مقدس ښکاره کړم. ۲۸ نو بیا به هغوئ پوهه شی چې زۀ مالِک
خُدائ د هغوئ خُدائ پاک یم، اګر کۀ ما هغوئ نورو مُلکونو ته جلاوطن کړی وُو، زۀ به هغوئ خپل مُلک ته رایوځائ کړم،
او د هغوئ یو کس به هم وروستو پرې نۀ ږدم. ۲۹ زۀ به نور هیڅکله خپل مخ د دوئ نه پټ نۀ کړم، زۀ به خپل روح د بنی
اِسرائیلو په قوم نازل کړم، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی.“

د مالِک خُدائ د نوی کور رویا

د حزقی‌ایل یروشلم ته بوتلل

۴۰ ۱ زمونږ د جلاوطنۍ په پینځویشتم کال، د څوارلسم کال په شروع کېدو او د میاشتې په لسم تاریخ چې ښار
راپرېوتو په هم دغه ورځ د مالِک خُدائ لاس په ما باندې وو او هغۀ زۀ هلته بوتلم. ۲ د مالِک خُدائ په رویا کښې هغۀ زۀ د
بنی اِسرائیلو مُلک ته بوتلم. او د یو ډېر اوچت غر دپاسه یې کښېنولم، د چا په جنوب طرف کښې چې یو څو عمارتونه وُو
کوم چې د یو ښار په شان ښکارېدل. ۳ کله چې هغۀ زۀ هلته بوتلم، نو ما یو سړے ولیدو څوک چې د زېړو په شان
ښکارېدو، او هغه د دروازې په خولۀ کښې ولاړ وو او په لاس کښې یې د کتان فیته وه او د ناپ تول لرګے یې نیولے وو.
۴ هغه سړی ما ته ووئیل، ”اے بنی آدمه، په خپلو سترګو وګوره او په خپلو غوږونو واوره او هر څۀ چې درته ښایم هغې
ته ښۀ توجو وکړه، ځکه خو تۀ د دې دپاره راوستلے شوے یې. هر څۀ چې تۀ ووینې هغه د بنی اِسرائیلو قوم ته ووایه.“

د مشرق طرف ته دروازه

۵ ما ولیدل چې هلته د مالِک خُدائ د کور نه ګېرچاپېره دېوال راتاو وو. د هغه سړی په لاس کښې د ناپ کولو لرګے لس
نیم فټه وو چې دېوال یې ناپ کړو، او دېوال غټوالے لس نیم فټه پلن وو او لس نیم فټه اوچت وو. ۶ نو بیا هغه د هغې
دروازې خوا ته لاړو چې مخ یې د مشرق طرف ته وو. هغه په پوړو وروختو او د دروازې درشل یې ناپ کړو چې هغه لس
نیم فټه وه. ۷ هلته په دروازه کښې ښې طرف ته او ګس طرف ته درې د څوکیدارانو کوټې جوړې شوې وې چې د هرې
یوې اوږدوالے او پلنوالے لس نیم فټه وو او د څوکیدارانو د کوټو په مینځ کښې د دېوال پلنوالے پاو کم نهۀ فټه وو. او د
څوکیدارانو د کوټو شاته د تېرېدو لاره وه چې لس نیم فټه ژوره وه او د دې کمرو نه وروستو یوه بله درشل وه چې لس نیم
فټه وه او د مالِک خُدائ کور ته تللې وه. ۸ نو بیا هغۀ د دروازې دننه ډیوډی ناپ کړه، ۹ نو بیا د هغې اوږدوالے
څوارلس فټه وو او د هغې د ستنې پلنوالے درې نیم فټه وو. د دې ډیوډی آخر سر د خُدائ پاک د کور د داخلېدو دواړو
خواؤ دېوالونو ته نزدې او مخامخ وو. ۱۰ د مشرق خوا ته دروازه کښې په دواړو طرفونو ته درې کوټې وې، او ټولې په یو
ناپ تول وې او د دې په مینځ کښې ټول دېوالونه هم یو شان پلن وُو. ۱۱ نو بیا هغۀ د دروازې سره د داخلېدو د ځائ
پلنوالے ناپ کړو، کوم چې اوولس نیم فټه پلن وو او د دروازې سره لاره پاو کم درویشت فټه وه. ۱۲ د څوکیدارانو د
هرې کوټې مخکښې یو دېوال وو چې یوویشت اِنچه وو او د هرې کمرې اوږدوالے او پلنوالے لس نیم فټه وو. ۱۳ نو بیا
هغۀ په دې دروازه د څوکیدار د کوټې د شا د دېوال نه واخله د مخامخ کوټې د شا د دېوال پورې فاصله ناپ کړه، هغه پاو
کم څلور څلویښت فټه وه. ۱۴ هغۀ بیا د دروازې مینځنے دېوال کوم چې د خُدائ د کور دربار سره یوځائ شوے وو ناپ

کړو هغه یو سل او پینځۀ فټه وو. ⑮ د دروازې د داخلېدو نه واخله د دربار تر آخر سر پورې فاصله اووۀ اتیا نیم فټه وه.
⑯ د څوکیدارانو په ټولو کوټو کښې وړې وړې کړکۍ غوندې وې، څۀ په بهرنی دېوالونو کښې وې، څۀ د کمرو په دننه دېوالونو کښې وې. او په دېوالونو د کجورو د ونو ګُلکاری شوې وه.

د مالِک خُدائ د کور بهرنے دربار

⑰ نو بیا هغۀ زۀ د دروازې په لار د خُدائ د کور بهرنی دربار ته راوستلم. هلته ما یو څو کوټې او پیاده لاره ولیدله چې د دربار نه ګېرچاپېره راتاو شوې وه او دې لار ته مخامخ دېرش کوټې وې. ⑱ دا پخه لار تر دروازو پورې جوړه شوې وه او د دېوالونو نه تر دربار پورې غزېدلې وه او هم دومره فاصله یې د عمومی دروازې پورې وه. ⑲ نو بیا هغۀ د دننه نه د ښکته دروازې د دربار داخل نه بهر طرف ته فاصله ناپ کړه، دا د مشرق خوا ته یو سل او پینځۀ اویا فټه او شمال خوا ته هم یو شان فاصله وه.

شمال خوا ته دروازه

⑳ نو بیا هغۀ شمال خوا ته د دروازې اوږدوالے او پلنوالے ناپ کړو، کوم چې بهر صحن طرف ته ځی. ㉑ د دروازې د داخلېدو په لار کښې دواړو خواو د څوکیدارانو درې درې کوټې وې، د هغوئ په مینځ کښې دېوالونه او د هغوئ دننه کوټې ټولې د هغې وړومبې مشرقی دروازې په اندازه وې. د دروازې ډیوړۍ اووۀ اتیا نیم فټه اوږده وه او پاو کم څلور څلوېښت فټه پلنه وه. ㉒ د مشرق دروازې په شان، د هغې د داخلېدو کوټه او کړکۍ او د کجورو د ونو ګُلکاری هم هغه شان په یوه اندازه شوې وې. او اووۀ پوړۍ هم ورته ختلې وې، چې مخامخ ورته ډیوړۍ وه چې دربار ته تللې وه. ㉓ هلته دننه د دربار طرف چې د شمال خوا نه یوه دروازه وه، بلکل لکه د هغه دروازې په شان لکه څنګه چې په مشرق کښې وه. هغۀ د یوې دروازې بلې دروازې ته مخامخ فاصله ناپ کړه، هغه یو سل او پینځۀ اویا فټه وه.

جنوبی دروازه

㉔ نو بیا هغه سړی زۀ د جنوب خوا ته بوتلم او ما بیا هلته یوه دروازه ولیده چې د جنوب خوا ته یې مخ وو. هغۀ بیا د دې دېوالونه او کوټې ناپ کړې چې بلکل د هغه نورو دروازو په ناپ تول وې. ㉕ د دروازې او د هغې د چوکیدارانو د کوټو ګېرچاپېره وړې وړې کړکۍ وې، د هغې کړکۍ د نورو کړکو په شان وې. د تېرېدو لار اووۀ اتیا نیم فټه اوږده وه او پاو کم څلور څلوېښت فټه پلنه وه. ㉖ د هغه کوټو مخامخ هغې ته د بهر نه یوه لار ورختلې وه چې اووۀ پوړۍ یې وې، او د هغې په دېوالونو باندې په دواړو خواؤ د کجورو د ونو ګُلکاری شوې وه. ㉗ د دننه دربار هم یوه دروازه وه چې جنوب خوا ته یې مخ وو، او هغۀ بیا د دې دروازې نه د بهر د جنوب دروازې خوا ته ناپ تول وکړو، هغه یو سل او پینځۀ اویا فټه وو.

دننه دربار ته داخلی دروازه

㉘ نو بیا هغه سړی زۀ دننه دربار ته په جنوبی دروازه باندې راوستلم، او هغۀ جنوبی دروازه ناپ کړه، هغه هم د نورو دروازو په ناپ وه. ㉙ د هغې د څوکیدارانو کوټې، او مینځنی دېوالونه او ډیوړۍ د هغه نورو دروازو سره په ناپ کښې یو شان وې. دروازه او د هغې د کوټو کړکۍ ګېرچاپېره وې، هغه اووۀ اتیا نیم فټه اوږدې او پاو کم څلور څلوېښت فټه پلنې

وي. ﴿٣٠﴾ د دروازې د داخلېدو د کوټې ناپ تول کومه چې دننه د دربار صحن ته ورغلې وه څوارلس فټه اوږده او پاو کم
څلور څلوېښت فټه پلنه وه. ﴿٣١﴾ د هغې د کوټې مخ بهر دربار خوا ته وو، د هغې په ستنو د کجورو د ونو ګُلکارى شوې وه،
او اتۀ پوړۍ ورته ورختلې وې.

د داخلى دربار شرقى دروازه

﴿٣٢﴾ نو بيا هغۀ زۀ په مشرقى لار دننه دربار ته راوستلم، او هغۀ هغه دروازه ناپ کړه، د هغې ناپ هم د نورو سره يو شان
وو. ﴿٣٣﴾ د هغې د څوکيدارانو کوټې، مينځنى دېوالونه او د هغې ډيوړۍ د نورو دروازو سره يو شان په يو ناپ وې. د
دروازې او د برنډې يو شان ګېرچاپېره کړکۍ وې. دا اووۀ اتيا نيم فټه اوږدې وې او پاو کم څلور څلوېښت فټه پلنې وې.
﴿٣٤﴾ د هغې د ډيوړۍ مخ دننه د دربار طرف ته وو، او د دواړو طرفو په ستنو يې د کجورو د ونو ګُلکارى شوې وه، او اتۀ
پوړۍ ورختلې وې.

د دربار دننه د شمال خوا ته دروازه

﴿٣٥﴾ نو بيا هغۀ زۀ د شمال دروازې طرف ته راوستلم او هغۀ د هغې ناپ واخستو. او هغه لار هم د هغه نورو په شان په يو
ناپ وه. ﴿٣٦﴾ د هغې د څوکيدارانو کوټې، مينځنى دېوالونه او د هغې ډيوړۍ د نورو دروازو سره يو شان په يو ناپ وې. د
دروازې او برنډې يو شان ګېرچاپېره کړکۍ وې. دا اووۀ اتيا نيم فټه اوږدې وې او پاو کم څلور څلوېښت فټه پلنې وې. ﴿٣٧﴾
ډيوړۍ بهرنى دربار ته مخامخ وه. د تېرېدو د ځائ په دېوالونو باندې د کجورو د ونو ګُلکارى شوې وه. دې دروازې ته اتۀ
پوړۍ ختلې وې.

د قربانو دپاره کوټې

﴿٣٨﴾ د شمال د طرف نه دننه يوه دروازه وه چې د داخلېدو د کوټې د لارې نه دننه دربار ته تللې وه چې هلته به په هغې کښې
د سوزولو قربانۍ څاروى وينځلے کېدل. ﴿٣٩﴾ د دروازې د ډيوړۍ سره په دواړه خواو کښې دوه مېزونه وُو، په کومو به چې
د سوزولو د نذرانو، د ګناه د نذرانو او د ګناه د تاوان د نذرانو څاروى حلالولے شول. ﴿٤٠﴾ د کوټې دروازې د کوټې د بهرنى
دېوال سره، د پوړو سره نزدې د شمال دروازې ته د داخلېدو په لار هلته هم دوه مېزونه وُو، او د پوړو په بل طرف هم دوه
مېزونه وُو. ﴿٤١﴾ نو بيا د دروازې په يوې خوا کښې هم څلور مېزونه وُو او په بله خوا کښې هم څلور مېزونه وُو. دا ټول اتۀ
مېزونه وُو په کومو به چې د قربانۍ څاروى حلالېدل. ﴿٤٢﴾ نو هلته هم څلور مېزونه د تراشلے شوو کاڼو نه د سوزېدونکې
قربانۍ دپاره جوړ شوى وُو چې يو دېرش نيم اِنچه اوږدۀ او پلن وُو او يوويشت اِنچه لوړ وُو. په دې مېزونو باندې د قربانۍ د
څاروو د حلالېدلو دپاره د قصابانو چړې او نور څيزونه پراتۀ وُو. ﴿٤٣﴾ په ګېرچاپېره دېوال کښې د دوو څُلو والا کُنډې
راځوړندې وې چې يو څپک اوږدې وې. دا مېزونه د نذرانو د څاروو دپاره وُو. ﴿٤٤﴾ نو بيا مونږ دننه دربار ته ننوتو، هلته د
شمالى دروازې سره يوه کوټه وه چې دننه دربار طرف ته کولاو وه او د هغې مخ جنوب طرف ته وه. د جنوبى دروازې سره
هم دا شان کوټه وه چې د هغې مخ شمال طرف ته وو. ﴿٤٥﴾ هغه سړى ما ته ووئيل، د کومې کوټې چې د جنوب طرف ته يې
مخه ده د هغه اِمامانو دپاره ده څوک چې د مالِک خُدائ په کور کښې مشران دى. ﴿٤٦﴾ او هغه کوټه د کومې مخه چې
شمال خوا ته ده د هغه اِمامانو دپاره ده څوک چې د قربانګاه مشران دى. او هغوئ د صدوق زامن دى، څوک چې د
ليويانو د قبيلې يواځې هغه کسان دى چا ته چې د مالِک خُدائ په حضور کښې د خِدمت کولو اجازت ورکړے شوے دے.

دننه دربار او د مالِک خُدائ کور

۴۷ نو بيا هغه سړی د مالِک خُدائ د کور دننه دربار ناپ کړو او هغه يو سل او پينځۀ اويا فټه اوږد او يو سل او پينځۀ اويا فټه پلن وو. او قربانګاه د دربار په صحن کښې د مالِک خُدائ د کور مخې ته وه. ۴۸ بيا هغۀ زۀ د مالِک خُدائ د کور دننه کوټې ته راوستلم. او هغۀ د ډيوړی د ستنو ناپ واخستو، او هغه پاو کم نهۀ فټه په هرې خوا پلنې وې، او په خپله د داخلېدو د دروازې پلنوالے څليريشت فټه وو، او يو بل دېوال وو په هره خوا کښې چې پاو کم شپږ فټه وو. ۴۹ د داخلېدو د کوټې پلنوالے پينځۀ دېرش فټه وو، او اوږدوالے يې يوويشت فټه وو. او دې کوټې ته لس پوړی ورختلې وې، د دروازې په دواړو خواو دېوالونو کښې ستنې ولاړې وې.

۴۱

۱ بيا هغه سړی زۀ د خُدائ د کور مقدس ځائ ته راوستلم او هغۀ د دروازو ستنې ناپ کړې، دواړو خواو ته د ستنو پلنوالے لس نيم فټه وو. ۲ د داخلېدو لار اوولس نيم فټه پلنه وه، او د دواړو خوا دېوال پاو کم نهۀ فټه اوږد وو. هغۀ بهرنے مقدس ځائ هم ناپ کړو، دا اويا فټه اوږد وو او پينځۀ دېرش فټه پلن وو. ۳ بيا هغه دننه مقدس ځائ ته لاړو او د داخلېدو د لارې ستنې يې ناپ کړې، او هره يوه درې نيم فټه پلنه وه. د داخلېدو لار لس نيم فټه پلنه وه، او د دواړو خواؤ دېوالونه پاو باندې دولس فټه پلن ؤو. ۴ او هغۀ د دننه مقدس ځائ اوږدوالے ناپ کړو، هغه پينځۀ دېرش فټه وو، او د دې پلنوالے پينځۀ دېرش فټه وو. هغۀ ما ته ووئيل، "دا د ټولو نه زيات مقدس ځائ دے."

د مالِک خُدائ د کور سره لګيدلې کوټې

۵ بيا هغۀ د خُدائ د کور دېوال ناپ کړو، هغه لس نيم فټه پلن وو. او د خُدائ د کور ګېرچاپېره هر طرف ته کوټه اووۀ فټه پلنه وه. ۶ دا کوټې درې منزله وې، او په هر منزل کښې دېرش کوټې وې. د خُدائ د کور د دېوال ګېرچاپېره پايې وې د دې دپاره چې دا د دې کوټو دپاره ټيک وې. نو چې د دې کوټو تيرونه دېوال کښې دننه نۀ لګېدل. ۷ د خُدائ د کور ګېرچاپېره د دوېم چت کوټې د اول چت نه غټې وې او د درېم چت کوټې د دوېم چت نه غټې وې. کومه ډانچه چې د خُدائ د کور ګېرچاپېره جوړه شوې وه د لاندې نه بره حالت کښې جوړه وه، نو هغه کوټې کولاو وې چې بره وې. د لاندې نه تر درېم چت پورې پوړی ختلې وې. ۸ ما وليدل چې د خُدائ د کور نه ګېرچاپېره اوچته چونتره وه، چې د کوټو بنياد وو. د دې ناپ تول لس نيم فټه اوچت وو. ۹ د هغه کوټو بهرنے دېوال پاو کم نهۀ فټه پلن وو. د کوټو په مينځ کښې هغه کولاو ځائ وو. ۱۰ او د خُدائ د کور نه ګېرچاپېره د اِمامانو کوټې پينځۀ دېرش فټه پلنې وې. ۱۱ د کولاو ځائ نه دې کوټو ته د ورننوتلو لارې ورغلې وې، يوه په شمال کښې او بله په جنوب کښې وه، او بنياد چې دا کولاو ځائ په خپلو کښې يو ځائ کوی پاو کم نهۀ فټه کولاو وو.

د مغرب طرف ته يو کور

۱۲ يو بل عمارت چې مخه يې د خُدائ د کور د دربار مغرب طرف ته وه هغه يو سل دوويشت نيم فټه کولاو او يو سل او اووۀ پنځوس نيم فټه اوږد وو، او د هغې دېوالونه پاو کم نهۀ فټه پلن ؤو.

د مالِک خُدائ د کور ناپ کېدل

۱۳ بيا هغۀ د خُدائ د کور ناپ وکړو، دا يو سل او پينځۀ اويا فټه اوږد وو، او د خُدائ د کور دربار او هغه عمارت چې د
دې دېوالونو سره وو هغه هم يو سل او پينځۀ اويا فټه اوږد وو. ۱۴ مشرق طرف ته د مالِک خُدائ د مقدس کور دربار د
خُدائ د کور مخې سره يو سل او پينځۀ اويا فټه پلن وو. ۱۵ بيا هغۀ د هغه عمارت اوږدوالے د دېوالونو سره ناپ کړو چې
د خُدائ د کور دربار ته مخامخ وو، چې دا يو سل او پينځۀ اويا فټه وو.

د مالِک خُدائ د کور دننه حِصه

د مالِک خُدائ د کور ډيوډۍ، مقدس ځائ او د ټولو نه زيات مقدس ځائ، ۱۶ او ورې کړکۍ او د دې دريواړو نه
ګېرچاپېره هالونه د دې هر څۀ نه وروستو او د ډيوډۍ سره ټول په لرګى پټ ؤو. فرش او دېوال، تر کړکيانو پورې او کړکۍ
هم پټې وې. ۱۷ د دروازو دپاسه کومه لار چې د مالِک خُدائ د کور دننه مقدس ځائ ته ورغلې وه او د هغې په دننه او بهر
دېوالونو باندې هم ۱۸ د وزرو والا د مخلوق او د کجورو د ونو تصويرونه جوړ شوى ؤو. او د وزرو والا مخلوق او د
کجورو ونې يو د بل پسې نقش شوى ؤو، او د هر يو وزرو والا مخلوق دوه مخونه ؤو. ۱۹ انسانى مخ يې د کجورې يوې
ونې طرف ته وو او د زمرى مخ يې د کجورې د بلې ونې طرف ته وو. دا تصويرونه ګېرچاپېره د خُدائ په کور کښې نقش
شوى ؤو. ۲۰ د فرش نه تر د ننوتلو دروازې پورې پاس، او د بهرنى مقدس ځائ په دېوال باندې د وزرو والا د مخلوق او د
کجورو د ونو تصويرونه جوړ شوى ؤو. ۲۱ د بهرنى مقدس ځائ د دروازو چوکاټونه مربع ؤو او د ډېر زيات مقدس ځائ
مخې ته هم د دې په شان ؤو.

د لرګى قربانګاه

۲۲ هلته د لرګى يوه قربانګاه وه چې پاو باندې پينځۀ فټه اوچته او درې نيم فټه پلنه وه. د دې ګوټونه، د دې بېخ، او د دې
اړخونه د لرګى نه جوړ شوى ؤو. هغه سړى ما ته ووئيل، "دا هغه مېز دے چې د مالِک خُدائ په وړاندې ولاړ دے."

دروازې

۲۳ بهرنى دواړو مقدس ځايونو او ډېر زيات مقدس ځائ دوه دروازې وې. ۲۴ هرې يوې دروازې دوه پلې لرلې او هرې
يوې پلې ته دوه قبضې وې. ۲۵ او د بهرنى مقدس ځائ په دروازو د وزرو والا مخلوق تصوير او د کجورو د ونې
تصويرونه نقش ؤو لکه څنګه چې په دېوالونو باندې نقش شوى ؤو، او هلته د لرګو يو دالان د ورې کوټې مخې ته جوړ
شوے وو. ۲۶ د ورې کوټې په بهرنى دېوالونو باندې ورې کړکۍ وې چې په هره يوه باندې د کجورو ونې نقش شوې وې. د
خُدائ د کور د ورو کوټو مخې کښې هم د لرګو دالانونه ؤو.

د اِمامانو دپاره کوټې

۴۲ ۱ بيا هغه سړى زۀ د شمال خوا ته بهرنى دربار ته بوتلم او زۀ يې د مالِک خُدائ د کور مخامخ دربار کوټو ته او
بهرنى دېوال ته مخامخ د شمال خوا ته راوستلم. ۲ هغه کور چې دروازه يې د شمال طرف ته وه هغه يو سل او پينځۀ اويا

فټه اوږده وه او اووۀ اتيا نيم فټه پلنه وه. ۳ دواړه په دې حِصه کښې پينځۀ ديرش فټه کښې د دننني دربار نه او په مخامخ
بله حِصه کښې د بهرنی دربار نه، په درياړو منزلونو کښې کړکۍ يو بل ته مخامخ وې. ۴ د دې کوټو په مخکښې يوه دننه
لار وه اوولس نيم فټه پلنه او يو سل او پينځۀ اويا فټه اوږده وه. د دې دروازې په شمال کښې وې. ۵ نو بره کوټې تنګې
وې، ځکه چې په دې کښې هالونو د لاندې او مينځنی منزلونو د کور د کوټو په نسبت ډېر ځائ نيولے وو. ۶ د درېم چت
په کوټو کښې ستنې نۀ وې، لکه څنګه چې د دربار وې، نو دا نسبت د لاندې او مينځنی چتونو نه لږې شان وړې وې. ۷
هلته بهرنے دېوال د کوټو او د بهرنی دربار سره برابر وو، او دا د کوټو مخې ته اووۀ اتيا نيم فټه اوږد وو. ۸ نو د کوټو
قطار د بهرنی دربار په طرف اووۀ اتيا نيم فټه اوږد وو، او د مقدس ځائ سره نزدې قطار يو سل او پينځۀ اويا فټه اوږد وو.
۹ لاندې کوټو ته د مشرق طرف نه د ننوتو لار وه کومه چې دې ته د بهرنی دربار نه ورننوځی. ۱۰ د خُدائ د کور جنوب
طرف ته يو بله آبادی وه چې د مالِک خُدائ د کور مغرب طرف ته وه ۱۱ چې د دې مخې ته د تېرېدو لاره وه. دا لکه د
شمال د کوټو په شان وې، دا هم هغه هومره اوږدې او پلنې وې، او هم يو شان لارې او ناپ يې وو. د شمال د تېرېدو د
دروازو په شان د دې ۱۲ د کوټو دروازې جنوب طرف ته وې. هلته يوه دروازه وه چې دا د حِفاظتی دېوال سره يو شان د
مشرق طرف ته غزېدلې وه، په کومه چې يو کس کوټو ته ننوځی. ۱۳ بيا هغۀ ما ته ووئيل، "شمال او جنوب ته کوټې چې د
مالِک خُدائ د کور دربار ته يې مخې دی د اِمامانو کوټې دی، چرته چې هغه اِمامان څوک چې د مالِک خُدائ په وړاندې
ودرېدل نو هغوئ دې مقدسې نذرانې وخوری. هلته به هغوئ ډېرې مقدسې نذرانې کېږدی، يعنې د غلې نذرانې، د ګناه نذرانې
او د ګناه د تاوان نذرانې، ځکه چې هغه ځائ مقدس دے. ۱۴ کله چې اِمامان د مالِک خُدائ په مقدس کور کښې داخل
شی، بيا به هغوئ تر هغه وخته بهرنی دربار ته نۀ ځی ترڅو چې هغوئ هغه مقدسې جامې ونۀ باسی په کومو کښې چې هغوئ
خِدمت کولو، ځکه چې دا مقدسې دی. هغوئ له پکار دی چې نورې کپړې واچوی د دې نه مخکښې چې هغوئ هغه ځايونو
ته ورشی کوم چې د نورو خلقو دپاره دی."

د مالِک خُدائ کور ناپ کول

۱۵ کله چې هغۀ د مالِک خُدائ د کور دننه هر څۀ ناپ کړل، بيا هغۀ زۀ په مشرقی دروازې بهر راوويستلم او هغۀ
ګېرچاپېره ټول هر څۀ ناپ کړل. ۱۶ هغۀ د ناپ تول په چوکۍ مشرقی دېوال ناپ کړو، دا اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه اوږد
وو. ۱۷ بيا هغۀ شمال طرف ته دېوال ناپ کړو، دا د ناپ په چوکې اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه وو. ۱۸ هغۀ جنوبی طرف
دېوال ناپ کړو، هغه د ناپ په چوکې اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه وو. ۱۹ بيا هغه مغرب طرف ته تاو شو او هغه دېوال يې
ناپ کړو، او د ناپ په چوکې دا اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه وو. ۲۰ بيا هغۀ هغه څلور واړه طرفونه ناپ کړل. او د دې نه
ګېرچاپېره دېوال وو، چې اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه اوږد او اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه پلن وو، د دې مقصد دا وو چې عام
ځائ د مقدس ځائ نه جدا کړی.

د مالِک خُدائ جلال خپل مقدس کور ته راواپس کېدل

۴۳ ۱ بيا زۀ هغه سړی هغه دروازې ته راوستلم چې د مشرق طرف ته يې مخ وو، ۲ او ناګهانه ما وليدل چې د بنی
اِسرائيلو د خُدائ پاک جلال د مشرق خوا نه راروان وو. د هغۀ آواز لکه د ډېرو اوبو د غرار په شان وو، او زمکه د هغۀ د
جلال په وجه روښانه وه. ۳ کومه رويا چې ما وليدله د هغه رويا په شان وه کومه چې ما ليدلې وه کله چې هغه د ښار
تباه کولو له راغلو او د هغه رويا په شان چې ما د کبار د سيند په غاړه وليدله، او زۀ پړمخې پرېوتلم. ۴ د مالِک خُدائ

جلال د مالِک خُدائ په کور کښې د نمرخاتهٔ دروازې نه ورننوتو. ۵ بیا زهٔ روح اوچت کړم او دننه دربار ته یې راوستلم،
او د مالِک خُدائ جلال د خُدائ کور ډک کړو. ۶ کله چې هغه سړے زما خوا کښې ولاړ وو، ما دا واورېدل چې څوک
ما ته د خُدائ د کور دننه نه خبرې کوی. ۷ هغهٔ وفرمائیل، "اے بنی آدمه، دا زما تخت او د پښو د لګولو مقام دے. دا
هغه مقام دے چې زهٔ به په کښې د تل دپاره د بنی اِسرائیلو په مینځ کښې اوسېږم. هغوئ او د هغوئ بادشاهان به نور په
بُت‌خانو کښې بُت پرستی او زما د مقدس نوم سپکاوے نهٔ کوی. او نهٔ به نور دوئ د خپلو مړو بادشاهانو د علاقائی زیارتونو
عزت کوی. ۸ کله چې هغوئ خپل درشل زما درشل سره خوا کښې او د خپلو دروازو بازو زما د دروازو د بازوګانو سره
ولګول، زما او د هغوئ په مینځ کښې صرف یو دېوال وو، هغوئ زما د مقدس نوم بې‌حرمتی په خپلو بدو عملونو سره وکړه.
نو ما په خپله غصه کښې هغوئ تباه کړل. ۹ هغوئ دې اوس خپله بُت پرستی او د خپلو بادشاهانو زیارتونه زما د مخې نه
اخوا کړی، او زهٔ به د هغوئ په مینځ کښې د تل دپاره اوسېږم. ۱۰ اے بنی آدمه، د مالِک خُدائ کور د بنی اِسرائیل قوم ته
وښایه، چې هغوئ په خپلو ګناهونو وشرمېږی. پرېږده چې هغوئ په غور سره نقشه وګوری، ۱۱ او کهٔ چرې هغوئ په خپلو
ټولو کارونو باندې وشرمیږی کوم چې هغوئ کړی دی، نو هغوئ ته د خُدائ د کور نقشه او د هغې ترتیب، د هغې د وتو
لارې او د داخلېدو لارې، د هغې ټوله نقشه او د هغې اصُول او احکام وښایه. دا د هغوئ د وړاندې ولیکه نو چې هغوئ د دې
ترتیب وفاداری وکړی او د دې د احکامو پیروی وکړی. ۱۲ د مالِک خُدائ د کور دا قانون دے، د غرهٔ دپاسه ګېرچاپېره
علاقه به د ټولو نه زیاته مقدسه وی. دا د خُدائ د کور قانون دے."

قربان‌ګاه

۱۳ "دا د قربان‌ګاه په اوږدو ناپ تول دے، د قربان‌ګاه نه ګېرچاپېره غاړه یوویشت اِنچه ژوره وه او یوویشت اِنچه پلنه وه،
او د هغې ګېرچاپېره غاړه نهٔ اِنچه پلنه وه. او هم دا د قربان‌ګاه اوچتوالے دے، ۱۴ په زمکه د غاړې نه بره تر ښکته چجې
پورې دا درې نیم فټه اوچته وه او یوویشت اِنچه پلنه وه. او د وړې چجې نه تر غټې چجې پورې دا اووهٔ فټه اوچته او
یوویشت اِنچه پلنه وه. ۱۵ د قربان‌ګاه برنۍ برخه اووهٔ فټه اوچته وه چې قربانی به په کښې سوزولے کېدله او د هغې په هر
یو ګوټ کښې یو یو ښکر لګولے شوے وو. ۱۶ قربان‌ګاه د سر څلور ګوټونه ؤو، یوویشت فټه اوږدهٔ او یوویشت فټه پلن
وو. ۱۷ بره چجه هم مربع وه، څلېریشت نیم فټه اوږده او څلېریشت نیم فټه پلنه وه، چې غاړه یې یوویشت اِنچه وه او
ګېرچاپېره لس نیم اِنچه غاړه وه. او د قربان‌ګاه پوړۍ نمرخاتهٔ طرف ته وې."

د قربان‌ګاه وقف کول

۱۸ بیا هغهٔ ما ته وفرمائیل، "اے بنی آدمه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د سوزېدونکې قربانۍ د نذرانو دپاره
به دا اصُول وی او په قربان‌ګاه به وینه وشیندلے شی کله چې دا تیاره شی، ۱۹ تاسو به یو ځوان سخے د ګناه د نذرانې
دپاره اِمامانو له ورکړئ، څوک چې لیویان دی او د صدوق د نسل نه دی، او څوک چې زما وړاندې خِدمت کوی، مالِک
خُدائ دا فرمائی. ۲۰ تاسو د دې نه لږه وینه واخلئ او د قربان‌ګاه په څلورو ګوټونو کښې په ښکرونو باندې په بره حِصه
کښې او د هغې په غاړو باندې وشیندئ، او دغه شان قربان‌ګاه مقدسه کړئ او د هغې دپاره کفاره ورکړئ. ۲۱ تاسو به یو
غوَیے د ګناه د نذرانې دپاره واخلئ او د خُدائ د کور په مقرر شوی ځائ د مقدس ځائ نه بهر به یې وسوزوئ. ۲۲ په
دویمه ورځ به تاسو بې‌عیبه چېلے د ګناه د نذرانې دپاره پېش کړئ، او قربان‌ګاه به پرې داسې مقدسه کړئ لکه څنګه چې
مو په غوَیی باندې پاکه کړې وه. ۲۳ کله چې تاسو د دې د پاکولو کار ختم کړئ، نو تاسو به بیا یو ځوان سخے او ګډورے

د رمې نه نذرانه کړئ، چې دواړه بې‌عيبه وى. ۲۴ تاسو دا د مالِک خُدائ په وړاندې پېش کړئ، او اِمامان به په دوئ مالګه
واچوى او دا به د سوزېدونکې قربانئ په طور پېش کړئ. ۲۵ تاسو به د اووۀ ورځو دپاره هره ورځ يو چېلے د ګناه د
نذرانې دپاره پېش کوئ، تاسو به د رمې نه يو ځوان غوَيے او يو ګډورے هم پېش کوئ، چې درې واړه بې‌عيبه وى. ۲۶ د
اووۀ ورځو دپاره دې هغوئ د قربان‌ګاه او د هغې د پاکولو دپاره فديه پېش کړى، نو داسې به هغوئ دا وقف کړى. ۲۷ د
دې ورځو په آخر کښې، د اتمې ورځې نه وروستو هم اِمامان به په قربان‌ګاه ستاسو سوزېدونکې او د عبادت نذرانې پېش
کړى. بيا به زۀ تاسو قبول کړم. مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائى.“

شهزادګان، ليويان او اِمامان

۴۴ ۱ بيا زۀ هغه سړى واپس د مقدس ځائ بهرنى دروازې ته راوستلم، کومه چې د نمرخاتۀ طرف ته وه، او دا بنده
وه. ۲ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”دا دروازه به بنده وى. دا به کله هم نۀ کولاويږى. هيڅوک به په دې نۀ ورننوځى. دا به
بنده وى ځکه چې مالِک خُدائ، د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک، په دې دروازه دننه شوے دے. ۳ صرف شهزاده په دې کښې
دننه کښېناستے شى چې د مالِک خُدائ په حضور کښې خوراک وکړى. هغه دې د برنډې د لارې نه دننه راشى او په هم
هغه لار دې بهر لاړ شى.“

د مالِک خُدائ د کور د اِنتظام اصُول

۴ بيا زۀ هغه سړى د خُدائ د کور مخامخ د شمالى دروازې په لار راوستلم. ما وکتل او د مالِک خُدائ جلال مې وليدلو
چې د مالِک خُدائ کور ډکوى، او زۀ پړمخې پرېوتلم. ۵ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنى آدمه، په غور سره
وګوره، او په غور سره واؤره، او هر هغه څۀ ته خيال وکړه چې درته زۀ د مالِک خُدائ د کور د ټولو احکامو په حقله
فرمايم. د مالِک خُدائ مقدس کور ته د تلو راتلو طريقو ته خيال وکړه. ۶ د بنى اِسرائيلو سرکشه قوم ته ووايه، مالِک
قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، اے د بنى اِسرائيل قومه، ستاسو دا دومره حرام کارونه بس دى. ۷ ستاسو د ټولو
حرامو کارونو سره، تاسو په ظاهر او باطن ناسنته غېر مُلکيان زما مقدس ځائ ته راوستل، تاسو زما د کور بې‌حرمتى
وکړه کله چې تاسو ما ته خوراک، وازګه او وينه پېش کړه، او تاسو زما لوظ مات کړو. ۸ د دې په ځائ چې تاسو زما د
مقدس څيزونو خِدمت په خپله وکړئ، تاسو نورو خلقو ته زما د مقدس ځائ اختيار ورکړو. ۹ مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائى چې، يو غېر مُلکى به هم چې په ظاهر او باطن ناسنته وى هغه به زما مقدس ځائ کښې داخل نۀ شى، او نۀ به
هغه غېر مُلکيان چې د بنى اِسرائيلو په مينځ کښې اوسيږى.“

ليويان د اِمامت نه شړل

۱۰ ”هغه ليويان چا چې زما نه جدائى اختيار کړه کله چې د بنى اِسرائيلو قوم بې‌لارې شو او هغوئ چا چې زما په ځائ د
خپلو بُتانو پيروى وکړه به د خپلې ګناه سزا وزغمى. ۱۱ هغوئ دې زما په مقدس کور کښې خِدمت وکړى، د خُدائ د کور
د دروازو ذمه وارى دې واخلى او په دې کښې دې خِدمت کوى، هغوئ دې سوزېدونکې نذرانې او قربانئ د خلقو دپاره
حلالې کړى او د خلقو په وړاندې دې ودرېږى او د هغوئ خِدمت دې وکړى. ۱۲ خو ځکه دوئ د بُتانو عبادت د خلقو
دپاره وکړو او د بنى اِسرائيلو قوم يې په ګناه کښې اخته کړو، نو په دې وجه ما قسم وخوړلو چې هغوئ به ضرور د خپلو

ګناهونو سزا وزغمی، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی. (۱۳) هغوئ به نور د اِمامانو په توګه زما د خِدمت دپاره نزدې نهٔ
راځی او نهٔ به زما مقدسو څیزونو له نزدې راځی او نهٔ به زما ډېرو مقدسو نذرانو ته نزدې کیږی، هغوئ به ضرور د خپلو
حرامو کارونو شرم وزغمی. (۱۴) خو بیا هم به زهٔ هغوئ ته د خُدائ د کور خِدمت او د هغه ټول کار ذمه واری ورکړم چې
په دې کښې کول په کار دی.“

اِمامان

(۱۵) ”خو هغه اِمامان، څوک چې لیویان دی او د صدوق د نسل نه دی او چا چې په وفاداری سره زما د مقدس کور
خِدمت وکړو کله چې بنی اِسرائیل زما نه بې لارې شول، هغوئ به نزدې راشی زما د وړاندې به خِدمت وکړی، هغوئ به د
وازګو او وینې قربانۍ پېش کولو دپاره زما په وړاندې ودریږی، مالِک خُدائ دا فرمائی. (۱۶) صرف هغوئ به زما مقدس
مقام ته رادننه شی، یواځې هغوئ به زما مېز ته نزدې راشی او زما په حضور کښې به خِدمت کوی او زما د فرائضو ذمه
واری به سمبالوی. (۱۷) کله چې هغوئ د دننه دربار په دروازو ورننوځی، نو هغوئ دې د کتان جامې واچوی، هغوئ دې د
وړئ کپړې نهٔ اچوی کله چې د دننه دربار په دروازو یا د خُدائ په کور کښې خِدمت کوی. (۱۸) هغوئ دې په خپل سر
باندې د کتان پټکے او د کتان لاندې کپړې دې خپلو ملاګانو نه ګېرچاپېره وتړی. هغوئ دې داسې څهٔ نهٔ اغوندی چې په
هغوئ خوله راولی. (۱۹) کله چې هغوئ بهرنی دربار ته وځی چرته چې خلق دی، هغوئ دې هغه کپړې وباسی چې هغوئ په
کښې خِدمت کولو او دا دې په مقدسو کوټو کښې پرېږدی، او نورې جامې دې واچوی، هسې نه چې هغوئ په خپلو کپړو
سره خلق مقدس کړی، او د هغوئ ژوند په خطره کښې واچوی. (۲۰) هغوئ به خپل سرونه نهٔ کلوی او نهٔ به خپل وېښتهٔ
اوږدوی، خو هغوئ به د خپل سر وېښتهٔ واړهٔ ساتی. (۲۱) یو اِمام دې هم مے ونهٔ څښی کله چې دننه دربار ته ننوځی. (۲۲)
هغوئ دې کونډو او طلاقو شوو ښځو سره وادهٔ ونهٔ کړی، هغوئ دې صرف د بنی اِسرائیلو د نسل پېغلو سره یا د اِمامانو
کونډو سره وادهٔ کوی. (۲۳) هغوئ دې زما خلقو ته د مقدس او عام څیزونو په مینځ کښې د فرق تعلیم ورکړی او ورته دې د
حرامو او حلالو په مینځ کښې فرق وښائی. (۲۴) په هره لانجه کښې دې اِمامان د قاضی فرائض ادا کړی او دا دې زما د
حکمونو په مطابق فېصله کړی. هغوئ دې زما د ټولو مقرر شوو اخترونو دپاره زما په قانون او اصُول باندې عمل وکړی،
او هغوئ دې زما د سبت ورځ مقدسه وساتی. (۲۵) اِمام دې خپل ځان مړی ته په نزدې ورتلو باندې پلیت نهٔ کړی، خو کهٔ
مړ کس یې پلار یا مور، زوئ یا لور، ورور یا ناوادهٔ شوې خور وی، نو په دوئ هغه ځان پلیتولے شی. (۲۶) د پاکېدو نه
وروستو، هغه به اووهٔ ورځې انتظار کوی. (۲۷) په کومه ورځ چې هغه د مقدس کور دننه دربار ته ځی چې هلته په مقدس
ځائ کښې خِدمت وکړی، هغه دې د خپل ځان دپاره د ګناه نذرانه پېش کړی، مالِک خُدائ دا فرمائی. (۲۸) صرف زهٔ به د
اِمامانو میراث یم. تاسو هغوئ ته په بنی اِسرائیلو کښې ملکیت مهٔ ورکوئ، زهٔ به د هغوئ ملکیت یم. (۲۹) هغوئ به د غلو
نذرانې، د ګناه نذرانې او د ګناه د تاوان نذرانې خوری، او هر څهٔ چې په بنی اِسرائیلو کښې مالِک خُدائ ته وقف شوی وی
هغه به د هغوئ وی. (۳۰) د ټولو نه اوله ښهٔ مېوه او ستاسو ټولې ښې نذرانې به د اِمامانو وی. تاسو به هغوئ ته د زمکې په
غله دانه کښې اوله حِصه ورکړئ نو برکت به ستاسو په خاندان نازل شی. (۳۱) اِمامان به هیڅ قسمه څهٔ نهٔ خوری، مارغهٔ یا
څناور چې په خپله مړ وی یا څناور مړ کړے وی.“

د زمکې تقسیمول

۴۵ (۱) ”تاسو چې کله زمکه د میراث په توګه تقسیموئ، تاسو به د زمکې یوه حِصه مالِک خُدائ ته د مقدسې علاقې په

توګه وقف کړئ چې د دې اوږدوالے دولس نيم کيلوميټره او پلنوالے يې لس کيلوميټره وى، دا ټوله علاقه په کار دے چې مقدسه وى. ۲ په دې کښې به يوه حِصه چې اتۀ سوه پينځۀ اويا مربع فټه ده دا به د مقدس ځائ دپاره وى، چې د دې ګېرچاپېره اووۀ اتيا نيم فټه به د کولاو مېدان دپاره وى. ۳ په مقدسه علاقه کښې، د يوې برخې اوږدوالے دولس نيم کلوميټره او پلنوالے پينځۀ کلوميټره به وى، په دې کښې به د ټولو نه زيات مقدس ځائ مقدس کور وى. ۴ دا به د اِمامانو دپاره د زمکې مقدسه حِصه وى، څوک چې په مقدس کور کښې او د مالِک خُدائ په حضور کښې خِدمت کوى. دا به د هغوئ د کورونو دپاره ځائ وى او هم به د خُدائ د کور دپاره مقدس ځائ وى. ۵ دولس نيم کيلوميټره اوږده او پينځۀ کيلوميټره پلنه علاقه به د هغه ليويانو وى، څوک چې د مالِک خُدائ په کور کښې خِدمت کوى، دا به د هغوئ د ښارونو دپاره جائيداد وى چې په کښې اوسيږى. ۶ تاسو به ښار ته د جائيداد په توګه درې کيلوميټر پلنه او دولس نيم کيلوميټره اوږده علاقه ورکړئ، د مقدسې حصې سره خوا په خوا، دا به د ټولو بنى اِسرائيلو وى.“

د شهزاده دپاره زمکه

۷ ”شهزاده به د مقدسې علاقې او د ښار د جائيداد سره دواړو خواګانو ته برخه واخلى. دا به مغرب نه مغرب او مشرق نه مشرق طرف ته غزيدلې وى. په اوږدو به دا د مغرب نه تر مشرق پورې سرحدى قبائيلى علاقو سره برابره پرته وى. ۸ په بنى اِسرائيلو کښې به دا زمکه د هغۀ ملکيت وى. او زما شهزادګان به نور زما په خلقو ظلم نۀ کوى، خو د بنى اِسرائيلو قوم ته به اجازت ورکړى چې د خپلو قبيلو پاتې شوې زمکه قبضه کړى.“

د شهزاده دپاره احکامات

۹ ”مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، تاسو کافى لرې لاړئ، اے د بنى اِسرائيلو شهزادګانو. خپل شرارت او ظلم پرېږدئ او هغه څۀ وکړئ څۀ چې د اِنصاف او د صداقت وى. زما د خلقو نه د زمکو قبضه کول بند کړئ، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى. ۱۰ تاسو له په کار دى چې صحيح تله، صحيح پېمانه او صحيح پاويزه استعمال کړئ. ۱۱ حومر دې ستاسو دپاره د ناپ تول معيارى پېمانه وى. ايفه او بَت دواړه د حومر لسمه حِصه ده. ۱۲ د تول دپاره معيارى پېمانه به د سپينو زرو سيکه وى او يوه سيکه به شل جيرې وى. او شپېتۀ سيکې به د يوې منا په اندازه وى.“

نذرانې او مقدسې ورځې

۱۳ ”دا هغه خاص تحفه ده چې تاسو به يې پېش کړئ يعنې، د ايفه شپږمه حِصه د غنمو د هر يو حومر نه او د ايفه شپږمه حِصه د اوربشو د هر يو حومر نه پېش کړئ. ۱۴ د تېلو مقرر شوې حِصه، چې په بَت ناپ شوى وى، دا به د هر کُر نه د يو بَت لسمه حِصه وى، په دې کښې لس بَته يا يو حومر وى او لس بَته د يو حومر برابر وى. ۱۵ هم داسې به د بنى اِسرائيلو د څرن د ځائ نه، د دوو سوو ګډو د رمې نه يو ګډ واخستلے شى. دا به د غلې د نذرانې، سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ د نذرانې دپاره استعمال کړئ او د خلقو دپاره يې کفاره کړئ، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائى. ۱۶ د مُلک ټول خلق به په دې خاصو هديو کښې حِصه د اِسرائيل د شهزاده د استعمال دپاره ورکړى. ۱۷ دا به د شهزاده ذمه وارى وى چې سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د څښلو نذرانې په اخترونو، نوې مياشت او په سبت کښې او د بنى اِسرائيل قوم په ټولو مقرر شوو ميلو کښې پوره کړى. هغه به د ګناه نذرانې، د غلې نذرانې، سوزېدونکې نذرانې، او د سلامتۍ نذرانې پوره کړى، او د بنى اِسرائيلو قوم دپاره به يې کفاره کړى.“

۱۸ "مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، د وړومبی میاشتې په اوله ورځ تاسو به یو ځوان غوَیے چې بېعیبه وی واخلئ او مقدس ځائ به پاک کړئ. ۱۹ اِمام به لږه وینه د گناه د نذرانې نه راواخلی او دا به د خُدائ د کور د دروازې په درشل واچوی، د قربانگاه د برنی حصې په څلور واړو گوټونو، او د خُدائ د کور د دننه دربار په چوکاټونو به یې واچوی. ۲۰ تاسو به هم داسې د میاشتې په اوومه ورځ د هغه چا دپاره وکړئ د چا نه چې غېر ارادې یا په ناپوهۍ کښې گناه وشی، نو تاسو به د خُدائ د کور دپاره کفاره پېش کړئ. ۲۱ تاسو د وړومبی میاشتې په څوارلسمه ورځ د فسح اختر شروع کړئ، دا اختر به د اوو ورځو دپاره وی، په دې دوران کښې به تاسو بغېر د خمبیرې روټۍ خورئ. ۲۲ په هغه ورځ به شهزاده یو غوَیے د خپلې گناه او د خلقو د گناه د کفارې دپاره پېش کړی. ۲۳ مالِک خُدائ ته به هغه هره ورځ د اختر د دې اوو ورځو په دوران کښې اووهٔ غوَیان او اووهٔ گډان چې ټول بېعیبه دی د سوزېدونکې نذرانې دپاره پېش کوی او نر چېلے به د گناه د نذرانې دپاره پېش کوی. ۲۴ هغه به هر غوَیی او گډ سره یوه ایفه د غلې نذرانه پېش کوی، هر ایفه سره به څلور لیټره تېل هم پېش کوی. ۲۵ د اختر د دې اوو ورځو په دوران کښې، کوم چې د اوومې میاشتې په پینځلسمه ورځ شروع کېږی، هغه به هم داسې نذرانې د گناه د نذرانې، د سوزېدونکې نذرانې، د غلې او د تېلو نذرانې پېش کړی."

۴۶

۱ "مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د دننه دربار دروازه کومه چې د نمرخاتهٔ په طرف ده هغه دې د کار شپږ واړو ورځو دپاره بنده وی، خو د سبت په ورځ او د نوې میاشتې په ورځ به دا کولاو وی. ۲ شهزاده دې دربار ته د بهر د طرف د برنډې د لار نه ورننوځی او د دروازې چوکاټ سره دې ودرېږی. اِمامان دې خپلې سوزېدونکې قربانۍ وکړی او د سلامتیا نذرانې دې پېش کړی. هغه دې د دروازې په درشل کښې عبادت وکړی او بیا دې هغه بهر لاړ شی. خو دروازه به تر ماښام پورې کولاو وی. ۳ د هر سبت په ورځ او د هرې نوې میاشتې په ورځ دې د مُلک خلق د دروازې په درشل کښې د مالِک خُدائ په حضور کښې عبادت وکړی. ۴ سوزېدونکې نذرانه چې شهزاده یې مالِک خُدائ ته د سبت په ورځ پېش کوی دا به شپږ نران گډوری او یو گډ وی، ټول به بېعیبه وی. ۵ د غلې نذرانه چې د گډ سره ورکوی هغه به یوه ایفه وی او د گډورو سره به په خپله خوښه د غلې نذرانه ورکړی، هر یو ایفه سره به څلور لیټره تېل پېش کړی. ۶ د نوې میاشتې په ورځ به هغه یو غوَیے، شپږ گډوری او یو گډ پېش کړی چې ټول بېعیبه وی. ۷ هغه به یوه ایفه د غلې نذرانه د غوَیی سره پېش کړی، او یوه ایفه به گډ سره، او د گډورو سره چې څومره غواړی هغه هومره دې ورکړی، او هرې یوې ایفې سره دې څلور لیټره تېل پېش کړی. ۸ کله چې شهزاده ننوځی، هغه به د برنډې د لارې نه دننه لاړ شی، او په هم هغه لار به هغه بهر راشی. ۹ کله چې د مُلک خلق د مالِک خُدائ وړاندې په مقررو اخترونو کښې راشی، هغه څوک چې په شمالی دروازه د عبادت دپاره راشی نو هغه به په جنوبی دروازه بهر لاړ شی، او هغه څوک چې په جنوبی دروازه راننوځی هغه به په شمالی دروازه باندې بهر لاړ شی. یو کس به هم په هغه دروازه واپس نهٔ ځی په کومه چې راغلی دی، خو هر یو به په مخالف دروازه بهر وځی. ۱۰ شهزاده به هم هغوئ سره یو ځائ دننه ځی کله چې هغوئ دننه ځی، او بهر به راوځی کله چې هغوئ بهر راوځی. ۱۱ په اخترونو او مقرر شوو مېلو کښې، د غلې نذرانه به یو غوَیی سره یوه ایفه وی، یوه ایفه به د گډ سره وی، او د گډورو سره چې څومره غواړی هغه هومره دې ورکړی، او هرې یوې ایفې سره څلور لیټره تېل ورکړئ. ۱۲ کله چې شهزاده د خپلې خوښې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوی، کهٔ هغه سوزېدونکې نذرانه وی او یا د سلامتۍ نذرانه وی، هغه دروازه چې مخ یې نمرخاتهٔ طرف ته دے هغه به د هغهٔ دپاره کولاو کړے شی. هغه به خپله سوزېدونکې نذرانه او یا د سلامتۍ نذرانه داسې پېش کړی څنګه چې هغه د سبت په ورځ کوی. بیا به هغه بهر لاړ شی، او د

هغۀ د بهر تلو نه وروستو، به دروازه بنده کړے شی.“

د هرې ورځې نذرانه

۱۳ ”تاسو به هره ورځ د يو کال بېعيبه ګډورے مالِک خُدائ ته د سوزېدونکې نذرانې دپاره پېش کوئ، تاسو به ضرور يو
سحر بل سحر دا پوره کوئ. ۱۴ تاسو به روزانه يو سحر بل سحر د غلې نذرانه پوره کوئ، چې د يوې ايفې شپږمه به وی او
پاو باندې يو ليټر تېلو سره به اوړۀ واغږئ. مالِک خُدائ ته د دې غلې د نذرانې پېش کولو حکم د تل دپاره دے. ۱۵ نو د
ګډُوری، د غلې او د تېلو نذرانې به هر سحر په مسلسل توګه د سوزېدونکې نذرانې دپاره پېش کېږی.“

شهزاده او د هغۀ زمکه

۱۶ ”مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، کۀ چرې شهزاده د خپل وراثت نه يوه تحفه خپلو زامنو کښې يو زوئ له
ورکړی، دا به د هغۀ د نسل وی، او دا به په ميراث کښې د هغوئ جائيداد وی. ۱۷ خو کۀ چرې هغه د خپل وراثت نه يوه
تحفه خپل يو نوکر له ورکړی، نو نوکر سره به دا تر د آزادۍ د کال پورې وی، خو بيا به دا واپس د شهزاده شی. د هغۀ
ميراث صرف د هغۀ د زامنو دے. ۱۸ شهزاده به د خلقو نه ميراث نۀ اخلی، هغوئ به د خپل جائيداد نه نۀ شړی. هغه به
خپلو زامنو ته د خپل ميراث نه جائيداد ورکوی، تر دې چې زما په خلقو کښې يو هم د خپل جائيداد نه محرومه نۀ شی.“

د مالِک خُدائ د کور باورچی خانې

۱۹ بيا هغه سړی زۀ د دروازې په خوا کښې مقدسو کوټو ته بوتلم چې مخې يې د شمال ته طرف وې، کومې چې د اِمامانو
وې، او ما ته يې د نمر پرېوتو طرف ته ځائ وښودلو. ۲۰ هغۀ ما ته ووئيل چې، ”دا هغه ځائ دے چرته به چې اِمامان د
ګناه د تاوان نذرانې او د ګناه نذرانې او د غلې نذرانې پخوی، ترڅو بهرنی دربار ته د مقدسو څيزونو د راوړلو نه منع شی
هسې نه چې خلق مقدسو څيزونو له لاس وروړی او خپل ژوند په خطره کښې واچوی.“ ۲۱ بيا هغۀ زۀ بهرنی دربار ته
راوستلم او په دې کښې يې ګوټ په ګوټ وګرځولم او ما په هر ګوټ کښې بل دربار وليدو. ۲۲ د بهرنی دربار په څلور
واړو ګوټونو کښې يو بل سره انښتی دربارونه وُو، چې اويا فټه اوږد او دوه پنځوس نيم فټه پلن وُو او په څلور واړو ګوټونو
کښې هر يو دربار يو شان برابر وو. ۲۳ دننه د څلور واړو دربارونو ګېرچاپېره د کانړی يوه چجه وه، د چجې لاندې
ګېرچاپېره د اور بلېدلو نغری جوړ وُو. ۲۴ هغۀ ما ته ووئيل چې، ”دا هغه باورچی خانې دی چرته به چې هغه څوک چې د
خُدائ په کور کښې خِدمت کوی د خلقو قربانۍ پخوی.“

د مالِک خُدائ د کور نه درياب بهېدل

۴۷ ۱ هغه سړی زۀ بيا د مالِک خُدائ د کور دروازې ته راوستلم، او ما وليدل چې د خُدائ د کور د درشل د لاندې نه
اوبۀ د نمرخاتۀ طرف ته رارواني وې ځکه چې د مالِک خُدائ د کور مخه نمرخاتۀ طرف ته وه. اوبۀ د مالِک خُدائ د کور د
جنوب خوا نه ښکته د قربانګاه جنوب خوا ته رارواني وې. ۲ نو بيا هغۀ زۀ په شمالی دروازه باندې بهر راوويستلم او زۀ
يې بهر راتاو کړم بهرنۍ دروازې ته يې بوتلم چې مخه يې مشرق ته وه، او اوبۀ د جنوب طرف نه رابهېدلې. ۳ کله چې هغه
سړے فيته په لاس نمرخاتۀ طرف ته لاړو، نو هغۀ نيم کيلوميټر ناپ وکړو او بيا يې زۀ په اوبو کښې بوتلم چې د ګيټو پورې

وې. ۴ هغهٔ نور نيم کيلوميټر ناپ وکړو او زهٔ يې په اوبو کښې بوتلم چې تر ګونډو پورې ډوبې وې. هغهٔ بيا نور نيم
کيلوميټر ناپ وکړو او زهٔ يې په اوبو کښې بوتلم چې دا تر ملا پورې وې. ۵ هغهٔ نور نيم کيلوميټر ناپ وکړو، خو اوس دا
سيند شو چې زهٔ په کښې نهٔ شوم اوړېدلے، ځکه چې اوبهٔ اوچتې وې او لامبلو ته کافى ډوبې وې، داسې سيند ترې جوړ
شو چې هيڅوک په کښې نهٔ شُو اوړېدلے. ۶ بيا هغهٔ ما نه تپوس وکړو چې، ”اے بنى آدمه، تهٔ دا وينې؟“ نو بيا هغهٔ زهٔ
واپس د درياب غاړې ته بوتلم. ۷ کله چې زهٔ هلته ورسېدم، نو ما د سيند په دواړو طرفونو ډېرې ونې وليدلې. ۸ هغهٔ ما
ته ووئيل چې، ”دا اوبهٔ نمرخاتهٔ مُلک طرف ته بهيږى او د اُردن وادئ ته ځى، چرته چې دا مړ درياب ته ورپرېوځى. کله چې
دا مړ درياب ته ورښکته شى، نو په هغې کښې مالګينې اوبهٔ تازه شى. ۹ د ژوندو ځناورو سيلونه به هلته اوسى چرته چې
سيند بهيږى. هلته به ډېر زيات کبان وى، ځکه چې دا اوبهٔ هلته بهيږى او مالګې اوبهٔ تازه کوى، نو چې چرته دا سيند بهيږى
هر څهٔ به هلته ژوندى پاتې شى. ۱۰ ماهيګران به د سيند په غاړه ولاړ وى، د عين‌جدى نه تر عين‌عجليم پورې به د کبانو د
جالونو خورولو دپاره ځايونه وى. لکه د غټ سمندر د کبانو په شان به په کښې ډېر قسمونه کبان وى. ۱۱ خو دلدلې او
ډنډونه به تازه نهٔ شى، دا به د مالګې دپاره پاتې شى. ۱۲ د هر قسم مېوې ونې به د سيند په دواړو غاړو غټې شى. د دې پاڼې
به نهٔ وچيږى، او نهٔ به د دې مېوې وچيږى. هره مياشت به دا مېوه نيسى، ځکه چې د مالِک خُدائ د مقدس کور نه دې ته
اوبهٔ بهيږى. د دې مېوه به د خوراک دپاره او پاڼې به يې د شفا دپاره استعماليږى.“

د مُلک سرحدونه

۱۳ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، ”دا هغه سرحدونه دى په کومو به چې تهٔ زمکه د بنى اِسرائيلو د دولسو
قبيلو په مينځ کښې ميراث دپاره تقسيم کړې. د يوسف د اولاد دپاره به دوه حصې وى. ۱۴ تهٔ دا د هغوئ په مينځ کښې
برابر تقسيم کړه، ځکه چې ما قسم خوړلے وو چې دا به ستاسو پلار نيکهٔ له ورکړم، دا زمکه به ستاسو ميراث شى. ۱۵ دا
به د دې زمکې سرحد وى، شمال طرف ته به دا د لوئ سمندر نه د حتلون په لار ليبوحمات نه صداد ته تېر شى، ۱۶ بيا به
دا د بيروته او سبريم کوم چې د دمشق او حمات د سرحد په مينځ کښې پروت دے، او داسې تر حزرهاتيکان پورې، کوم
چې د حوران سرحد سره دے. ۱۷ دا سرحد به د سمندر نه تر حصر عينان پورې، د دمشق شمالى سرحد سره، او د
حمات سرحد سره شمال طرف ته تلے وى. دا به شمالى سرحد وى. ۱۸ د نمرخاتهٔ طرف سرحد به د حوران او دمشق په
مينځ کښې، اُردن سره د جِلعاد او د اِسرائيل د خاورې په مينځ کښې، مشرقى سمندر او داسې تر تمر پورې تلے وى. دا به
مشرقى سرحد وى. ۱۹ په جنوبى طرف کښې دا به د تامار نه د مريبه قادِس د اوبو پورې وى، بيا به د مِصر د وادئ نه د
لوئ سمندر پورې وى. دا به جنوبى سرحد وى. ۲۰ د مغرب طرف ته به د لوئ سمندر سرحد ليبوحمات ته مخامخ وى. دا
به مغربى سرحد وى. ۲۱ تاسو به دا زمکه په خپل مينځ کښې د بنى اِسرائيلو د قبيلو په مطابق تقسيم کړئ. ۲۲ دا به تاسو
د خپل ځان دپاره او هغه غېر مُلکيانو دپاره چې ستاسو په مينځ کښې اوسيږى او د چا چې ماشومان دى د ميراث په توګه
تقسيم کړئ. تاسو به هغوئ د پېدائشى بنى اِسرائيلو په شان ګڼئ، تاسو سره به هغوئ ته هم ميراث د بنى اِسرائيلو د قبيلو په
شان ورکړے شى. ۲۳ په هر يو قوم کښې چې غېر مُلکى خلق اوسيږى، هلته به تاسو هغوئ له خپل ميراث ورکړئ، دا
مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى.“

د زمکې تقسيمول

۴۸ ۱ ”دا هغه قبيلې دى چې نومونه يې دلته ليکلے شوى دى، د شمالى سرحد سره به د دان يوه حِصه وى، دا به د

حتلون په لار لیبوحمات پورې وی، حصر عینان او د دمشق شمالی سرحد به حمات پسې وی دا به د مشرق طرف نه د
مغرب طرف ته د دې د سرحد حِصه وی. (۲) د آشر به یوه حِصه وی، د دې سرحد به د دان حدودو سره د مشرق نه
مغرب پورې وی. (۳) یوه حِصه به د نفتالی وی، دا به د آشر د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وی. (۴) یوه حِصه به د
منسی د قبیلې وی، دا به د نفتالی د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وی. (۵) یوه حِصه به د اِفرائیم وی، دا به د منسی د
علاقې د مشرق نه مغرب پورې وی. (۶) یوه حِصه به د روبین وی، دا به د اِفرائیم د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وی.
(۷) یوه حِصه به د یهوداه وی، دا به د روبین د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وی. (۸) د یهوداه د سرحد سره چې کومه
علاقه د مشرق نه تر مغرب پورې ده دا به هغه حِصه وی چې تهٔ یې د خاص تحفې په طور پېش کړې. دا به دولس نیم
کیلومیټره پلنه وی، او د دې اوږدوالے د مشرق نه مغرب پورې به د یوې قبائیلی حصې برابر وی، د مالِک خُدائ کور به د
دې په مینځ کښې وی. (۹) هغه خاص حِصه چې تهٔ یې مالِک خُدائ ته وقف کوې دا به دولس نیم کیلومیټره اوږده او لس
کیلومیټره پلنه وی. (۱۰) دا به د اِمامانو دپاره مقدسه حِصه وی. دا به په شمالی طرف دولس نیم کیلومیټره اوږده وی، او په
مغربی طرف به پینځهٔ کیلومیټره پلنه وی، مشرق طرف ته به پینځهٔ کیلومیټره پلنه او جنوبی طرف ته به دولس نیم کیلومیټره
اوږده وی. د دې په مینځ کښې به د مالِک خُدائ مقدس کور وی. (۱۱) دا به د مقدسو اِمامانو، د صدوقیانو دپاره وی، څوک
چې زما په خِدمت کولو کښې وفادار وُو او بې‌لارې نهٔ شول څنګه چې لیویان شول کله چې بنی اِسرائیل بې‌لارې شول. (۱۲)
دا به هغوئ ته د زمکې د مقدسې حصې نه خاص تحفه، او د ټولو نه مقدسه حِصه وی، د لیویانو د علاقې سرحد سره به
وی. (۱۳) د اِمامانو علاقې سره نزدې، لیویانو ته به هم دولس نیم کیلومیټره اوږده او پینځهٔ کیلومیټره پلنه زمکه ورکړے
شی. د دې مکمل اوږدوالے به دولس نیم کیلومیټره او پلنوالے به یې پینځهٔ کیلومیټره وی. (۱۴) هغوئ به نهٔ دا خرڅوی او نهٔ
به یې بدلوی. دا ښهٔ زمکه ده او نهٔ دی په کار چې نورو لاسونو ته لاړه شی، ځکه چې دا مالِک خُدائ ته مقدسه ده. (۱۵) پاتې
دولس نیم کیلومیټره پلنه او دوه نیم کیلومیټره اوږده زمکه به د ښار د عام استعمال دپاره، د کورونو او د څرن ځائ دپاره
وی. ښار به د دې په مینځ کښې وی، (۱۶) او د دې ناپونه به دا وی، شمال طرف به پاو باندې دوه کیلومیټره وی، جنوب
طرف به پاو باندې دوه کیلومیټره وی، مشرق طرف به پاو باندې دوه کیلومیټره وی، او د مغرب طرف به هم پاو باندې دوه
کیلومیټره وی. (۱۷) د ښار دپاره د څرن ځائ به شمال ته یو نیم سل ګزه مربع وی، جنوب ته به یو نیم سل ګزه مربع وی،
مشرق ته به یو نیم سل ګزه مربع وی، او مغرب ته به هم یو نیم سل ګزه مربع وی. (۱۸) کومه پاتې علاقه چې د مقدسې
حصې سره لګېدلې ده او دې سره په اوږدو تلې ده، دا به د مشرق طرف ته پینځهٔ کیلومیټره او د مغرب طرف ته به هم پینځهٔ
کیلومیټره وی. د ښار کارکوونکو دپاره به د دې پېداوار خوراک ورکوی. (۱۹) د ښار کار کوونکی څوک چې دا کَری هغوئ
به د بنی اِسرائیلو د ټولو قبیلو نه وی. (۲۰) دا ټوله حِصه به هر طرف ته دولس نیم کیلومیټره مربع وی. د خاص تحفې په
طور به تاسو مقدسه حِصه، سره د ښار د جائیداد یو طرف ته کړئ. (۲۱) څهٔ چې پاتې وُو د هغه علاقې په دواړو طرفونو
کښې د مقدسې برخې سره او د ښار جائیداد دا به د شهزاده ملکیت وی. دا به د مشرق طرف ته دولس نیم کیلومیټره د
مقدسې حصې نه تر مشرقی سرحد وی، او د مغرب طرف نه به دولس نیم کیلومیټره تر مغربی سرحده وی. دا دواړه علاقې
چې د قبائیلی حِصو اوږدوالی پورې غزېدلې دی دا به د شهزاده ملکیت وی، او مقدسه حِصه به سره د خُدائ د کور د
مقدس ځائ د دې په مینځ کښې وی. (۲۲) نو د لیویانو جائیداد او د ښار جائیداد به د دې علاقې په مینځ کښې پروت وی
چې د شهزاده ملکیت دے. کومه علاقه چې د شهزاده ملکیت دے هغه به د یهوداه او د بنیامین د سرحد په مینځ کښې پرته
وی.“

د نورو قبيلو زمکه

۲۳ ”نو دغه شان به د نورو قبيلو وى، د بنيامين به يوه حِصه وى، دا به د مشرق طرف نه تر مغرب طرف پورې وى. ۲۴
د شمعون به يوه حِصه وى، دا به د مشرق نه تر مغرب پورې د بنيامين د علاقې سرحد وى. ۲۵ د يساکار به يوه حِصه
وى، دا به د مشرق نه تر مغرب پورې د شمعون د علاقې سرحد وى. ۲۶ د زبولون به يوه حِصه وى، دا به د مشرق نه تر
مغرب پورې د يساکار د علاقې سرحد وى. ۲۷ د جاد به يوه حِصه وى، دا به د مشرق نه تر مغرب پورې د زبولون د
علاقې سرحد وى. ۲۸ د جاد د زمکې جنوبى پوله به د تامار د جنوب نه د مريبه قادِس د اوبو پورې وى، بيا به د مِصر د
وادۍ سره لوئ سمندر پورې تلې وى. ۲۹ دا هغه زمکه ده چې تاسو به يې د ميراث په طور د بنى اِسرائيلو د قبيلو په مينځ
کښې تقسيم کړئ، او دا به د هغوئ حِصه وى، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى.“

د ښار دروازې

۳۰ ”دا به د ښار نه د وتو دروازې وى. د شمال طرف دېوال کوم چې پاو باندې دوه کيلوميټر اوږد دے، ۳۱ په دې کښې
به درې دروازې چې د بنى اِسرائيلو د قبيلو په نومونو يادېږى. د روبين دروازه، د يهوداه د دروازه، او د ليويانو دروازه. ۳۲
مشرق طرف ته چې کوم پاو باندې دوه کيلوميټره اوږد دېوال دے په هغې کښې به درې دروازې وى، د يوسف دروازه، د
بنيامين دروازه او د دان دروازه. ۳۳ د جنوب طرف ته، چې کوم پاو باندې دوه کيلوميټره دېوال دے، په کښې به درې
دروازې وى چې به د شمعون دروازه، د يساکار دروازه او د زبولون دروازه يادېږى. ۳۴ مغرب طرف ته چې کوم پاو
باندې دوه کيلوميټره اوږد دېوال دے په کښې به درې دروازې وى، د جاد دروازه، د آشر دروازه او د نفتالى دروازه. ۳۵
ټوله فاصله ګېرچاپېره به نهۀ کيلوميټره وى. او د هغې ورځې نه وروستو به د دې ښار نوم دا وى، مالِک خُدائ هلته موجود
دے.“

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹